

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

**Nacrt
Prijedlog zakona broj**

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA STEČAJNOG ZAKONA

Zagreb, lipanj 2006.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA STEČAJNOG ZAKONA

Članak 1.

U Stečajnom zakonu ("Narodne novine", broj 44/96., 29/99., 129/00., 123/03.) u članku 2. stavku 2. riječi: «preustroj dužnika» zamjenjuju se riječima: «stečajni plan».

Članak 2.

U članku 4. stavak 4. mijenja se i glasi:

«(4) Smatrat će se da je dužnik nesposoban za plaćanje ako ima evidentirane nepodmirene obveze kod banke koja za njega obavlja poslove platnog prometa u razdoblju duljem od 60 dana, a koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za naplatu, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa. Okolnost da je dužnik u tom razdoblju imao sredstava na drugim svojim računima kojima su se mogle namiriti sve te tražbine ne znači da je on sposoban za plaćanje.»

Članak 3.

Članak 6. mijenja se i glasi:

«U stečajnom postupku na odgovarajući se način primjenjuju pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudovima.»

Članak 4.

Članak 9. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Sudska pismena (odluke, pozivi, obavijesti i sl.) koja treba javno objaviti objavljuju se u «Narodnim novinama», na oglasnoj ploči suda te ako to dopuštaju uvjeti u sudu i u elektronskom obliku, u cijelosti ili u izvatku. U objavljenom pismenu treba točno navesti tvrtku odnosno naziv dužnika, a osobito njegovu adresu i predmet poslovanja. Smatrat će se da je priopćenje obavljeno protekom osmoga dana od dana objave u «Narodnim novinama».

Članak 5.

U članku 10. stavku 1. riječ: «naredbe» zamjenjuje se riječju: «zaključka».

Stavak 2. mijenja se i glasi:

«(2) Zaključkom se izdaje nalog službenoj osobi ili tijelu stečajnog postupka za obavljanje pojedinih radnji, te odlučuje o upravljanju postupkom i o drugim pitanjima kada je to izrijekom predviđeno ovim Zakonom.»

Članak 6.

Članak 11. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Pravni lijekovi

Članak 11.

- (1) Protiv rješenja žalba je dopuštena, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (2) Rok za žalbu je osam dana, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (3) Ako se prema ovom Zakonu dostava obavlja stavljanjem pismena na oglasnu ploču suda, rok za žalbu počinje teći istekom trećega dana od dana stavljanja rješenja na oglasnu ploču suda, osim ako dostava nije izvršena i javnim priopćenjem.
- (4) Ako se prema ovom Zakonu rješenje mora dostaviti određenim osobama, rok za podnošenje žalbe teče od dana dostave rješenja, osim ako dostava nije izvršena i javnim priopćenjem.
- (5) Žalba protiv rješenja ne zadržava ovrhu rješenja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (6) Ako je protiv rješenja dopuštena posebna žalba, sud će umnožiti dio spisa na koji se žalba odnosi i prijepis toga dijela spisa sa žalbom dostaviti drugostupanjskom sudu. Dok drugostupanjski sud ne donese odluku, u prvostupanjskom će se postupku poduzimati one radnje koje je moguće poduzimati prije pravomoćnosti pobijanoga rješenja, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (7) Drugostupanjski sud odlučuje o žalbi u vijeću sastavljenom od triju sudaca. Vijeće drugostupanjskog suda dužno je o žalbi odlučiti hitno, a najkasnije u roku od 60 dana od primitka žalbe.
- (8) Prvostupanjski sud je dužan žalbu podobnu za odlučivanje dostaviti drugostupanjskom sudu u roku od 8 dana od njezinog primitka.
- (9) Protiv zaključka nije dopuštena žalba.
- (10) U stečajnom postupku ne može se podnijeti prijedlog za ponavljanje postupka, a revizija se može izjaviti samo ako odluka drugostupanjskog suda ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguravanje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana, u skladu s pravilima parničnog postupka.

Članak 7.

Članak 12. briše se.

Članak 8.

Članak 13. briše se.

Članak 9.

Članak 20. mijenja se i glasi:

«(1) Za stečajnog upravitelja može se imenovati fizička osoba koja ima visoku stručnu spremu, položen stručni ispit za stečajnog upravitelja te se nalazi na listi stečajnih upravitelja.

(2) Prigodom imenovanja stečajnog upravitelja posebno će se voditi računa o tome da upravitelj raspolaže potrebnom stručnošću i poslovnim iskustvom potrebnim za vođenje odnosno stečajnog postupka.

(3) Za stečajnog upravitelja ne može biti imenovana osoba koja bi morala biti izuzeta kao sudac u stečajnom postupku, a osobito osoba koja je bila zaposlena kod dužnika ili je bila članom nekog njegovog tijela, zatim bliski srodnik stečajnoga suca, osoba odgovornih za obveze u stečaju, članova uprave i drugih tijela dužnika, vjerovnika te osoba koje su u odnosu suparništva s dužnikom.

(4) Za stečajnog upravitelja ne može biti imenovana osoba koja po zakonu ne bi mogla biti imenovana za člana uprave dužnika, nadzornog odbora ili sličnog tijela, osoba pravomoćno osuđena za počinjena kaznena djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja, te za druga kaznena djela koja ju čine nedostojnom za obavljanje dužnosti stečajnog upravitelja.

(5) Za stečajnog upravitelja može biti imenovan i odvjetnik pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka.»

Članak 10.

Članak 21. mijenja se i glasi:

«(1) Listu stečajnih upravitelja utvrđuje ministar nadležan za poslove pravosuđa i objavljuje se u «Narodnim novinama». Utvrđena lista može se dopunjavati.

(2) Na listu iz stavka 1. ovoga članka ima pravo biti upisana osoba koja ima visoku stručnu spremu te položen stručni ispit za stečajnog upravitelja, osim ako postoje okolnosti iz stavka 4. članka 20. ovoga Zakona.

(3) Osoba koja se nalazi na listi stečajnih upravitelja može se brisati s liste odlukom ministra nadležnog za poslove pravosuđa po službenoj dužnosti zbog razloga koji su zapreka za obavljanje dužnosti stečajnog upravitelja iz članka 20. stavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona ili na osobni zahtjev osobe koja se nalazi na listi.

(4) Rješenja iz stavka 2. i 3. ovoga članka su upravni akti.

(5) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će posebnim podzakonskim aktom propisati postupak uvrštavanja i brisanja sa liste stečajnih upravitelja.»

Članak 11.

Članak 21.a. mijenja se i glasi:

«(1) Program stručnog ispita za stečajne upravitelje te uvjeti i način za polaganje stručnog ispita utvrđuju se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(2) Vlada Republike Hrvatske posebnim aktom utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima.»

Članak 12.

U članku 23. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Na prvom ili kojem kasnijem ročištu nakon imenovanja stečajnog upravitelja skupština vjerovnika može umjesto stečajnog upravitelja kojeg je imenovao stečajni sudac izabrati drugog stečajnog upravitelja. Druga osoba smatrat će se izabranom za stečajnog upravitelja ako je za njezin izbor, osim većine iz članka 38.c ovoga Zakona, glasovala i većina vjerovnika koji su glasovali. Novoimenovani stečajni upravitelj ne mora biti na listi stečajnih upravitelja. Novoimenovanom stečajnom upravitelju isprava o imenovanju predat će se nakon što da izjavu da će savjesno obavljati svoju dužnost.»

Stavak 3. mijenja se i glasi:

«(3) Stečajni sudac može uskratiti potvrdu novoimenovanog stečajnog upravitelja samo ako on nema visoku stručnu spremu odnosno položeni stručni ispit za stečajnog upravitelja te ako ne ispunjava uvjete iz članka 20. stavka 3. i 4. ovoga Zakona.»

U stavku 7. iza riječi: «će» dodaje se riječ: «zaključkom».

Članak 13.

U članku 24. stavak 5. briše se.

Članak 14.

U članku 25. stavku 1. iza točke 11. dodaju se nove točke 12. i 13. koje glase:

«12. nakon zaključenja stečajnog postupka zastupati stečajnu masu u skladu s ovim Zakonom,

13. obavljati i druge poslove u skladu s ovim Zakonom.»

Članak 15.

U članku 26. stavku 2. briše se zadnja rečenica.

Članak 16.

U članku 27. stavku 1. u prvoj rečenici riječi «dviije godine» zamjenjuju se riječima «godine i pol dana», a riječi «osim ako do neunovčavanja nije došlo iz posebno opravdanih razloga» zamjenjuju se riječima «osim ako unovčenje nije bilo moguće radi vođenja upravnog ili sudskog postupka koji je prethodno pitanje za završetak stečajnog postupka.».

U stavku 2. iza riječi: «vjerovnika ili» dodaje se riječ: «skupštine», a iza riječi «iz drugih važnih razloga» dodaje nova rečenica koja glasi: »Osobito ako je imenovan u više od tri stečaja čija je vrijednost stečajne mase procijenjena na više od dva milijuna kuna i ti stečajni dužnici nastavljaju poslovanje.»

Stavak 4. mijenja se i glasi:

«(4) Protiv rješenja o razrješenju stečajnog upravitelja pravo na žalbu imaju samo stečajni vjerovnici.».

U stavku 5. u drugoj rečenici riječ: «Protiv» zamjenjuje se riječima: «U tom slučaju protiv».

U stavku 6. iza riječi: «primio» stavlja se zarez i dodaju riječi: «osobito ako odbije izvršiti nalog stečajnog suca u svezi s predajom dužnosti; odbije ili nepotrebno odgađa predaju dužnikove dokumentacije ili ako ne postupi po nalogu suca za dostavu izvješća o određenim pitanjima».

Iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. i glasi:

«(8) Zajedno s rješenjem o razrješenju stečajnog upravitelja stečajni će sudac donijeti rješenje o imenovanju novog stečajnog upravitelja. Na prvom narednom ili kojem kasnijem ročištu skupština vjerovnika može izabrati neku drugu osobu za stečajnog upravitelja, pri čemu će se odgovarajuće primijeniti odredbe članka 23. ovoga Zakona.»

Članak 17.

U članku 28. stavak 6. mijenja se i glasi:

«(6) Stečajni upravitelj dužan je nakon stupanja na dužnost osigurati se kod osiguravajućeg društva od odgovornosti u smislu odredaba ovoga članka, nakon što visinu osigurnine odredi zaključkom stečajni sudac uzimajući u obzir predvidivu veličinu stečajne mase, te složenost postupka. Troškovi osiguranja su troškovi stečajnog postupka.»

Članak 18.

U članku 29. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

«(2) Nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje stečajni sudac prema posebnom propisu kojim Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima.

(3) Obračun stvarnih troškova rješenjem odobrava stečajni sudac na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnog upravitelja.»

U stavku 4. i 5. iza riječi: «stavka» dodaju se broj i riječ: «2. i».

Stavak 6. briše se.

Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 6.

Članak 19.

U članku 32. stavku 2. treća rečenica briše se.

Stavci 3. i 4. mijenjaju se i glase:

«(3) Za članove odbora mogu biti imenovani i razlučni vjerovnici, te osobe koje nisu vjerovnici ako bi svojim stručnim znanjem mogle pridonijeti radu odbora.

(4) Broj članova odbora vjerovnika mora biti neparan, ali u pravilu ne više od sedam.»

Članak 20.

Iza članka 32. dodaje se novi članak 32.a i naslov iznad njega koji glase:

«Osnivanje odbora vjerovnika na skupštini vjerovnika

Članak 32.a

(1) O osnivanju odbora vjerovnika odlučuju vjerovnici na prvoj skupštini vjerovnika, sukladno odredbi članka 32. stavka 2. do 6. ovoga Zakona. Ako je stečajni sudac već osnovao odbor vjerovnika, vjerovnici odlučuju treba li taj odbor zadržati.

(2) Skupština vjerovnika može iz odbora vjerovnika isključiti sve ili pojedine članove koje je imenovao stečajni sudac i izabrati druge ili dodatne članove odbora vjerovnika.»

Članak 21.

U članku 37. stavku 1. iza riječi: «sjednicama» dodaje se zarez i riječi: «ako je nazočna većina ukupnog broja njegovih članova.»

Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

«(7) Stečajni sudac može ukinuti odluku odbora vjerovnika odgovarajućom primjenom odredbe iz članka 38.f ovoga Zakona.»

Članak 22.

Članak 38. mijenja se i glasi:

«(1) Članovi odbora vjerovnika imaju pravo na nagradu za rad u odboru vjerovnika. Nagrada se određuje do visine prosječne dnevne plaće u Republici Hrvatskoj po danu koji provedu u obavljanju poslova iz svog djelokruga.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka stečajni sudac može odrediti nagradu članu odbora vjerovnika koji nije vjerovnik (članak 32. stavak 3.) uzimajući u obzir opseg i složenost poslova koji su mu povjereni.

(3) Članovi odbora vjerovnika imaju pravo na naknadu troškova uz odgovarajuću primjenu odredbe ovoga Zakona o naknadi troškova stečajnom upravitelju.

(4) O nagradama i troškovima iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka odlučuje stečajni sudac posebnim rješenjem, na prijedlog odbora vjerovnika.

(5) Rješenje iz stavka 4. ovoga članka dostavlja se osobno stečajnom upravitelju i svim članovima odbora vjerovnika koji imaju pravo na žalbu protiv tog rješenja.»

Članak 23.

Naslov iznad članka 38.c mijenja se i glasi:

«Vođenje skupštine vjerovnika i odlučivanje»

Članak 24.

Članak 38.d mijenja se i glasi:

«(1) Pravo glasa na skupštini vjerovnika imaju stečajni vjerovnici čije su tražbine utvrđene.

(2) Smatrat će se da vjerovnik ima pravo glasa iako je njegova tražbina osporena, ako postojanje svoje tražbine dokazuje ovršnom ispravom, osim ako se javnom ili javno ovjerovljenom ispravom ne dokaže prestanak postojanja tražbine.

(3) Smatrat će se da razlučni vjerovnik ima pravo glasa glede dijela svoje tražbine osigurane razlučnim pravom koju je prijavio u stečajnom postupku (članak 173. stavak 6.), iako je ta njegova tražbina osporena, ako je osigurana razlučnim pravom upisanim u zemljišnoj ili kojoj drugoj javnoj knjizi, osim ako dužnik javnom ili javno ovjerovljenom ispravom ne dokaže prestanak postojanja tražbine.

(4) Vjerovnicima osporenih tražbina, i ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 2. i 3., priznat će se pravo glasa ako se na skupštini vjerovnika stečajni upravitelj i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazumiju. Ako se sporazum ne može postići, o tome odlučuje stečajni sudac na skupštini rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba.

(5) Vjerovnici nižih isplatnih redova nemaju pravo glasa, osim ako su njihove tražbine utvrđene (članak 176. stavak 7. u svezi s člankom 72.).

(6) Stečajni sudac može prigodom glasovanja na slijedećim skupštinama vjerovnika na prijedlog stečajnog upravitelja ili kojega od nazočnih vjerovnika s pravom glasa, izmijeniti svoju odluku o pravu glasa vjerovnika osporenih tražbina.

(7) Odredba stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na vjerovnike čije su tražbine vezane za odgodni uvjet.»

Članak 25.

U članku 38.e stavku 1. točki 3. iza riječi «načinu» dodaju se riječi «i uvjetima».

Točka 4. mijenja se i glasi:

«4. naložiti stečajnom upravitelju izradu stečajnog plana,

U točki 5. na kraju teksta umjesto točke stavlja se zarez.

Iza točke 5. dodaje se točka 6. koja glasi:

«6. odlučiti o drugim pitanjima od važnosti za provedbu i okončanje stečajnog postupka u skladu s ovim Zakonom.»

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

«(3) Vjerovnici svoje odluke mogu izmijeniti na kasnijim ročištima skupštine vjerovnika. »

Članak 26.

U članku 38.f stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Ako je koja od odluka skupštine vjerovnika u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika, stečajni će sudac na zahtjev kojega od razlučnih vjerovnika, stečajnoga vjerovnika koji nije nižega isplatnog reda ili stečajnog upravitelja ili iznimno po službenoj dužnosti, tu odluku ukinuti.»

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

«(2) O zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka, stečajni sudac će odlučiti odmah na toj skupštini, ali u složenijim slučajevima može odgoditi donošenje odluke za 8 dana od dana održanja skupštine vjerovnika.»

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 27.

U članku 39. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Stečajni postupak se pokreće prijedlogom vjerovnika ili dužnika, ako zakonom nije drugačije određeno.»

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

«(3) Razlučni vjerovnici mogu predlagati otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom samo ako učine vjerojatnim da se njihova tražbina neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnosi njihovo razlučno pravo.»

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. u prvoj rečenici broj: «3.» zamjenjuje se brojem: «4.». U drugoj rečenici iza riječi: «Stečajni sudac će» dodaju se riječi: «ako je to moguće (članak 7. stavak 5.)».

Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 6. i 7.

U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 8. broj «6.» zamjenjuje se brojem: «7.».

Dosadašnji stavci 8., 9., 10. i 11. brišu se.

Članak 28.

(1) U članku 39.a stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Vjerovnik koji predlaže pokretanje stečajnoga postupka dužan je pri podnošenju prijedloga uz sudsku pristojbu na prijedlog za pokretanje stečajnoga postupka uplatiti i dodatnu pristojbu u iznosu od 10.000,00 kuna radi osnivanja Fonda za pokriće troškova stečajnog postupka koji se ne mogu namiriti iz imovine dužnika (članak 63. stavak 4.), odnosno za predujmljivanje sredstava za vođenje stečajnog postupka dok se u tom postupku ne prikupe za to potrebna sredstva. Na pozivanje i naplatu ovih pristojbi na odgovarajući način se primjenjuju odredbe Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 74/95, 57/96, 137/02, 26/03 - pročišćeni tekst).»

Članak 29.

Članak 41. mijenja se i glasi:

«(1) Stečajni vjerovnik, kao predlagatelj, dužan je uplatiti predum za pokriće troškova prethodnog postupka u iznosu koji zaključkom odredi stečajni sudac.

(2) Ako vjerovnik ne uplati predum u roku od 15 dana, stečajni sudac rješenjem će odbaciti prijedlog.

(3) Ako stečajni postupak bude otvoren, predumljeni iznos ulazi u troškove stečajnoga postupka.

(4) Stečajni sudac može rješenjem osloboditi uplate preduma stečajnog dužnika koji je predložio otvaranje stečajnog postupka, ako on dokaže dostavljanjem javnobilježnički ovjerenog prokaznog popisa imovine da ima dovoljno imovine za pokriće troškova prethodnog postupka.

(5) Kad stečajni postupak radi namirenja dospjelih tražbina pokreću radnici i prijašnji radnici dužnika, oni nisu dužni predumiti iznos potreban za pokriće troškova prethodnoga postupka. U tom će se slučaju sredstva za pokriće troškova prethodnoga postupka predumiti iz Fonda iz članka 39.a stavka 1. ovoga Zakona.»

Članak 30.

U članku 42. iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

«(4) Prethodni postupak može trajati najduže tri mjeseca od donošenja rješenja o pokretanju prethodnog postupka, osim ako posebne okolnosti ne zahtijevaju dulji rok.»

Članak 31.

U članku 50. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Treća osoba može na ročištu iz članka 49. ovoga Zakona dati izjava o pristupanju dugu stečajnoga dužnika. Uz izjavu je treća osoba dužna predočiti stečajnom sucu po javnom bilježniku ovjerenjenu ispravu o sadržaju i načinu podmirenja dužnikovih obveza prema odredbi stavka 3. ovoga članka. Stečajni sudac će ocijeniti danu izjavu i, po potrebi, provjeriti je i zatražiti odgovarajuće jamstvo. Radi toga može i odgoditi ročište.»

Članak 32.

U članku 53. stavku 2. druga rečenica mijenja se i glasi: «U tom će slučaju stečajni sudac na odgovarajući način primijeniti odredbe članka 50. ovoga Zakona, osim odredbe o odgodi ročišta.»

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. i glasi:

«(3) Ako je riječ o slučaju u kojem se neće ispitivati gospodarsko-financijsko stanje dužnika (članak 51. ovoga Zakona) tada se ročište radi izjašnjenja o prijedlogu za otvaranje stečajnoga postupka (članak 49. ovoga Zakona) može spojiti s ročištem radi rasprave o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka (članak 53. ovoga Zakona).»

Dosadašnji stavci 3., 4., 5., i 6. postaju stavci 4., 5., 6. i 7.

Članak 33.

U članku 54. stavak 4. mijenja se i glasi:

«(4) Razlučni i izlučni vjerovnici pozvat će se da u roku iz stavka 3. ovog članka obavijeste stečajnog upravitelja o svojim pravima, sukladno odredbi članka 173. stavka 5. i 6. ovog Zakona.»

Stavak 5. mijenja se i glasi:

«(5) Rješenjem o otvaranju stečajnoga postupka pozvat će se dužnikovi dužnici da svoje obveze bez odgode ispunjavaju stečajnom upravitelju za stečajnoga dužnika.»

Članak 34.

U članku 63. stavku 1. iza 2. rečenice dodaje se nova rečenica i glasi:

«Postupak se neće zaključiti, ako se u roku koji rješenjem odredi stečajni sudac predujmi dostatan iznos novca za pokriće troškova kako prethodnog, tako i otvorenog stečajnog postupka.»

U stavku 4. u prvoj rečenici riječi: «na teret državnog proračuna» zamjenjuju se riječima: «na teret Fonda za pokriće troškova stečajnih postupaka.». Druga rečenica briše se.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

«(5) Stečajni upravitelj može i nakon zaključenja stečajnog postupka u ime stečajnog dužnika, a za račun stečajne mase unovčiti imovinu dužnika i prikupljenim sredstvima podmiriti nastale troškove stečajnoga postupka, a eventualni ostatak uplatiti u Fond iz članka 39.a ovoga Zakona. O obavljenim radnjama stečajni upravitelj podnosi izvještaje stečajnom sucu.»

Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. i glasi:

«(6) Stečajni upravitelj je ovlašten, kad je to potrebno radi poduzimanja radnji iz stavka 5. ovoga Zakona, na temelju zaključka stečajnog suca otvoriti kod banke odgovarajući račun.»

U dosadašnjem stavku 6., koji postaje stavak 7. iza prve rečenice dodaje se nova rečenica koja glasi: -

»Ako se stečajni postupak nastavlja zbog naknadno pronađene imovine koja ulazi u stečajnu masu, stečajni sudac će zakazati istovremeno i izvještajno ročište.»

Stavak 7. briše se.

Članak 35.

U članku 64. stavku 3. točki 3. iza riječi: «tvrtku» dodaju se riječi: «matični broj subjekta (MBS),».

U točki 6. iza zareza na kraju dodaju se riječi: «odnosno obavijeste o svojim pravima, te adresu na koju će dostavljati prijave,».

Točka 8. mijenja se i glasi: «poziv dužnikovim dužnicima da svoje obveze bez odgode ispunjavaju stečajnom upravitelju za stečajnoga dužnika,».

Članak 36.

U članku 65. stavku 2. u drugoj rečenici broj: «53.» zamjenjuje se brojem: «63.».

Članak 37.

Naslov iznad članka 68. mijenja se i glasi:

«Imovina koja ne ulazi u stečajnu masu dužnika pojedinca

Članak 38.

Članak 71. mijenja se i glasi:

«(1) U tražbine prvog višeg isplatnog reda ulaze tražbine radnika i prijašnjih radnika stečajnog dužnika nastale do dana otvaranja stečajnog postupka iz radnog odnosa u bruto iznosu, otpremnine do iznosa propisanog zakonom odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti.

(2) U tražbine drugog višeg isplatnog reda ulaze sve ostale tražbine prema dužniku, osim onih koje su razvrstane u niže isplatne redove.»

Članak 39.

U članku 72. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 2.i 3.

Članak 40.

U članku 74. riječi: «u stečajnom postupku» zamjenjuju se riječima: «koji nastupa nakon otvaranja stečajnog postupka».

Članak 41.

U članku 77. iza riječi «ističu se u» dodaje se riječ «novčanoj».

Članak 42.

Članak 81.a mijenja se i glasi:

«Vjerovnik čija prava proizlaze iz sudskog ili javnobilježničkog osiguranja tražbine prijenosom vlasništva stvari ili prijenosom prava ima u stečajnom postupku pravni položaj razlučnog vjerovnika.»

Članak 43.

Članci 81.b, i 81.c brišu se.

Članak 44.

U članku 85. stavak 2. briše se

Stavak 3., koji postaje stavak 2. mijenja se i glasi:

«(2) Obveze stečajne mase iz st. 1. ovoga članka stečajni upravitelj namirit će redom kojim one dospijevaju.»

Članak 45.

Naslov iznad članka 86.a i članak 86.a brišu se.

Članak 46.

Članak 95. mijenja se i glasi:

«(1) Parnice o imovini koja ulazi u stečajnu masu, uključujući i arbitražne postupke, koji su u vrijeme otvaranja stečajnog postupka bili u tijeku, stečajni upravitelj preuzet će u ime i za račun stečajnog dužnika. Parnice u pogledu onih tražbina koje se prijavljuju u stečajni postupak, ne mogu se nastaviti prije nego što su ispitane na ispitnom ročištu.

(2) Parnice koje su u vrijeme otvaranja stečajnog postupka bile u tijeku protiv stečajnog dužnika preuzet će u njegovo ime stečajni upravitelj ako se tiču:

1. izlučenja nekog predmeta iz stečajne mase,
2. odvojenog namirenja,
3. obveza stečajne mase.

(3) Protivna stranka, koja je uspjela u parnici iz stavka 1. i 2. ovoga članka, troškove parničnog postupka nastale do prekida postupka, kao i troškove nastale nakon prekida postupka ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenog zahtjeva, može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. U protivnom troškovi parnice nastali nakon prekida namirit će se kao dugovi stečajne mase.»

Članak 47.

U članku 97. riječ: «trideset» zamjenjuje se riječju: «šezdeset», a iza riječi: «prestaje» dodaju se riječi: «odnosno, postupak u tijeku se obustavlja».

Članak 48.

U članku 98. stavak 6. mijenja se i glasi:

«(6) Nakon otvaranja stečajnog postupka dopustit će se i provesti upis u javne knjige, ako su uvjeti za upis ostvareni prije nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka.»

Članak 49.

U članku 99. stavku 2. točki 2. između riječi «vrijeme» i riječi «prvoga» dodaje se riječ: «nakon»

Točka 4. briše se.

Članak 50.

U članku 100. stavak 2. mijenja se i glasi:

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na slučajeve stjecanja prema načelu povjerenja u javne knjige.

Članak 51.

U članku 107. stavku 3. u prvoj rečenici riječi: «Vijeće suda prvoga stupnja» zamjenjuju se riječima: «Stečajni sudac».

Članak 52.

U članku 109. stavku 1. u drugoj rečenici riječi «svojstvo pravne osobe» zamjenjuju se riječima: «navedeno svojstvo».

Članak 53.

U članku 110. stavak 2. mijenja se i glasi:

«Ako stečajni upravitelj odbije ispunjenje, druga strana svoju tražbinu zbog neispunjenja može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. Ako druga strana pozove stečajnoga upravitelja da se izjasni o svom pravu na izbor, on je dužan odmah, a najkasnije

nakon izvještajnog ročišta preporučenom pošiljkom obavijestiti drugu stranu o tome namjerava li zatražiti ispunjenje ugovora. Iznimno, ako bi za drugu stranu do izvještajnog ročišta nastupila znatna šteta, na koju je ona upozorila stečajnoga upravitelja, stečajni upravitelj je dužan u roku od osam dana preporučenom pošiljkom obavijestiti o tome namjerava li zatražiti ispunjenje ugovora. Ako propusti tako postupiti stečajni upravitelj neće moći tražiti ispunjenje.»

Članak 54.

Članak 115. mijenja se i glasi:

«(1) Najam i zakup nekretnina ili prostorija ne prestaju otvaranjem stečajnog postupka. To vrijedi i za najamne i zakupne odnose koje je dužnik sklopio kao najmodavac ili zakupodavac, a tiču se predmeta koji su radi osiguranja preneseni na treću osobu koja je financirala njihovu nabavku ili proizvodnju.

(2) Prava koja se odnose na vrijeme prije otvaranja stečajnog postupka, kao i štetu nastalu prijevremenim otkazom ugovora, druga strana može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik.»

Članak 55.

U članku 116. stavku 1. u prvoj rečenici riječi: «u koju je dužnik ušao» zamjenjuju se riječima: «koji je dužnik ugovorio».

Članak 56.

U članku 117., iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. i glasi:

«(4) Stečajni upravitelj može u ime stečajnog dužnika kao najmodavca ili zakupodavca otkazati najamni ili zakupni odnos u zakonskom otkaznom roku neovisno o ugovorenom otkaznom roku.»

Članak 57.

U cijelom tekstu odredbe članka 120. riječ «zaposlenik» mijenja se riječju «radnik» u odgovarajućem broju i padežu.

Članak 58.

Članak 127. mijenja se i glasi:

«(1) Pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnoga postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni

upravitelj u ime stečajnoga dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) S pravnom radnjom izjednačeno je i propuštanje zbog kojeg je stečajni dužnik izgubio kakvo pravo ili kojim su protiv njega imovinskopravni zahtjevi bili zasnovani, održani ili osigurani.»

Članak 59.

U članku 137. stavku 2. druga rečenica briše se.

Članak 60.

U članku 138. stavku 2. riječi: «čim budu» zamjenjuju se riječima: «onda kada su bile».

Članak 61.

U članku 141. u stavku 2. iza riječi «otvaranja stečajnog postupka» stavlja se točka, a riječi «a najkasnije do zaključenja stečajnog postupka» brišu se.

U stavku 3. iza riječi «poduzeta» stavlja se točka, a riječi «te protiv dužnika ako on nije tužitelj» brišu se.

Iza stavka 6. dodaju se novi stavci 7. i 8. i glase:

«(7) Pravomoćna presuda donesena u parnici za pobijanje pravnih radnji djeluje prema stečajnom dužniku odnosno stečajnoj masi te svim stečajnim vjerovnicima.

(8) Stečajni vjerovnik koji je uspješno pobio pravnu radnju kojom su oštećeni stečajni vjerovnici u slučaju kada je nedostatnost stečajne mase utvrđena već tijekom prethodnog postupka, uslijed čega je stečajni postupak otvoren i odmah zaključen (članak 63. stavak 1. rečenica 1. ovoga Zakona) ima iz onoga što se mora vratiti u stečajnu masu temeljem stavka 5. ovoga člana pravo prvenstvenog namirenja za troškove koji su bili potrebni za navedenu parnicu. Stečajni vjerovnik čije je tužbeni zahtjev za pobijanjem prihvaćen, predložiti će stečajnom sucu nastavak stečajnog postupka radi naknadne diobe (članak 199. ovoga Zakona).»

Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 9.

Članak 62.

U članku 145. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3., 4. i 5. koji glase:

«(3) Stečajni upravitelj može nakon pravomoćnosti rješenja o otvaranju stečajnoga postupka predložiti stečajnom sucu da naredi i trećim osobama, u čijem su posjedu predmeti stečajne mase, predaju tih stvari. Stečajni upravitelj dužan je uz prijedlog dostaviti ispravu o

vlasništvu na stvari. O prijedlogu stečajnog upravitelja, a nakon što je saslušao osobe u čijem su posjedu predmeti stečajne mase, stečajni sudac odlučuje rješenjem.

(4) Ako se treća osoba u čijem je posjedu predmet stečajne mase protivi prijedlogu stečajnog upravitelja iz stavka 3. ovog članka, stečajni sudac odbit će taj prijedlog i uputiti stečajnog upravitelja u parnicu radi ostvarenja prava na predaju u posjed.

(5) Pravomoćno rješenje iz stavka 3. ovoga članka predstavlja ovršnu ispravu.»

Članak 63.

U članku 148. stavak 3. mijenja se i glasi:

«(3) Vjerovnici na ročištu mogu donijeti odluku kojom se određuje način pohrane ili ulaganja novca ili predmeta od vrijednosti, ili izmijeniti odluku odbora vjerovnika, odnosno stečajnog suca iz stavka 1. ovog članka.»

Članak 64.

U članku 150. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Stečajni upravitelj dužan je sastaviti popis pojedinih predmeta stečajne mase. Dužnik pojedinac i prijašnji zastupnici po zakonu dužnika pravne osobe dužni su u tome surađivati sa stečajnim upraviteljem. Stečajni upravitelj dužan je od navedenih osoba prikupiti potrebne obavijesti, izuzev ako bi uslijed toga došlo do štetnog odugovlačenja postupka.»

Članak 65.

U članku 155. stavak 2. mijenja se i glasi:

«(2) Dužniku pojedincu i vjerovnicima omogućit će se da se na izvještajnom ročištu izjasne o izvješću stečajnoga upravitelja.»

Članak 66.

U članku 155.a stavku 1. riječ: «Stečajni» zamjenjuje se riječima: «Ako u dosadašnjem tijeku postupka nisu donijete odluke iz stavka 2. ovoga članka stečajni».

U prvoj rečenici stavka 2. riječi: «su dužni» zamjenjuju se riječju: «mogu».

U točki 6. iza riječi « i o nenaplaćenim tražbinama» dodaju se riječi: «te o neunovčivim predmetima stečajne mase,».

Stavak 3. mijenja se i glasi:

«(3) Prije zakazivanja sjednice skupštine vjerovnika iz stavka 1. ovoga članka o izvješću stečajnoga upravitelja zatražit će se očitovanje odbora vjerovnika (ako je osnovan), te dužnika pojedinca.»

Stavci 4. i 5. brišu se.

Članak 67.

U članku 155. b stavku 2. treća rečenica briše se.

Članak 68.

Naslov iznad članka 156. i članak 156. brišu se.

Članak 69.

U članku 158. stavku 1. i 2. ispred riječi «vjerovnika» dodaje se riječ «skupštine».

U stavku 2. riječ «dijelova»« briše se.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

«(4) Stečajni upravitelj je dužan, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka, Hrvatskoj gospodarskoj komori bez odgode dostaviti podatke o svim nekretninama koje se prodaju u stečajnom postupku, a o pokretninama ako je njihova procijenjena vrijednost veća od 50.000,00 kuna te će Hrvatska gospodarska komora u skladu s odredbama članka 146a. i 146b. Ovršnog zakona (Narodne novine 57/96, 29/99,42/00, 173/03, 194/03, 151/04 i 88/05) iste uvesti u očevidnik nekretnina i pokretnina uz naznaku da se prodaju u stečajnom postupku.».

Članak 70.

U članak 159. stavku 1. druga rečenica mijenja se i glasi:

«Ako odbor vjerovnika nije osnovan, suglasnost daje skupština vjerovnika».

Članak 71.

U Glavi IV. Odjeljak 2a. «PRODAJA IMOVINE DUŽNIKA KAO CJELINE» i u njemu članci 163.a do 163.l brišu se.

Članak 72.

Članak 164. mijenja se i glasi:

«(1) Ako razlučni vjerovnik nije pokrenuo postupak ovrhe na nekretnini radi prisilnoga namirenja svoje tražbine, nekretnine na kojima postoji razlučno pravo stečajni

sudac prodaje, na prijedlog stečajnoga upravitelja, uz odgovarajuću primjenu pravila o ovrsi na nekretnini.

(2) Ako je razlučni vjerovnik pokrenuo postupak ovrhe na nekretnini radi prisilnoga namirenja svoje tražbine prije nego što je stečajni upravitelj predložio njenu prodaju prema odredbi stavka 1. ovoga članka, nekretnina će se prodati u ovršnom postupku koji je pokrenuo razlučni vjerovnik.

(3) O prodaji iz stavka 1. ovoga članka odlučuje stečajni sudac rješenjem protiv kojeg pravo žalbe imaju stečajni upravitelj i razlučni vjerovnici. U rješenju o prodaji nekretnine stečajni sudac će odrediti da se nekretnina prodaje u stečajnom postupku. U zemljišnoj knjizi će se upisati zabilježba rješenja o prodaji nekretnine.

(4) Stečajni sudac će zaključkom o prodaji utvrditi vrijednost nekretnine, način prodaje i uvjete prodaje.

(5) Kad se imovina prodaje u stečajnom postupku rok od objave zaključka na oglasnoj ploči do prodaje iznosi 15 dana, a pravila o obustavi postupka prodaje ne primjenjuju se.

(6) Ako se nekretnina nije mogla prodati na drugom ročištu za prodaju po utvrđenoj vrijednosti, na narednim ročištima može se prodati za nižu vrijednost koju zaključkom odredi stečajni sudac.

(7) Na prijedlog stečajnog upravitelja ovršni sud će rješenjem odgoditi ovršni postupak kojeg je pokrenuo razlučni vjerovnik radi prisilnoga namirenja svoje tražbine na nekretnini na kojoj postoji njegovo razlučno pravo,

1. ako izvještajno ročište još nije održano, ili
2. ako je nekretnina nužno potrebna radi privremenog nastavka poslovanja prema članku 155 b. stavku 1. ovoga Zakona, ili
3. ako bi prodaja nekretnine ugrozila provedbu stečajnoga plana.

(8) Prijedlog stečajnog upravitelja iz stavka 7. ovoga članka ovršni sud će rješenjem odbiti, ako razlučni vjerovnik učini vjerojatnim da bi uslijed odgode za njega nastupila nenadoknativa šteta.

(9) Protiv rješenja iz stavka 7. ovoga članka pravo na žalbu ima razlučni vjerovnik, a protiv rješenja iz stavka 8. ovoga članka pravo na žalbu imaju stečajni upravitelj i svaki stečajni vjerovnik.

(10) U slučaju određenja odgode ovršnog postupka razlučni vjerovnik ima pravo na kamate iz stečajne mase koje teku od izvještajnoga ročišta. Ako stečajni upravitelj koristi nekretninu za stečajnu masu, te se uslijed toga smanji vrijednost nekretnine, razlučni vjerovnik ima pravo tražiti naknadu iz stečajne mase zbog smanjenja vrijednosti njegovog osiguranja.

(11) Ovršni sud će na prijedlog razlučnog vjerovnika nastaviti ovršni postupak kada prestanu postojati pretpostavke za odgodu iz stavka 7. ovoga članka. Prije donošenja odluke ovršni sud će saslušati stečajnog upravitelja. Ako razlučni vjerovnik ne stavi prijedlog za nastavak ovršnog postupka ni unutar tri mjeseca nakon pravomoćnosti odluke o obustavi ili

zaključenju stečajnog postupka ovršni sud će po službenoj dužnosti obustaviti ovršni postupak.

(12) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na prodaju brodova, brodova u izgradnji i zrakoplova, te prava upisanih u javne knjige.».

Članak 73.

Članak 164.a i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Obračun troškova i namirenje razlučnih vjerovnika

Članak 164.a

(1) Nakon što unovči stvar ili pravo na kojemu postoji različno pravo upisano u javnoj knjizi ovršni će sud, nakon što iz iznosa ostvarenog prodajom namiri troškove do tada provedenoga ovršnog postupka, preostali novac predati stečajnom sucu.

(2) Iz iznosa dobivenog od ovršnog suda stečajni sudac će: 1. izdvojiti u stečajnu masu odgovarajući iznos prema pravilima iz članka 170. ovoga Zakona; 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redosljedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju.

(3) Nakon što stečajni sudac u stečajnom postupku unovči stvar ili pravo na kojemu postoji različno pravo upisano u javnoj knjizi, on će iz iznosa ostvarenog prodajom 1. namiriti troškove unovčenja obračunate prema pravilima iz članka 170. ovoga Zakona, 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redosljedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.».

Članak 74.

U članku 165. stavak 1. mijenja se i glasi :

«(1) Pokretnu stvar na kojoj postoji različno pravo, ako se ta stvar nalazi u njegovu posjedu, stečajni upravitelj unovčit će uz odgovarajuću primjenu pravila ovrhe ili slobodnom pogodbom.».

Članak 75.

Članak 173. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Prijavljivanje tražbina stečajnih vjerovnika i obavještanje o izlučnim i razlučnim pravima»

Članak 173.

(1) Stečajni vjerovnici prijavu svojih tražbina podnose stečajnom upravitelju u dva primjerka. Prijavi se u prijepisu prilažu isprave iz kojih tražbina proizlazi, odnosno kojima se dokazuje. U prijavi se navodi: tvrtka i sjedište, odnosno ime i adresa vjerovnika; pravna osnova i iznos tražbine u kunama te broj računa vjerovnika.

(2) Stečajni upravitelj sastavit će popis svih tražbina radnika i prijašnjih radnika dužnika dospjelih do otvaranja stečajnog postupka koje je u obvezi iskazati u bruto i netto iznosu i predočiti na potpis prijavu njihovih tražbina u dva primjerka. Smatrat će se da je radnik svoju tražbinu prijavio u skladu s popisom koji je sastavio stečajni upravitelj, ako najkasnije 8 dana prije općeg ispitnog ročišta ne podnese svoju samostalnu prijavu. Odredbe članka 176. Stečajnog zakona primjenjuju se na odgovarajući način.

(3) Ako se prijavljuju tražbine o kojima se vodi parnica, u prijavi treba navesti sud pred kojim se vodi parnica s naznakom broja spisa.

(4) Izlučni vjerovnici dužni su obavijestiti stečajnog upravitelja o svom izlučnom pravu, pravnoj osnovi izlučnog prava i označiti predmet na koji se njihovo izlučno pravo odnosi, odnosno u obavijesti označiti pravo iz članka 80. ovoga Zakona.

(5) Razlučni vjerovnici dužni su obavijestiti stečajnog upravitelja o svom razlučnom pravu, pravnoj osnovi razlučnog prava i dijelu imovine stečajnog dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo. Ako razlučni vjerovnici prijavljuju i tražbinu kao stečajni vjerovnici, u prijavi su dužni označiti dio imovine stečajnog dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo i iznos do kojeg njihova tražbina predvidivo neće biti pokrivena tim razlučnim pravom.

(6) Razlučni vjerovnici koji nisu obavijestili stečajnoga upravitelja o razlučnom pravu na način iz prethodnog stavka ne gube pravo odvojenog namirenja iz predmeta razlučnog prava. Iznimno razlučni vjerovnici gube pravo na odvojeno namirenje i nemaju pravo tražiti naknadu štete ili bilo kakvu drugu naknadu od stečajnoga dužnika ili od vjerovnika, ako je predmet razlučnog prava mimo njih unovčen u stečajnom postupku, a razlučno pravo nije bilo upisano u javnoj knjizi ili za njega stečajni upravitelj nije znao niti morao znati.

(7) Tražbine vjerovnika nižih isplatnih redova prijavljuju se samo ako stečajni sudac posebno pozove i te vjerovnike da prijave svoje tražbine. U prijavi takvih tražbina treba naznačiti da se radi o tražbini nižega isplatnoga reda te označiti redno mjesto na koje vjerovnik ima pravo.».

Članak 76.

Naslov iznad članka 173.a i članak 173.a brišu se.

Članak 77.

Naslov iznad članka 174. mijenja se i glasi:

«Tablice»

U članku 174. stavku 2. riječi «osnovu tražbine» zamjenjuje se riječima «pravnu osnovu tražbine osigurane razlučnim pravom».

Iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

«(3) Stečajni upravitelj sastavit će posebnu tablicu izlučnih prava o kojima su ga obavijestili izlučni vjerovnici. U tablicu će unijeti ime i prezime, odnosno tvrtku ili naziv izlučnog vjerovnika, pravnu osnovu izlučnog prava i predmet izlučnog prava.

(4) Tablice iz stavka 1. 2. i 3. ovoga članka se nakon isteka roka za prijavljivanje, a najkasnije osam dana prije održavanja ispitnog ročišta, zajedno s prijavama kao i priloženim ispravama, izlažu u pisarnici stečajnoga suda na uvid sudionicima.»

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 5.

Članak 78.

U članku 175. stavak 4. mijenja se i glasi:

«(4) Izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja.»

Članak 79.

U članku 178. stavak 1. mijenja se i glasi:

«(1) Ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, stečajni sudac će vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine.»

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

«(2) Ako je koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu koju je priznao stečajni upravitelj, stečajni sudac će stečajnog vjerovnika uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbina. Osporavatelj u takvoj parnici nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika.»

U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 3. riječi:»dospjele«i «(članak 433. do 437. Zakona o parničnom postupku)» brišu se.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 4. i 5.

Dosadašnji stavak 5. koji postaje stavak 6. mijenja se i glasi:

«(6) Ako osoba koja je upućena na parnicu ne pokrene parnicu u roku od 8 dana od primitka rješenja o upućivanju na parnicu, smatrat će se da je odustala od prava na vođenje parnice. Ako osporavatelj tražbine za koju postoji ovršna isprava ne pokrene parnicu u roku iz ovog stavka, smatrat će se da je osporavanje otklonjeno. Žalba izjavljena protiv rješenja o upućivanju u parnicu bez utjecaja je na rok iz ovoga stavka.»

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

U dosadašnjem stavku 7. i 8. koji postaju stavci 8. i 9. broj: «6.» zamjenjuje se brojem: «7.»

U dosadašnjem stavku 9. koji postaje stavak 10. broj: «5.» zamjenjuje se brojem: «7.»

Dosadašnji stavak 10. postaje stavak 11.

Članak 80.

Članak 179. mijenja se i glasi:

«Ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini pred državnim ili arbitražnim sudom, postupak radi utvrđivanja tražbine nastavit će se preuzimanjem te parnice. Prijedlog za nastavak parnice može staviti vjerovnik čija je tražbina osporena, u roku od 8 dana od primitka rješenja o upućivanju u parnicu. Osporavatelj parnicu nastavlja u ime i za račun dužnika. Ako vjerovnik osporene tražbine koji je upućen na parnicu ne predloži nastavak parnice u tom roku, smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice.»

Članak 81.

U članku 180. stavak 2. briše se.

Članak 82.

U članku 181. stavak 2. mijenja se i glasi:

«(2) Osoba koja uspije u parnici, odnosno stečajni vjerovnik tražbine u pogledu koje je osporavanje otklonjeno, može tražiti od stečajnoga suca ispravak tablice iz članka 177. stavka 2. ovog Zakona.»

Članak 83.

U članku 183. stavak 3. mijenja se i glasi:

«(3) Diobe obavlja stečajni upravitelj. Prije svake diobe on je dužan pribaviti suglasnost odbora vjerovnika, a ako odbor vjerovnika nije osnovan dužan je pribaviti suglasnost stečajnoga suca.»

Članak 84.

Članak 184. mijenja se i glasi:

« (1) Prije diobe stečajni upravitelj će sastaviti popis tražbina koje se uzimaju u obzir pri diobi. Tražbine radnika i prijašnjih radnika stečajnog dužnika nastale do dana otvaranja stečajnog postupka iz radnog odnosa uzimaju se u obzir u bruto iznosu.

(2) Taj se popis izlaže u pisarnici stečajnoga suda na uvid sudionicima. Stečajni upravitelj je dužan javno objaviti zbroj tražbina i raspoloživi iznos iz stečajne mase koji će se raspodijeliti vjerovnicima.»

Članak 85.

U članku 186. stavku 1. u prvoj rečenici riječi: «Vjerovnik koji ima pravo na odvojeno namirenje» zamjenjuju se riječima: «Razlučni vjerovnik kojem je dužnik i osobno odgovoran (članak 84.)».

Članak 86.

U članku 190. stavku 2. u prvoj rečenici riječi: «Odluka suda kojom» zamjenjuju se riječima: «Rješenjem stečajnog suca kojim».

Članak 87.

Članak 191. mijenja se i glasi:

«(1) Odbor vjerovnika određuje postotak namirenja tražbina djelomičnom diobom na prijedlog stečajnoga upravitelja, nakon što isteknu rokovi iz članka 185. i 186., nakon što se izmjeni diobni popis prema članku 189. ovog Zakona te nakon pravomoćnosti rješenja kojim je određen ispravak diobnog popisa. Ako odbor vjerovnika nije osnovan, postotak određuje stečajni sudac.

(2) Stečajni upravitelj će postotak u kojem se tražbine namiruju priopćiti vjerovnicima koji se pri diobi uzimaju u obzir.»

Članak 88.

Članak 192. mijenja se i glasi:

«(1) Završnoj diobi pristupa se čim se okonča unovčenje stečajne mase.

(2) Završna dioba smije se poduzeti samo uz suglasnost stečajnoga suca.»

Članak 89.

Članak 193. mijenja se i glasi:

«(1) Prigodom davanja suglasnosti za završnu diobu stečajni sudac određuje završno ročište vjerovnika. Na tom ročištu se:

1. raspravlja o završnom računu stečajnoga upravitelja,
2. podnose prigovori na završni popis i
3. vjerovnici odlučuju o neunovčivim predmetima stečajne mase.

(2) Između objavljivanja poziva za ročište i njegova održavanja mora proći rok od najmanje trideset dana, a najviše šezdeset dana.

(3) Stečajni sudac rješenjem na završnom ročištu odlučuje o prigovorima vjerovnika iz stavka 1. točke 2. ovoga članka.

(4) Na odluku stečajnog suca o prigovorima vjerovnika na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 190. stavka 2. 3. i 4. ovoga Zakona.

(5) Završno ročište odrediti će se najkasnije u roku od godinu i pol dana od održanog izvještajnog ročišta, osim ako to nije bilo moguće radi vođenja upravnog ili sudskog postupka, koji je prethodno pitanje za završetak stečajnog postupka.»

Članak 90.

Naslov iznad članka 193. a, te članci 193. a i 193. b brišu se.

Članak 91.

U članku 194. riječ: «suda» zamjenjuje se riječju: «suca».

Članak 92.

U članku 196. stavak 3. mijenja se i glasi:

«(3) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se sudu ili kojem drugom tijelu koje vodi upisnik dužnika pravne osobe, odnosno dužnika pojedinca. Brisanjem iz upisnika stečajni dužnik kao pravna osoba prestaje postojati, stečajni dužnik kao trgovac pojedinac gubi svojstvo trgovca pojedinca, a stečajni dužnik obrtnik gubi svojstvo obrtnika.»

Stavak 4. briše se.

Članak 93.

U članku 199. stavku 3. riječ «sud» zamjenjuje se riječima «stečajni sudac».

U članku 199. stavku 4. u trećoj rečenici riječi: «(članak 196. stavak 1., 2., 3. i 5.)» brišu se.

Članak 94.

U članak 201. riječ «sudu» mijenja se riječju «sucu.».

Članak 95.

U naslovu iznad članka 202. briše se riječ «iz».

Članak 96.

Članak 203. i naslov iznad njega mijenjaju se i glase:

«Obustava zbog nedostatnosti mase za pokriće troškova stečajnoga postupka

Članak 203.

(1) Ako se nakon otvaranja stečajnoga postupka pokaže da stečajna masa nije dostatna ni za pokriće troškova postupka, stečajni sudac će obustaviti i zaključiti postupak.

(2) Prije donošenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka stečajni sudac će pribaviti mišljenje vjerovnike stečajne mase, stečajnog upravitelja i skupštine vjerovnika.

(3) Postupak se neće obustaviti i zaključiti ako vjerovnici koji su se protivili obustavi postupka solidarno predjme dostatan iznos novca za pokriće troškova postupka, u roku koji im je za to stečajni sudac odredio rješenjem.

(4) Stečajni upravitelj može i nakon obustave i zaključenja stečajnog postupka u ime stečajnog dužnika, a za račun stečajne mase nastaviti s unovčenjem imovine dužnika i s ostvarenim sredstvima postupiti prema odredbi iz članka 63. stavka 5. ovog Zakona.».

Članak 97.

Naslov iznad članka 204. mijenja se i glasi:

«Obustava zbog nedostatnosti mase za ispunjenje ostalih obveze stečajne mase».

U članku 204. stavku 1. u prvoj rečenici riječ «sudu» zamjenjuje se riječju: «sucu.».

Stavak 2. mijenja se i glasi:

«(2) Stečajni upravitelju dužan je javno objaviti prijavu iz stavka 1. ovoga članka i pozvati stečajne vjerovnike i vjerovnike ostalih obveza stečajne mase na dostavljanje mišljenja o prijavi.».

Članak 98.

U članku 211. stavku 1. u trećoj rečenici riječi «stavka 1. ovoga Zakona» zamjenjuju se riječima «stavka 2. ovoga Zakona».

Članak 99.

U članku 246. točka 1. mijenja se i glasi:

«1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju stečajnog plana i postupanju prilikom njegove izrade i donošenja kao i o prihvatu od strane vjerovnika i o pristanku dužnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti, ili».

Članak 100.

U članku 250. stavak 2 briše se.

Članak 101.

U članku 268. stavku 1. točki 1. ispred riječi «vjerovnika» dodaje se riječ «skupštine».

Članak 102.

U članku 273. stavku 1. ispred riječi «vjerovnika» dodaje se riječ «skupštine».

Članak 103.

U članku 279. stavku 1. u drugoj rečenici riječi «stečajni upravitelj,» brišu se.

Članak 104.

U članku 302. stavak 5. mijenja se i glasi:

«(5) Kada je glavni stečajni postupak već otvoren u stranoj državi temeljem kriterija navedenog u rečenici 1. ili rečenici 3. stavka 1. članka 301. ovoga Zakona prilikom otvaranja domaćeg posebnog stečajnog postupka na temelju stavka 1. odnosno 2. ovoga članka sud neće ispitivati postojanje stečajnoga razloga, ako je strana odluka o otvaranju glavnog stečajnog postupka priznata u tuzemstvu.».

Članak 105.

U članku 313. stavku 2. riječi «u Republici Hrvatskoj» brišu se.

Članak 106.

U članku 326. stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi:

«1. domaćih vjerovnika tražbina s temelja poreza, prireza, doprinosa za obvezna osiguranja koja se po zakonu obvezatno izdvajaju iz prihoda odnosno plaća te Fonda za razvoj i zapošljavanje za tražbine iz članka 3. Zakona o osiguranju potraživanja radnika u slučaju stečaja poslodavaca(Narodne novine 114/03). »

U stavku 3. u prvoj rečenici riječi «Iznimno, od odredaba stavka 1. i 2. ovoga članka» zamjenjuju s riječima «Iznimno od odredbe stavka 2. ovoga članka».

Članak 107.

U članku 335. dodaje se na kraju nova rečenica koja glasi:

«Isto vrijedi za priznanje mjera osiguranja koje su donesene povodom prijedloga za otvaranje stečajnog odnosno sličnog postupka, kao i za druge odluke koje se donose radi provođenja i završetka tih priznatih stranih postupaka.»

Članak 108.

Iza članka 338. Stečajnog zakona dodaje se naslov i novi članak 338.a koji glase:

«Primjena prava na stečaj osiguravajućih društava

Članak 338.a

Na stečajne postupke nad osiguravajućim društvima primjenjuju se odredbe ovog Zakona.»

Članak 109.

U odredbama Stečajnog zakona riječi «stečajni sud» mijenjaju se riječima «stečajni sudac» u odgovarajućem padežu.

U odredbama Stečajnog zakona riječi «zaposlenik» i «zaposlenici» mijenjaju se riječima «radnik» i «radnici» u odgovarajućem padežu.

U odredbama Stečajnog zakona riječi «Zakon o parničnom postupku» mijenjaju se riječima «pravilima parničnog postupka», a riječi «ovršnog zakona» mijenjaju se riječima «pravilima ovrhe» osim u članku 158. stavak 4. Stečajnog zakona.

Članak 110.

Poseban podzakonski akt iz članka 10. stavka. 5.ovog Zakona donijeti će ministar nadležan za poslove pravosuđa u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Program stručnog ispita za stečajne upravitelje donijet će ministar nadležan za poslove pravosuđa u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Odredbe članka 9. i 10. ovoga Zakona početi će se primjenjivati nakon godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 111.

Stečajni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se po odredbama Stečajnog zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja.

Na postupke u tijeku, ako nisu započete radnje na koje se odnose, primijenit će se slijedeće odredbe ovog Zakona:

Članci 5., 6., 7., 8., 13., 14., 16., 18., 21., 22., 24., 25., 26., 30., 34., 45., 62., 66., 69., 70., 71., 72. (osim stavka 7. do stavka 11.), 73., 74., 89., 90., 96. i 97.

Članak 112.

Članak 339. Stečajnog zakona mijenja se i glasi:

«Stečajni postupci nad bankama i štedionicama pokrenuti do dana stupanja na snagu Zakona o bankama («Narodne novine», broj 161/98.) dovršit će prema odredbama Glave VI. (Stečaj i likvidacija banaka) Zakona o prisilnoj nagodbi stečaju i likvidaciji («Narodne novine», broj 54/94.)»

Članak 113.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Stečajnog zakona.

Članak 114.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u «Narodnim novinama».

O B R A Z L O Ž E N J E

I. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Stečajni zakon («Narodne novine « broj : 44/96., 29/99., 129/00. i 123/03.) je nakon stupanja na snagu 1996. godine mijenjan i dopunjavao tri puta – 1999., 2000., te 2003. godine.

Svim se tim novelama u različitom opsegu i s različitim uspjehom pokušalo ukloniti, odnosno modificirati neke od postojećih rješenja ili unijeti nova rješenja.

Uvažavajući ponuđena zakonodavna rješenja valjalo je akceptirati namjeru da se na taj način prevladaju pojedini uočeni problemi u praksi. Osim toga očito je namjera bila funkcionalizacijom, ubrzanjem i pojeftinjenjem stečajne procedure unaprijediti opći sustav ostvarivanja stečajno pravne zaštite.

Posljednjom su novelom Stečajnog zakona iz 2003. godine (Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona od 18. srpnja 2003. godine, objavljen u «Narodnim novinama» broj: 123/2003,) učinjene značajne izmjene i dopune kojima je izmijenjena struktura i nadležnost stečajnog suda, promijenjen pravni položaj stečajnog upravitelja, a izmijenjeni su i uvjeti za imenovanje stečajnog upravitelja.

Promjene i dopune još su se odnosile na : pravne lijekove, promjene položaja vjerovnika stečajnog dužnika (osobito stečajnih i razlučnih vjerovnika), olakšavanje pobijanja pravnih radnji u stečaju, discipliniranje rada tijela stečajnog postupka , određivanjem rokova do kojih se trebaju donijeti strateške odluke u stečajnom postupku, utvrđivanje dinamike i načina obavljanja plaćanja iz unovčene stečajne mase te otvaranje mogućnosti da se ubrza okončanje stečajnog postupka raspodjelom preostale neunovčene stečajne mase na vjerovnike.

Treba naglasiti da se dio izmjena sastojao u redakcijskim intervencijama s ciljem otklanjanja nepreciznosti u formuliranju pojedinih zakonskih odredaba.

Promatrajući posljedice primjene posljednjih izmjena i dopuna Stečajnog zakona nakon dvije godine primjene, valja ocijeniti, da se ponuđena rješenja, od kojih su se neka činila uspješnima i od kojih se očekivalo da će doprinijeti općoj funkcionalizaciji, pojednostavljenju, efikasnosti i ubrzanju stečajnih postupaka, proizvele suprotan učinak.

Pojedina rješenja bila su od samog početka, teško objašnjiva , ustavno upitna i izazvala su ozbiljne posljedice u praksi (npr. prijelazni režim toga zakona, uvođenje FINE u postupak unovčenja; zatim odredbe o završnom ročištu i raspolaganjem neunovčenim predmetima stečajne mase i sl.)

Zbog toga se pristupilo pripremi novog Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona, a cilj i svrha predloženih promjena je slijedeća :

- ukloniti iz Zakona neprimjenjive (djelomično i neustavne) odredbe (npr. uloga FINE)

- izbjeći višestruko zakonsko reguliranje pojedinih pravnih pitanja (npr. Fiducija koja je institut Ovršnog zakona.)
- otkloniti terminološka nesuglasja i pojasniti sadržaj određenih odredbi koje su u praksi bile dvojbene
- izjednačiti u pravima vjerovnike
- omogućiti (obvezom na prijavu tražbina i prava svih vjerovnika u roku za prijavu iz rješenja o otvaranju stečajnog postupka) stečajnom upravitelju pregled svih tražbina, odnosno ocjenu dužnikova sveukupnog stanja, te vjerovnicima pregled obveza i donošenje pravilnih odluka unovčenju .)
- stvoriti primjereniju zakonsku osnovu za provedbu stečajnog plana – vremenskim ograničenjem prava razlučnih vjerovnika

Navedeno se namjerava postići :

- vraćanjem uređenja nekih instituta u stanje kakvo je uglavnom bilo prije posljednjih izmjena i dopuna Stečajnog zakona (npr. položaj stečajnog upravitelja)
- uklanjanjem iz Zakona neprimjenjivih odredbi i odredbi koje usporavaju i čine neefikasnim stečajni postupak
- uvođenjem novih pravila kojima se nastoji povećati efikasnost stečajnih postupaka.
- pojašnjenjem i terminološkim poboljšanjem odredbi Zakona.

II. OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ODREDBA KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA STEČAJNOG ZAKONA

Članak 1. – Već ranijim izmjenama SZ-a je napušteno korištenje pojma preustroj. Taj je pojam zamijenjen pojmom stečajni plan, pa je predložena promjena samo terminološko usklađenje postojeće odredbe. Tim više što zakonodavac u glavi VI. Stečajnog zakona isključivo koristi pojmom stečajni plan. U numeraciji Narodnih novina koje sadrže odredbe koje mijenjaju i dopunjuju Stečajni zakon, izostavljena je naznaka NN 187/04, jer se odnosi na Uredbu sa zakonskom snagom, ograničenog trajanja koja je prestala važiti 29. lipnja 2005. godine, kao je to vidljivo iz samog teksta Uredbe (NN 187/04).

Članak 2. - Cilj predložene promjene je pojednostaviti pretpostavku (presumpciju) o nesposobnosti za plaćanje dužnika iz postojeće zakonske odredbe članka 4. stavak 4. ustanovljenu u korist predlagatelja sa svrhom olakšavanja dokazivanja postojanja toga stečajnog razloga. Postojeća pretpostavka o nesposobnosti za plaćanje je nepotrebno složena i nerazumljiva te zahtjeva izračunavanje, a u krajnjem slučaju omogućuje dužnicima manipulaciju s više računa i iznosima neplaćenih obaveza, te je izvršeno terminološko usklađivanje s Ovršnim zakonom.

Pri utvrđivanju insolventijskog roka vodilo se računa o preporukama i primjedbama na prvi predloženi nacrt prijedloga, pa je utvrđeno razdoblje insolventnosti u trajanju od 60 dana. Primjedbe koje su bile utemeljene na tvrdnji o "pokretanju novog vala stečajnih postupaka" zbog novog načina propisivanja insolventijskog roka neutemeljene su. Naime, odredba iz članka 251. ZTD, kao i odredba iz važećeg stavka 10. ovog članka propisuje obvezu članova uprave da u roku od tri tjedna (21 dan) od nastupanja nesposobnosti za plaćanje, pokrenu stečajni postupak. Izmjenama je izvršeno i terminološko usklađivanje s Ovršnim zakonom.

Članak 3. – U praksi, supsidijarna primjena odredbi ZPP-a izaziva dvojbe o tome koje odredbe, odnosno koji instituti parničnog postupka su primjenjivi u stečajnom postupku. Sudska praksa je u priličnoj mjeri pronašla odgovarajuće odgovore, naglašavajući redovito pri tome izvanparničnu prirodu stečajnog postupka i njegove posebnosti.

Odredba iz stavka 2. izgubila je smisao nakon što su odredbe ZPP-a kojima je uređen institut delegacije izmijenjen. Osim toga, postojeća odredba (koja je imala za namjeru spriječiti uočene zloupotrebe u pojedinim postupcima) dovela je u praksi do nerazumijevanja i zabune, jer se, *arg. a contrario*, stvorio dojam da se sve ostale odredbe ZPP (osim članka 68. izričito navedenog) mogu primijeniti u stečajnom postupku.

Stečajni postupak je dakle, specifični izvanparnični postupak, koji referira na pravila parničnog postupka, a kako se temeljem razgraničenja nadležnosti vodi isključivo pred trgovačkim sudovima, to je zbog pretežito izvanparničnog karaktera postupka, valjalo normirati da će se u stečajnom postupku, koji se isključivo vodi pred trgovačkim sudovima, na odgovarajući način primjenjivati pravila parničnog postupka.

Gornje je u skladu i s odredbom članka 488. Zakona o parničnom postupku, koji normira da se pravila parničnog postupka primjenjuju i u postupcima pred trgovačkim sudovima.

To znači da su u stečajnom postupku primjenjive samo osnovne odredbe i instituti parničnog postupka koje su inače primjenjive u izvanparničnim postupcima, a koje nisu suprotne specifičnostima toga postupka, no kako odredbe Stečajnog zakona sadrže većim dijelom materijalno pravne elemente i pravila međunarodnog privatnog prava, predlagatelj se odlučio za formulaciju koja upućuje na odgovarajuću primjenu pravila parničnog postupka pred specijaliziranim sudovima.

Radna grupa se opredijelila za generalni nomotehnički pristup kakav je izražen u suvremenim zakonodavstvima europskih zemalja. On znači izbjegavanje upućivanja na naslove i brojčane oznake određenih drugih zakona. Na taj način prestaje potreba stalnog usklađivanja promjena. U zemlji vrlo aktivnog zakonodavstva, kakva je Hrvatska, ovakav pristup pokazuje se vrlo korisnim, pa se u tekstu zakona brišu nazivi zakona (pr. Zakona o parničnom postupku i Ovršnog zakona) te oznake Narodnih novina s brojevima u zagradama i zamjenjuju općenitom formulacijom (pr. pravila parničnog postupka i pravila ovršnog postupka. Naime, ako se želi biti dosljedan, tada bi svaka promjena drugih zakona i objava u Narodnim novinama (na koje upućuju određene odredbe) zahtijevala i promjenu Stečajnog zakona (brojčanih oznaka). Budući je riječ samo o oznakama službenog glasila u kojima su zakoni objavljeni, to bi bilo krajnje nesvrhovito. Radi toga je primjerenije takve oznake izostaviti, osim na onim mjestima gdje je to radi pozivanja na konkretno zakonsko rješenje u drugim zakonima, neophodno.

Članak 4. - Postojeći stavak 1. dopunjen je mogućnošću objave i na WEB stranicama suda. Trgovački sudovi su računalski opremljeni i vrlo brzo će biti stvoreni uvjeti za elektronsku komunikaciju stranaka sa sudom. Ova dopuna postojeće odredbe je minimum koji će omogućiti pregled svih odluka koje se moraju javno objaviti na elektronskoj adresi pojedinog suda (u trenutku kad za to budu ostvareni uvjeti). U Ministarstvu pravosuđa je u izradi prijedlog Zakona o dostavi koji bi trebao, uz ostalo, riješiti i pitanje dostave elektronskim putem.

Članak 5. – . Definirati odluke stečajnog suca na novi način bilo je nužno iz nekoliko razloga. Prije svega, namjera je ujednačiti vrste i oblike odluka u stečajnom postupku s oblicima odluka u drugim izvanparničnim postupcima. Osim toga, izbjegava se česta dvojba o pravu na žalbu protiv određenih rješenja stečajnog suca kojima on samo upravlja postupkom. Sada će takve odluke biti u obliku zaključka, čime se dodatno utječe na efikasnost cjelokupnog postupka, jer protiv zaključka žalba nije dopuštena.

Članak 6. - Odredbe koje se odnose na pravne lijekove u dosadašnjem tekstu zakona sadržane su u nekoliko članaka. Zakon i inače trpi kritike zbog nesistematičnosti i nepreglednosti, pa bi ovom izmjenom svi pravni lijekovi bili sadržani u jednoj odredbi.

Nadalje, temeljno načelo stečajnog postupka je načelo hitnosti. To načelo prati i načelna nesuspendivnost žalbe protiv odluka stečajnog suca. Međutim, niz radnji u stečajnom postupku, zbog brojnih materijalno pravnih posljedica koje izazivaju, po prirodi stvari nije oportuno poduzimati prije pravomoćnosti rješenja. Primjerice, najčešće su žalbe izjavljene protiv rješenja o otvaranju stečajnog postupka. Uz to rješenje vezano je pozivanje na prijavu tražbina, te zakazivanje ispitnih i izvještajnog ročišta. Izjavljena žalba redovno dovodi u pitanje mogućnost održavanja tih ročišta. Određivanje roka od šezdeset dana za vijeće drugostupanjskog suda (rok u kojem treba odlučiti o žalbi) omogućilo bi nesmetano odvijanje postupka, jednako tako će primjenom odredbe kojom se određuje rok od 8 dana za slanje žalbe na rješavanje biti povećana efikasnost postupanja.

U stavku 8. propisuje se rok u kojem je prvostupanjski sud dužan dostaviti žalbu na rješavanje, čime se ubrzava postupak.

Promjenu iz članka 5. ovog Zakona prati i isključivanje prava na žalbu protiv zaključka iz stavka 9. ovog članka.

Nakon što je ukinut zahtjev za zaštitu zakonitosti, kao izvanredni pravni lijek u stečajnom postupku onemogućeno je ostvarivanje zadaće Vrhovnog suda RH da osigurava jedinstvenu primjenu zakona i ravnopravnost građana (članak 118. stavak 1. Ustava RH), odnosno da na bilo koji način kontrolira u pojedinim slučajevima pravilnu primjenu zakona. Stoga, po uzoru na Ovršni zakon, i u stečajnom zakonu treba "ublažiti" nastalu situaciju iznimnim dopuštanjem revizije u onim slučajevima kad drugostupanjski sud ocijeni da je to potrebno radi osiguranja jedinstvene primjene prava.

Članak 7. - Budući da je odredbom iz članka 5. ovog Zakona napuštena naredba kao oblik odluke stečajnog suca, to je ovu odredbu trebalo brisati.

Osim toga, institut prigovora protiv naredbe stečajnog suca izgubio je smisao nakon ukidanja stečajnih vijeća. Nije upitna nesvršishodnost ovog remonstrativnog pravnog lijeka kad o prigovoru protiv vlastite naredbe sada odlučuje stečajni sudac (umjesto stečajnog vijeća) i to rješenjem protiv kojega nije dopuštena žalba. Pravni lijek je protest protiv djelovanja suca, napad na njegove aktivnosti, pa je malo vjerojatno da će sudac čija se odluka napada zanemarujući svoje ranije stavove, prelazeći preko povrijeđene osjetljivosti naći nove pravilnije kriterije za ocjenu stvari o kojoj je već odlučio.

Članak 8. - Pravo na izjavljivanje izvanrednih pravnih lijekova regulirano je novom odredbom u članka 11. SZ-a, pa je stoga važeću odredbu potrebno brisati.

Članak 9. - Odredba iz članka 20. važećeg Stečajnog zakona izazvala je brojne probleme, jer je očitim previdom zakonodavca takva nejasna i nedorečena promjena uopće unijeta u ZID SZ iz 2003. godine.

Pretpostavljeni cilj, pojačavanja odgovornost stečajnih upravitelja kroz javna trgovačka društva, nije postignut, već je, upravo suprotno, rješenje prouzročilo nerješive teškoće (između ostalog: isplata naknade, plaćanje poreza i sl.), pa je ocijenjeno da pitanje imenovanja stečajnog upravitelja valja riješiti na način na koji ga je rješavao raniji Stečajni zakon. Stoga je i predloženo rješenje u bitnom povratak na zakonsko uređenje prije ZID SZ iz 2003. godine.

Izmijenjenom odredbom preciziraju se razlozi za razrješenje već imenovanog stečajnog upravitelja u konkretnom postupku (članak 20. stavak 3. SZ), kao i negativna pretpostavka imenovanju neke osobe stečajnim upraviteljem (članak 20. stavak 4. SZ), te se naglašava potrebna stručnost i poslovno iskustvo koje se procjenjuje u odnosu na konkretan stečajni postupak (članak 20. stavak 2. SZ).

Članak 10. - Sadržaj promijenjene odredbe o utvrđivanju liste stečajnih upravitelja posljedica je potrebe da se utvrde kriteriji za sam postupak utvrđivanja liste, te da se isti učini transparentnijim i formalnijim, budući se utvrđena lista primjenjuje na cijelom području RH.

Osim toga, predloženim rješenjem utvrđivanja liste, ista postaje upravni akt i omogućuje, kroz sustav pravnih lijekova predviđenih za upravni postupak, zaštitu interesa kandidatima.

Nadalje, pitanje brisanja osoba upisanih na listu stečajnih upravitelja dosadašnjim odredbama zakona nije bilo regulirano pa je ovu prazninu bilo nužno popuniti.

Posebnim podzakonskim aktom utvrdit će se koje podatke će nadležni sud dostavljati Ministarstvu pravosuđa prilikom imenovanja i razrješenja stečajnih upravitelja, koje će podatke stečajni upravitelji biti dužni dostavljati radi praćenja evidencije njihova rada, kao i dodatni kriteriji za broj stečajnih predmeta koji stečajni upravitelj može voditi istovremeno, a radi ravnomjernije raspodjele poslova.

Stavkom 2. utvrđeni su opći uvjeti za upis u listu stečajnih upravitelja, kao i zapreke za uvrštenje na listu, opisane u članku 9. Konačnog prijedloga (članak 20. stavku 4. SZ), a riječ je o istim razlozima za koje se po službenoj dužnosti stečajni upravitelj može brisati s liste. Po službenoj dužnosti, s liste će se brisati i osoba za koju se naknadno utvrdi da nije udovoljavala uvjetima iz članka 20. stavak 1. SZ.

Članak 11. - Posljednjim izmjenama Stečajnog zakona propušteno je regulirati pitanje polaganja ispita za stečajnog upravitelja, što je ovom izmjenom otklonjeno, te je u skladu s novom regulacijom iz članka 10. Konačnog prijedloga utvrđen ovlaštenik za izradu odgovarajućeg podzakonskog akta kojim će se utvrditi uvjeti i način za polaganje stručnog ispita za stečajnog upravitelja. Odredbom stavak 2. određuje se ovlaštenik utvrđivanja kriterija i načina obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima. Ovdje valja napomenuti da postoji Uredba Vlade Republike Hrvatske koja uređuje to pitanje, objavljena u NN 189/03 a koja je stupila na snagu 1. prosinca 2003.g., čija važnost nije produživana.

Članak 12. - S obzirom na tendenciju profesionalizacije obavljanja dužnosti stečajnog upravitelja potrebno je da u pravilu stečajnim upraviteljem bude imenovana osoba koja je na listi stečajnih upravitelja. Na taj način je olakšan nadzor stečajnom sucu, jer osobe koje se nalaze na listi, po prirodi stvari, moraju imati određene kvalitete i reference, koje su provjerene već u samom postupku stavljanja na listu.

Međutim vjerovnici moraju moći izabrati i onu osobu koja nije na listi za stečajnog upravitelja, jer je to u skladu s njihovom slobodnom voljom. Ocjenu o potrebnoj stručnosti i poslovnom iskustvu stečajnog upravitelja za odnosni stečajni postupak, u slučaju neslaganja stečajnog suca i stečajnih vjerovnika, treba prepustiti stečajnim vjerovnicima.

Moguće je da skupština vjerovnika ipak donese krivu odluku pri imenovanju novog stečajnog upravitelja, pa je stoga neophodno ostaviti mogućnost da stečajni sudac zaštititi načelo zakonitosti, ako je imenovana osoba koja to po ovom zakonu ne može biti.

Osiguranju i zaštiti skupnih prava svih vjerovnika, od utjecaja i eventualnih zloupotreba vjerovnika s velikim iznosima tražbina, trebala bi pridonijeti nova odredba o potrebnoj većini za izbor novog stečajnog upravitelja. Tako je u stavku 1. ovog Zakona utvrđen izuzetak od pravila o potrebnoj većini za donošenje odluka na skupštinama vjerovnika (članak 38.c SZ-a), jer „...Druga osoba smatrat će se izabranom za stečajnog ako je za njezin izbor, osim većine iz članka 38.c. ovoga Zakona, glasovala i većina vjerovnika

koji su glasovali...“. To znači da je općem pravilu, kao izuzetak – zbog značenja uloge stečajnog upravitelja, dodano i korektivno pravilo, pa osim većine iz članka 38.c (zbroj tražbina onih koji su glasovali za neku odluku mora iznositi više od zbroja onih koji su glasovali protiv), za odluku o promjeni mora glasovati i većina svih koji su glasovali.

Osim toga potrebno je jasno odrediti kojom odlukom stečajni sudac određuje potrebne mjere za provedbu primopredaje dužnosti. Riječ o radnjama koje se neodgodivo moraju poduzeti. Stečajni će sudac odnosne upute izdati u obliku zaključka. Protiv zaključka ne može se uložiti pravni lijek, pa je to još jedan od načina kojim se pokušava spriječiti stečajne upravitelje u odugovlačenju s ispunjenjem naloga i utjecati na ekspeditivnost postupka.

Članak 13. – Radi se o usklađenju s novom odredbom iz članka 5. i 6. ovog Zakona.

Članak 14. - Dopuna iz ovog stavka samo precizira listu obveza stečajnog upravitelja, jer je riječ o postojećoj obvezi stečajnog upravitelja propisanoj ostalim odredbama SZ-a.

Način na koji je dosadašnja odredba regulirala obveze stečajnog upravitelja ostavljala je dojam da je riječ o taksativno nabrojanim dužnostima. Stoga odredba iz predloženog novog stavka članka 13. upućuje na sve ostale poslove koji za njega proizlaze iz Zakona, te otklanja dvojbu o ovlastima za zastupanje stečajne mase i nakon zaključenja stečajnog postupka, primjerice u slučajevima naknadno pronađene imovine, u kojem se slučaju stečajnoj masi priznaje *ius standi in iudicio*.

Članak 15. – Riječ je o usklađivanju s novom odredbom članka 11. SZ-a (članak 6. ovog Zakona), koja generalno ovlašćuje na žalbu, osim u slučajevima kad je izričito isključuje. Rečenica o pravu na žalbu zaostala je iz prijašnjeg zakonskog rješenja kojim je žalba bila dopuštena samo kad je to izrijekom navedeno.

Članak 16. - Promjene su izraz potrebe naglašavanja da je pravo na razrješenje stečajnog upravitelja pravo skupštine vjerovnika, a kao razlog za razrješenje stečajnog upravitelja uvodi se kriterij njegove zauzetosti vođenjem nastavka poslovanja u više od tri stečajna predmeta u kojima je stečajna masa procijenjena na više od dva milijuna kuna. (stavak 2.), te neunovčavanje stečajne mase u vremenu od godine i pol dana od dana održanog izvještajnog ročišta, osim kada do unovčavanja nije došlo iz posebno opravdanih razloga kao što su sudski ili upravni postupci pokrenuti radi unovčavanja (stavak 1.) Bilo je također potrebno utvrditi krug osoba koji imaju pravo na žalbu protiv rješenja o razrješenju (stavak 4.). Naglašeno je i isključenje prava na žalbu ostalih sudionika u postupku protiv rješenja o odbijanju razrješenja, ali samo kada je riječ o zahtjevu stečajnog upravitelja (stavak 5.), kao i utvrđivanje posebne odgovornosti stečajnog upravitelja pri primopredaji dužnosti (stavak 6.).

Brojčano ograničenje vezano za imenovanje stečajnih upravitelja temelji se na odredbi članka 300. SZ, gdje je utvrđeno što se smatra stečajem male vrijednosti i kumulativno ovise od odluke stečajnog suca, odnosno skupštine vjerovnika koji donose odluku o nastavku poslovanja stečajnog dužnika. Naime, nastavak poslovanja stečajnog dužnika posredno je vezan za drugi cilj stečajnog postupka, a to je donošenje stečajnog plana radi nastavka djelatnosti stečajnog dužnika pa bi stečajni upravitelj u stečajevima gdje je donijeta odluka o nastavku poslovanja, zajedno s odborom vjerovnika, pokušao provesti

stečajni plan. U protivnom nema svrhe nastavljati poslovanje stečajnog dužnika i tako moguće, i u stečajnom postupku poslovati s gubitkom.

Istovremeno s razrješenjem stečajnog upravitelja stečajni sudac mora imenovati novog stečajnog upravitelja jer je isti zakonski zastupnik stečajnog dužnika, međutim ni u ovoj situaciji stečajnim vjerovnicima se ne smije uskratiti pravo na izbor drugog stečajnog upravitelja, ako se ne slažu s izborom stečajnog suca.

Članak 17. - Odmah nakon stupanja na dužnost stečajnog upravitelja uglavnom nije ni približno poznato, niti predvidivo, koji predmeti čine stečajnu masu i koja je njihova vrijednost. Zato je bilo potrebno brisati riječ «odmah», jer konstrukcija odredbe nakon tog brisanja obvezuje stečajnog upravitelja na zaključenje ugovora o osiguranju čim je to po prirodi stvari moguće, tj. nakon što visinu osiguranine odredi zaključkom stečajni sudac, uzimajući u obzir predvidivu veličinu stečajne mase, te složenost postupka.

Članak 18. - Vlada RH je Uredbom o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima u cijelosti (čija je važnost upitna – vidjeti obrazloženje uz članak 11. Konačnog prijedloga) riješila utvrđivanje visine nagrade i postupak donošenja rješenja. Valjalo je, stoga, uskladiti zakonsku odredbu određivanjem ovlaštenika donošenja takvog posebnog propisa.

Stečajni upravitelj ima pravo na naknadu stvarnih troškova, a ostala tijela stečajnog postupka pravo na njihovu kontrolu, pa je valjalo urediti zakonom pretpostavke koje će to omogućiti.

Uredba je cjelovito uredila pitanje isplata nagrade. Postojeća odredba iz članka 29. stavka 6. je rezultira nepotrebnim pritiskom stečajnih upravitelja na stečajne suce da im određuju isplatu predujmova nagrade, pa ju stoga treba brisati.

Međutim, izmjene SZ-a trebala bi pratiti i odgovarajuća promjena Uredbe, koja bi apsolvirala neke od primjedbi u vezi s nagrađivanjem stečajnih upravitelja pristiglih tijekom izrade ovog Prijedloga, kao i otklonila propuste učinjen pri samom donošenju Uredbe (neusklađenost oznaka članaka s njihovim sadržajem).

Članak 19. - U Stečajnom zakonu nije potrebno posebno regulirati zastupanje bilo kojeg od vjerovnika. Zastupanje RH u postupcima pred sudom stvar je reguliranja drugim zakonskim aktima, pa je zato odredba o tome tko zastupa RH u odborima vjerovnika brisana. Postojeća odredba je izazivala zabunu u primjeni, jer je ponegdje protumačena kao propis o obveznom učešću RH u odborima.

Dosadašnji zakonski tekst nije ograničavao maksimalan broj članova odbora vjerovnika, pa je u većem broju slučajeva osnovan odbor vjerovnika s neprimjereno velikim brojem članova. Velik broj članova u odborima vjerovnika je otežava (sazivanje, kvorum), a ponekad i onemogućava rad ovoga tijela.

Osim toga, dosadašnjim zakonskim uređenjem isključivo je stečajni sudac bio ovlašten utvrđivati broj članova odbora vjerovnika, što je bilo nelogično rješenje, s obzirom da je pravo imenovanja njegovih članova jedno od samostalnih prava stečajnih vjerovnika.

Stoga, je predloženom odredbom propisana obveza poštivanja pravila o sastavu i broju članova odbora i za osnivanje odbora vjerovnika odlukom skupštine, a stečajni sudac je oslobođen obveze posebnim rješenjem utvrđivati broj njegovih članova i upozoravati na primjenu odredbi o sastavu. U stečajnim postupcima s velikim brojem vjerovnika, možda će se ipak pokazati potreba da broj članova odbora vjerovnika bude veći, pa je zato ograničenje broja članova normirano kao preporuka.

Članak 20. – Novim odredbom iz članka 32.a. odvojeno se regulira pravo skupštine vjerovnika na osnivanje odbora vjerovnika, imenovanje i isključenje njegovih članova. Upućivanje na odredbu iz članka 32. stavka 2. do 6. SZ-a znači obvezu vjerovnika da poštuju pravila o broju i sastavu odbora vjerovnika.

Članak 21. – Predloženom promjenom se rješava pitanje kvoruma na sjednicama odbora vjerovnika, koje dosadašnjom odredbom nije bilo regulirano.

Stečajnom sucu pripada pravo ukidati odluke skupštine vjerovnika, pa je, sukladno tome, trebalo predvidjeti mogućnost, da se uz odgovarajuću primjenu odredbe o ukidanju odluke skupštine vjerovnika, omogućiti stečajnom sucu ukidanje odluka odbora vjerovnika. Ovo stoga što i odluke odbora vjerovnika mogu biti u suprotnosti sa zajedničkim interesima svih vjerovnika.

Članak 22. - Kriteriji koji se primjenjuju na određivanje nagrada stečajnim upraviteljima neprimjenjive su na članove odbora vjerovnika, s obzirom na različite zadatke i dužnosti ovih tijela stečajnog postupka. U praksi je takvo zakonsko rješenje izazvalo niz neprimjerenih zahtjeva za isplatu nagrade članovima odbora vjerovnika (razmjerno visini ostvarene stečajne mase). Razmatrajući primjedbe pristigle u tijeku izrade ovog prijedloga može se uočiti negativan odnos prema pravu vjerovnika na nagradu uopće. Smatra se da njihovi troškovi nepotrebno opterećuju stečajnu masu i da bi i na njih trebalo primijeniti načelo „...svaki vjerovnik podmiruje svoje troškove sudjelovanja u stečajnom postupku...“. Radna grupa ne nalazi opravdanje za takav radikalni pristup. Odbor vjerovnika je tijelo stečajnog postupka koje čine delegirani vjerovnici. Njihovo sudjelovanje u postupku, nakon što su imenovani u odbor vjerovnika, ima drugo značenje. Ono prestaje biti njihova vjerovnička dispozicija i postaje njihova obveza. U tom smislu valjalo je riješiti pitanje njihovog nagrađivanja. Predloženi kriteriji za nagrađivanje osiguravaju minimalne iznose i naknadu stvarnih troškova. Time stečajna masa ne bi bila znatnije opterećena, a bez toga ne može se očekivati ozbiljniji odnos prema članstvu u odboru.

Članak 23. – Izmijenjen je naslov članka radi terminološkog usklađivanja i jasnoće, a tekst postojeće odredbe nije mijenjan .

Članak 24. - Ukupne promjene odredaba iz ovoga članka idu za jasnoćom izričaja i preciziranjem načina sudjelovanja vjerovnika na skupštinama vjerovnika, generalno i za pojedine vrste vjerovnika.

Članak 25. - Trebalo je dopuniti i precizirati odredbu o ovlastima koje za ovo tijelo stečajnog postupka inače proizlaze iz ostalih odredbi SZ.

Vjerovnici imaju ovlast odlučivati i o uvjetima prodaje dužnikove imovine, jer to proizlazi iz kasnijih odredbi Zakona. Izostavljanje ovog prava u postojećoj odredbi dovelo je do situacije da su im stečajni suci to pravo uskraćivali.

Dodavanje točke 6. s pravom vjerovnika „...odlučiti o drugim pitanjima od važnosti za provedbu i okončanje stečajnog postupka...» namjeravalo se naglasiti da ovlaštenja vjerovnika navedena u ovoj odredbi nisu samo ona taksativno nabrojana, već da vjerovnici mogu donositi i druge odluke u skladu sa zakonom i tako potpuno upravljati „svojom imovinom“ (u gospodarskom smislu).

Članak 26. - Institut ukidanja odluka skupštine vjerovnika ima za svrhu onemogućiti eventualne zloupotrebe većine vjerovnika koja je nadglasala manjinu.

Dosadašnjim odredbama Stečajnog zakona nije određen rok u kojem je moguće zahtijevati ukidanje odluke skupštine, što u praksi izaziva probleme i često nepotrebno odgađa provođenje odluka skupštine vjerovnika. Zbog toga je bilo nužno precizirati rokove za podnošenje zahtjeva za ukidanje odluka skupštine vjerovnika (vremenski ograničiti ovo pravo) i omogućiti nesmetano odvijanje postupka.

Pravilo iz predložene odredbe ima svrhu naglasiti da se prijedlog za ukidanje odluke skupštine vjerovnika može staviti samo do zaključenja ročišta na kojem se ta skupština održava. Time se akceptira načelo i opće pravilo SZ-a (članak 7. stavak 6.) prema kojem se izjave i prigovori ne mogu se davati, odnosno podnositi ako se propusti rok, odnosno izostane s ročišta na kojem ih je trebalo dati ili podnijeti, osim ako SZ-om nije drukčije određeno. Skupština vjerovnika odluku može donijeti samo na sjednici, nakon što je svim sudionicima omogućeno raspravljati o prijedlogu, tražiti potrebna objašnjenja i sl.

Svaki vjerovnik koji ima pravo sudjelovanja na skupštini imao je mogućnost izjavljivanja prigovora i osporavanja prijedloga, pa slijedom toga i mogućnost predlaganja ukidanja odluke za koju stečajni sudac utvrdi da je donijeta.

Izostanak vjerovnika sa skupštine izraz je njegove nezainteresiranosti, pa se ničim ne može opravdati pravo vjerovnika koji nisu bili nazočni skupštini da naknadno osporavaju donijete odluke. Skupštinu vjerovnika nije moguće izjednačavati sa skupštinom trgovačkog društva, niti ovlasti dioničara u vezi s odlukama skupštine društva s pravima stečajnih vjerovnika, jer bi to bilo protivno pravnoj prirodi stečajnog postupka.

Namjeru da se onemogući bilo kakva zloupotreba procesnih ovlaštenja podržava i nova obveza stečajnog suca iz predloženog stavka 2., jer će on zahtjevu za ukidanje odluka skupštine morati odlučiti odmah na skupštini. Samo u složenijim slučajevima može odgoditi donošenje odluke za 8 dana od dana održanja skupštine vjerovnika.

Članak 27. – Postoje slučajevi kada se stečajni postupak pokreće po službenoj dužnosti, npr. kada to čini sud po članku 28. Zakona o udrugama.

Osim toga različni vjerovnici su propuštali ostvarivati svoja prava namirenja izvan stečaja, u ovršnom postupku, procjenjujući da će ih lakše i s manje troškova ostvariti u stečajnom postupku i na taj način pretvarali sudove u svoje agencije za prodaju imovine na kojoj imaju pravo odvojenog namirenja. S obzirom da je, u pretežitom dijelu, imovina

stečajnog dužnika pokrivena razlučnim pravima, to su stečajni sudovi (u velikom broju slučajeva) prisiljeni voditi stečajne postupke samo u korist i za račun ovih vjerovnika.

U odnosu na pravne posljedice nedostavljanja potrebnih isprava uz prijedlog za pokretanje stečajnog postupka, valjalo je izjednačiti pravni položaj vjerovnika i dužnika. Uvažavajući primjedbe pristigle u postupku izrade ovog prijedloga brisana je obveza stečajnog dužnika na dostavljanje isprava uz prijedlog, jer ne postoji opravdanje za bilo kakvo uvjetovanje, odnosno ograničavanje dužnika da predloži otvaranje stečajnog postupka. Kada stečajni sudac procijeni da su mu potrebne određene isprave, on ima mogućnost naložiti stečajnom dužniku da ih dostavi. Osim toga, postojeće uređenje u izravnoj je suprotnosti s odredbom iz članka 42. stavka 2. SZ-a, koja ovlašćuje stečajnog suca da neposredno otvori stečajni postupak (po prijedlogu dužnika) bez provođenja prethodnog postupka.

Dosadašnji stavak 10. i 11. članka 39. važećeg Zakona, mijenjani su odnosno brisani, zbog toga što je nepotrebno stečajnu materiju opterećivati s uređivanjem međusobnih odnosa i obveza državnih tijela. Na taj način se nedopustivo privilegirao položaj RH, njenih tijela i Fondova u odnosu na druge sudionike u postupku .

Članak 28. - Dodatna pristojba ima posebnu namjenu – stvaranje Fonda za pokriće troškova stečajnog postupka.

Naglašavanjem pravne prirode novčanog iznosa od 10.000,00 kn koji je vjerovnik predlagatelj dužan uplatiti pri podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka kao "*zakonske pristojbe sui generis*" namjerava se otkloniti dvojba o tome je li uplata toga iznosa pretpostavka odlučivanja o prijedlogu ili ne, te pitanje prisilne naplate za slučaj ako predlagatelj to ne učini. Riječ o svojevrsnoj pristojbi propisanoj posebnim zakonom, pa okolnost da nije plaćena ne znači negativnu pretpostavku za postupanje po prijedlogu, već samo obvezu stečajnog suda da je prisilno naplati, za razliku od propuštanja uplate predujma za pokriće troškova prethodnog postupka. Takav zaključak proizlazi iz odredbe članka 41. stavka 2. SZ-a, kojom je odbacivanje prijedloga kao posljedica propuštanja uplate iznosa – predujma za pokriće troškova prethodnog postupka izričito propisano.

Članak 29. - Stečajni postupak je vrlo skup postupak uvijek zahtijeva određena financijska sredstva. Sudovi ga ne mogu provesti bez predujmljivanja potrebnih iznosa. Osim toga, predlagatelju (vjerovniku) je ostalim odredbama zakona osigurano pravo na povrat novčanih sredstava uplaćenih na ime predujma. Dodatna pristojba ima posebnu namjenu – stvaranje Fonda za pokriće troškova stečajnog postupka u onim postupcima čiji se troškovi ne mogu namiriti iz stečajne mase.

Mogućnost da se plaćanja predujma oslobodi stečajni dužnik koji dokaže da ima imovinu koja je dovoljna za pokriće troškova stečajnog postupka prati namjeru iskazanu već u izmjeni odredbe iz članka 39. SZ-a (omogućiti dužnicima, odnosno motivirati ih na pokretanje postupka čim se za to ostvare uvjeti). Okolnost da ima dovoljno imovine dužnik mora dokazati javnobilježnički ovjеровljenim prokaznim popisom imovine, čime je ostvarena svrha nespretno odredbe o obvezi dostavljanja dokumenata iz važeće odredbe članka 39. stavka 8. SZ (unijeta ZID SZ-om iz 2003.godine). Odnosno, na ovaj način će stečajni sudac moći procijeniti "u graničnim slučajevima" ima li dužnik imovinu dostatnu za pokriće troškova stečajnog postupka ili ne i odlučiti o otvaranju stečajnog postupka, odnosno njegovom otvaranju i istovremenom zaključenju (čl. 63. SZ-a).

Članak 30. – U cilju ubrzanja stečajnog postupka bilo je potrebno vremenski ograničiti trajanje prethodnog postupka. Time će se zainteresirani prisiliti na poduzimanje mjera za otklanjanje stečajnih razloga, preuzimanje duga i sl., s jedne strane, a s druge, sudski vještaci, privremeni stečajni upravitelji "disciplinirati" u vezi s rokovima i dostavljanjem potrebnih izvješća.

Članak 31. – Obvezivanje pristupitelja dugu na prethodno davanje izjave i njenu ovjeru pred javnim bilježnikom trebalo bi onemogućiti zloupotrebu ovog instituta. Postojeće rješenje omogućavalo je zloupotrebu kroz mogućnost da na nagovor stečajnog dužnika treća osoba pristupa ročištu i izjavi da pristupa dugu samo radi odgode ročišta i otvaranja stečajnog postupka, a ne zbog stvarne namjere pristupanja dugu i namirenja dužnikovih obveza.

Članak 32. – Ocjenjeno je oportunim ostaviti mogućnost stečajnom sucu da i na ovom ročištu ispita mogućnost pristupanja dugu, ali je odredbu bilo potrebno uskladiti s predloženom izmjenom odredbe članka 50. važećeg Zakona, te isključiti mogućnost odgode ročišta u skladu s odredbom iz članka 53. stavka 3. važećeg Zakona. U slučaju kada se ne provodi vještačenje radi ispitivanja gospodarsko-financijskog stanja dužnika sada je spajanjem ročišta omogućena ušteda vremena, ali i sredstava potencijalne buduće stečajne mase.

Članak 33. – Intervencijama u ovom članku usklađuje se sadržaj rješenja o otvaranju stečajnog postupka s ostalim odredbama Zakona koje uređuju otvaranje stečajnog postupka i prijavljivanje tražbina i obavješćivanje o pravima, te s odredbom o sadržaju oglasa o otvaranju stečajnog postupka.

Članak 34. - Potrebno je omogućiti nastavak postupka, ako se predujme potrebna sredstva, kako bi između ostalog stečajni upravitelj mogao voditi pobojne parnice, uslijed kojih je stečajna masa osiromašena. Osim toga takvo predujmljivanje potrebnih novčanih sredstava predviđeno je i za slučaj da se tek nakon otvaranja stečajnog postupka utvrdi nedostatnost stečajne mase, pa nema razloga da se ono ne omogući i u ranijoj fazi, dakle u prethodnom postupku. (i važeći tekst članka 203. stavka 1. upućuje na članak 63.)

Uvođenjem obveze predlagatelja na plaćanje dodatne pristojbe iz koje se formira Fond iz članka 39.a važećeg Zakona, riješeno je pitanje plaćanja troškova stečajnog postupka nad dužnicima koji nemaju sredstava. Državnim proračunom nikada nisu bila osigurana sredstva za ovu namjenu, pa je odredba neprimjenjiva, odnosno nije postojala mogućnost da se ovi troškovi isplate na teret državnog proračuna. U praksi se ti troškovi namiruju na teret Fonda iz članka 39.a SZ-a, pa je predložena izmjena samo usvajanje onog što je praksa potvrdila. U ostalom vidjeti obrazloženje uz članak 28. predloženih izmjena i dopuna.

Obveza stečajnog upravitelja da i nakon zaključenja stečajnog postupka u ime stečajnog dužnika, a za račun stečajne mase, unovčava imovinu dužnika i prikupljenim sredstvima podmiruje nastale troškove stečajnoga postupka, zamijenjena je njegovim pravom da on procijeni opravdanost unovčavanja imovine u takvim slučajevima (stavak 5.).

Stavkom 6. omogućena je podloga za otvaranje računa, kako bi se izbjeglo da se novac drži na privatnom računu.

Izmjena iz stavka 7. otklanja propust da se u slučaju nastavka postupka radi naknadne diobe osim ispitnog ročišta mora odrediti i izvještajno ročište radi donošenja odluka

o unovčavanju naknadno pronađene imovine. Naime, navedeni članak uređuje situaciju u kojoj se otvoreni stečajni postupak ne provodi (istovremeno otvaranje i zaključenje stečajnog postupaka), a nastavak se određuje i kada se naknadno pronađe imovina dužnika (članak 199. stavak 1. važećeg Zakona). U tom slučaju vjerovnici moraju donijeti odluku o postupanju s tom imovinom, pa je stečajni sudac dužan zakazati i izvještajno ročište.

Članak 35. - Zbog elektroničkog povezivanja registarskih sudova, te uvođenja jedinstvenog sustava rukovođenja spisima potrebno je raspolagati jedinstvenom identifikacijskom oznakom pravne osobe.

U točki 6. odredba je dopunjena pozivom vjerovnicima da obavijeste o svojim pravima (što je u suglasnosti s ostalim odredbama SZ-a). Tekstu su dodane i riječi „te adresu na koju će dostavljati svoje prijave“. Ovo je bilo potrebno jer su ranije vjerovnici prijave tražbina dostavljali sudu koji provodi stečajni postupak. Sada se dostavljaju stečajnom upravitelju. Već to izaziva probleme u praksi, jer dio vjerovnika i dalje prijave dostavlja u sud. Problem je daleko veći kod samih stečajnih upravitelja. U rješenju se objavljuju njihove adrese. One su najčešće privatne adrese stanovanja pa je dostava prijave (potvrda prijema i sl.) otežana. Na ovaj način vjerovnici se jasno upućuju na koju adresu se prijave dostavljaju, s jedne strane, a s druge, omogućuje se da se kao adresa navede mjesto koje će stečajnim upraviteljima omogućiti veću efikasnost (pr. poslovni ured, sjedište dužnika i sl.).

Dopuna iz točke 8. je usklađenje s odredbom iz članka 54. stavka 5. SZ-a, odnosno usklađivanje odredbi o sadržaju rješenja i oglasa o otvaranju stečajnog postupka.

Članak 36. - Pretpostavlja se da se prijašnjim redaktorima ovog Zakona potkrala pogreška, pa je umjesto odredbe iz članka 63. (slučajevi u kojima se otvoreni stečajni postupak ne provodi) navedena odredba iz članka 53. (koji govori o raspravi i o odlučivanju o prijedlogu). Logično je nalagati tijelima koja vode upisnike, odnosno javne knjige upis rješenja (uz rješenje iz članka 54.- o otvaranju postupka) koja stečajni sudovi donose u smislu odredbe iz članka 63. (otvaranje i zaključivanje stečajnog postupak). Rasprava i odlučivanje o prijedlogu iz članka 53. nisu i ne trebaju biti predmet upisa u upisnike, odnosno javne knjige.

Članak 37. – U pitanju je redakcijsko usklađivanje, jer potrebno je jasno odrediti već u naslovu da ova zakonska odredba govori o imovini koja ne ulazi u stečajnu masu dužnika pojedinca, odnosno obrtnika. Otklanja se neusklađenost, jer dosadašnji naslov govori o imovini koja ulazi u stečajnu masu, a sadržaj odredbe o onoj koja to nije.

Članak 38. – Izmijenjenom odredbom članka 71. izvršeno je usklađivanje tražbine radnika s njihovom tražbinom po osnovi radnog odnosa prema odredbama Zakona o radu i Ovršnog zakona. Radnici i prijašnji radnici stečajnog dužnika za tražbine iz radnog odnosa nastale do dana otvaranja stečajnog postupka, postaju vjerovnici prvog višeg isplatnog reda u bruto iznosu svoje tražbine. Svi ostali vjerovnici stečajnog dužnika su vjerovnici drugog višeg isplatnog reda.

Pojam „zaposlenik“ zamijenjen je pojmom „radnik“ što je terminološko usklađenje s osnovnim zakonom - Zakonom o radu.

Članak 39. - Nije potrebno posebno uređivati i to na identičan način namirenje vjerovnika istog isplatnog reda, jer je to uređeno općom odredbom iz članka 70. stavka 2. važećeg zakona.

Članak 40. - Predloženim promjenama ne mijenja se sadržaj odredbe već se samo na jasniji način prezentira njen sadržaj (budući se odredba odnosi samo na uvjete koji nastupaju nakon otvaranja stečajnog postupka).

Članak 41. – Izmjena u odredbi članka 77. SZ izvršena je radi terminološkog usklađivanja, jer je potrebno naglasiti da se ove tražbine moraju istaknuti u odgovarajućem novčanom ekvivalentu (pr. prestanak radnog odnosa – iznos neisplaćenih plaća; kamate ne mogu biti izražene opisno, već obračunate do dana otvaranja stečajnog postupka...).

Članak 42. – Vjerovnici koji imaju fiduciju na nekoj stvari ili pravu stečajnog dužnika su različni vjerovnici sui generis, na čija prava stečajni postupak ne bi trebao imati utjecaja. Osim toga, promjena pravozaštitne uloge fiducije noveliranim odredbama OZ-a (ZID OZ iz 2003. godine) nalaže usklađivanje odnosnih odredbi SZ-a.

Opće prihvaćeno je mišljenje da je Stečajni zakon "*prereguliran*" jer propisuje određene institute koji su temeljni instituti drugih zakona. To izaziva i slijedeći problem da se promjenom osnovnog zakona (konkretno: Ovršni zakon) stvara različit pravozaštitni režim u odnosu na isti institut, što se s konkretnim odredbama i dogodilo (jer je OZ izmijenjen samo nekoliko mjeseci nakon to se interveniralo u SZ), pa je nastao problem konkurencije pravila dvaju zakona.

Da bi se ovakve situacije izbjegle u budućnosti svrsihodno je ostvarenje prava koja proizlaze iz ove vrste osiguranja provesti po odredbama osnovnog zakona (ovršnog), bez propisivanja posebnog postupka za ostvarenje toga prava u slučaju stečaja nad dužnikom. Otvaranje stečajnog postupka trebalo bi biti bez ikakvog utjecaja je na ostvarenje onih prava vjerovnika koja proizlaze iz sudskog ili javnobilježničkog osiguranja prijenosom vlasništva na stvari ili prijenosom prava, pa ne postoje razlozi ni da se SZ-om propisuju posebna pravila za njihovo ostvarivanje.

Primjedbe ovakvoj regulacija su se svodile na mogućnost vjerovnika da odugovlači realizaciju svojih prava, čime je provođenje stečajnog postupka ugroženo. Međutim novim odredbama Ovršnog zakona (ZID SZ, NN 88/05) predviđena je i mogućnost unovčenja predmeta osiguranja na zahtjev protivnika osiguranja (Članak 277.c OZ-a "...(1) Nakon dospelosti osigurane tražbine unovčenje predmeta osiguranja ovlašten je tražiti i protivnik osiguranja .(2) Unovčenje predmeta osiguranja provodi se uz odgovarajuću primjenu pravila o unovčenju predmeta osiguranja od strane predlagatelja osiguranja. (3) Troškove prodaje predmeta osiguranja iz stavka 1. ovoga članka dužan je predujmiti protivnik osiguranja.«)

Stoga je radi jasnoće pravnog položaja ovih vjerovnika novelirano kao u Konačnom prijedlogu.

Članak 43. – Objašnjenje kao u prethodnom članku.

Članak 44. – Važećom odredbom članka 85. propisano je da se iz stečajne mase najprije namiruju troškovi stečajnoga postupka i ostale obveze stečajne mase, te da se troškovi stečajnoga postupka namiruju prije ostalih obveza stečajne mase.

Probleme u praksi izazvala je odredba iz stavka 3. prema kojoj se „...Ostale obveze stečajne mase namiruju se razmjeno njihovoj veličini...“. Takva odredba ne postoji u izvoru SZ – njemačkom InsO- i u suprotnosti je s odredbama o zaključenju stečajnog postupka zbog nedostatnosti stečajne mase. Kada stečajni upravitelj utvrdi da stečajna masa neće biti dovoljna ni za potpuno namirenje vjerovnika stečajne mase (ostalih obveza stečajne mase) dužan je prijaviti nedostatnost stečajne mase (članak 204.) Samo u tom slučaju vjerovnici stečajne mase namiruju se srazmjerno (članak 205.). Pri redovnom odvijanju stečajnog postupka stečajni upravitelj dužan je podmirivati obveze koje terete stečajnu masu redom kojim one budu dospijevale.

Članak 45. – Nakon što je otklonjena odredba prethodnog članka o razmjernom namirenju ostalih obveza stečajne mase i utvrđena obveza stečajnog upravitelja da ove obveze namiruje redom kojim budu dospijevale odredba iz članka 86.a. postala je suvišna. Ona je posljednjim izmjenama iz 2003. godine unijeta u tekst SZ, upravo kao pokušaj da se otklone problemi izazvani odredbom o razmjernom namirenju. Takvom se promjenom namjeravalo osigurati kakvo takvo razmjerno namirenje vjerovnika stečajne mase. Ono je bilo onemogućeno prisilnom naplatom troškova u korist pojedinih vjerovnika, a ponekad i samovoljnim izborom stečajnog upravitelja na odabir vjerovnika koje su prioritetno namirivali. Osim toga, stečajni upravitelji propuštali su pravovremeno izvijestiti o nedostatnosti stečajne mase, čime bi bilo onemogućeno namirivanje jednog dijela vjerovnika na teret ili štetu drugih. Ni u takvoj situaciji nije bilo potrebno stečajnog suca opterećivati odlučivanjem o zahtjevima za namirenje troškova po osnovi troškova stečajnog postupka, jer njihovo prioritetno namirenje je obveza stečajnog upravitelja, a svaki sporni trošak moguće je ostvarivati samo kroz redovan parnični i ovršni postupak. Ovim vjerovnicima pripada pravo na kondemnatorni zahtjev, te namirenje u ovršnom postupku. Nakon promjene u prethodnom članku, kako je to već navedeno, ne postoji nikakvo opravdanje za zakonsko utvrđivanje obveze stečajnoga suca na odlučivanje o zahtjevima za namirenje po osnovi troškova stečajnog postupka.

Članak 46. – Izmjenom članka 95. preciznije se uređuju pitanja nastavka i preuzimanja prekinutih parnica i u postupku arbitraže, jer je propušteno to urediti Zakonom o parničnom postupku i Zakonom o arbitraži.

Izmijenjenom odredbom iz stavka 1. propisane su pretpostavke za nastavak prekinutih parnice (prijava i ispitivanje) zbog otvaranja stečajnog postupka.

Troškovi nastali do prekida postupka parnice (otvaranje stečaja) mogu i moraju biti dio prijave tražbine vjerovnika. Temeljni je stav da troškovi imaju sudbinu tražbine u povodu koje su nastali.

To znači: a) ukoliko nisu prijavljeni o njima se više ne može raspravljati u parnici i b) ukoliko su bili predmetom prijave, može se o njima raspravljati u parnici za utvrđivanje osporene tražbine, ali u tom slučaju je odluka parničnog suca u dijelu troškova nastalih do otvaranja stečaja deklaratorna (jednako kao i o osporenoj tražbini).

Troškovi nastali nakon nastavka prekinutog, namirivat će prema propisu SZ-a prije ZID SZ-a iz 2003. godine.

Članak 47. - Potrebno je zbog zlouporaba u praksi produljiti rok.

Članak 48. – Izmjena je bila neophodna radi pojašnjenja dvojbene sintagme "prije toga", koja se sada zamjenjuje bitno jasnijom odredbom.

Članak 49. – Ispravlja se redakcijska greška, jer je riječ o obvezama koje nastaju radnjom stečajnog upravitelja.

Brisanje točke 4. potrebno je zbog nepotrebno privilegirane pozicije države i fondova, jer oni to više nisu ni razvrstavanjem u isplatne redove. Odredba je "ostatak" ranijih uređenja o isplatnim redovima i prioritetu namirivanja.

Članak 50. - U konkretnom slučaju radi se o pojašnjenju, odnosno redakcijskoj intervenciji u postojećem zakonski tekst. Iz stavka 2. brisane su raspoložbe na koje se zabrana iz članka 1. ne odnosi („...na slučajeve stjecanja na temelju raspoložbi stečajnoga upravitelja, sudske prodaje, radnji izlučnih i razlučnih vjerovnika u skladu s ovim Zakonom, na naplatu poreznih obveza...“). Ovo stoga što je stjecanje dužnikove imovine ili njenih dijelova propisano ostalim odredbama SZ-a, koje ne ostavljaju dvojbu o tome kada je ono valjano.

Članak 51. – Radi se o terminološkom usklađenju.

Članak 52. – Radi se o redakcijskoj ispravci.

Članak 53. –U trenutku preuzimanja dužnosti, te u početku stečajnog postupka, stečajni upravitelj često nema pregled nad potpunim stanjem kod stečajnog dužnika, pa je to predloženom promjenom akceptirano. Vrlo često je stečajnom upravitelju za odluku o tome hoće li tražiti ispunjenje nekog ugovora, potrebna odluka skupštine vjerovnika. Tek na izvještajnom ročištu odlučuje se hoće li se nastaviti poslovanje ili ne, pa prije toga stečajni upravitelj jednostavno nema mogućnost procijeniti potrebu i korist za ispunjenjem određenih ugovora. Novom odredbom uvažavaju se ove specifičnosti, pa se, bez ugrožavanja prava drugih, omogućava stečajnom upravitelju donijeti odluku koja će biti od interesa za stečajnog dužnika.

Članak 54. – Izmjenama u odredbi članka 115. otklonjen je propust ZID SZ iz 2003. godine zbog kojeg je izostavljena odredba da najam i zakup nekretnina ili prostorija ne prestaju otvaranjem stečajnog postupka.

Članak 55. – Komparirajući prema par. 119. stavku 1. njemačkog Insolvenzordnung iz 1994. gdje u tekstu stoji: "stečajni upravitelj može otkazati najamni ili zakupni odnos o nekretnini ili prostoriji u koji je odnos dužnik ušao kao najmoprimac ili zakupoprimac", potrebno je radi preciziranja izmijeniti važeću odredbu članka 116. stavak 1.

Naime, riječ je o ulaženju u ugovorni odnos, a ne o ulaženju u nekretninu ili prostoriju, kako bi proizlazilo iz važeće zakonske odredbe.

Članak 56.- U praksi su uočene zloupotrebe sklapanja posebnog ugovora o zakupu od strane stečajnog dužnika kao zakupodavca, neposredno prije otvaranja stečajnog postupka, što u bitnome otežava unovčenje stečajne mase i odugovlači stečajni postupak, radi čega je bilo potrebno ovlastiti stečajnog upravitelja na otkaz takvih ugovora u skladu sa zakonom koji se tiče te materije.

Članak 57. – Terminološka usklađenost.

Članak 58. – Dodavanjem riječi „stečajni“ ispred riječi „vjerovnika“ u stavku 1. postojeće odredbe naglašeno je da se pravo pobijanja priznaje samo stečajnim vjerovnicima (ne i vjerovnicima stečajne mase, te izlučnim i razlučnim vjerovnicima), a pod pretpostavkom da je pravnom radnjom poremećeno njihovo (stečajnih vjerovnika) ujednačeno namirenje ili da su pojedini od njih (stečajnih vjerovnika) stavljeni u povoljniji položaj.

Promjena u stavku 2. je pojašnjenje pojma «propuštanja».

Članak 59. - Rečenicu "*...Pravomoćno odbijen prijedlog uzima se u obzir jedino ako je odbijen zbog nedostatnosti stečajne mase...*" potrebno je brisati. Naime, SZ ne poznaje odbijanje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka zbog nedostatnosti stečajne mase. U slučaju nedostatnosti stečajne mase (članku 203. i dalje SZ-a) sud neće odbijati prijedlog, već će provesti postupak propisan tim odredbama.

Članak 60. - Pojašnjenje nejasnog teksta jer je neprihvatljivo izražavanje u budućem vremenu kad je riječ o radnjama poduzetim u prošlosti (prije otvaranja stečajnog postupka).

Članak 61. - Zbog mogućnosti naknadno pronađene imovine stečajnog dužnika nije dobro da se mogućnost podnošenja pobjodne tužbe, osim dvogodišnjeg roka dodatno ograničava trenutkom zaključenja stečajnog postupka. To je osobito važno u slučaju kada je nedostatnost stečajne mase utvrđena već u prethodnom postupku, pa je stečajni postupak otvoren, ali i odmah zaključen (članak 63. SZ). Postojećim zakonskim rješenjem u potpunosti se u navedenom slučaju, onemogućava podnošenje pobjodne tužbe, čime su širom otvorena vrata zloupotrebama i „isisavanju“ potencijalne stečajne mase prije otvaranja stečajnog postupka.

Potrebno je naglasiti, u procesno pravnom smislu, da takva presuda važe sve navedene subjekte, pa se neka pravna radnja u pogledu koje je odlučeno pravomoćnom presudom ne bi mogla ponovno pobijati od strane primjerice nekog drugog stečajnog vjerovnika ili stečajnog upravitelja.

Potrebno je izričito regulirati slučaj kada je parnicu za pobijanje vodio stečajni vjerovnik, a postupak se zaključio prije dovršetka parnice, jer u protivnom postoji zakonska praznina.

Članak 62. - Na predloženi način bi se ubrzalo rješavanje vraćanja u stečajnu masu predmeta koje (sadašnji česti slučajevi) druge osobe bespravno drže (nekretnine, stanovi, poslovni prostori, strojevi i sl.).

Ti se predmeti za sada mogu vratiti u posjed stečajnom upravitelju samo podnošenjem odgovarajuće tužbe, a nakon pravomoćnosti sudske odluke i ovrhom, što dodatno poskupljuje i usporava stečajni postupak. Za pretpostaviti je da bi preloženo rješenje smanjilo broj takvih sudskih postupaka.

Članak 63. – Izmjene u odredbi članka 148. znače terminološko poboljšanje i pojašnjenje odredbe. Stavak 1. važeće odredbe sadrži ovlaštenje stečajnog suca i odbora vjerovnika da donesu potrebne odluke u vezi s pohranom, odnosno ulaganjem novca, vrijednosnih papira i dragocjenosti. Tom je odredbom naglašen poseban režim odlučivanja o ovom dijelu stečajne mase, jer stečajni upravitelj nema pravo na odluku u vezi s pohranom, odnosno ulaganjem novca, vrijednosnih papira i dragocjenosti. Međutim, ta je odluka je također u nadležnosti i skupštine vjerovnika. No kako se ta odluka najčešće donosi ranije, to će skupština vjerovnika samo moći promijeniti već donesenu odluku stečajnog suca ili odbora vjerovnika.

Članak 64. – Pojašnjenje dosadašnjeg važećeg teksta zakona

Članak 65. – Uvažavajući primjedbe prispjele tijekom izrade ovog Prijedloga utvrđeno je da su postojeće odredbe o pravu predstavnika gospodarske ili obrtničke komore na izjašnjavanje o određenim izvješćima ili prijedlozima, u pojedinim fazama stečajnoga postupka posljedica ranijeg uređenja koja u sadašnjem nemaju nikakvu svrhu. Oni nisu sudionici postupka i njihovo mišljenje ili izjašnjenje nikoga ne obvezuje. Ako imovina stečajnoga dužnika u gospodarskom smislu pripada vjerovnicima samo oni imaju interes (pravo i obvezu) izjasniti se o izvješćima stečajnog upravitelja. Osim toga, u praksi stečajnih sudova nije zabilježena nikakva aktivnost ovih osoba, s jedne strane, a s druge – sudovi su opterećeni njihovim pozivanjem, dostavljanjem izvješća i sl.

Članak 66. - Održavanje posebne sjednice skupštine vjerovnika u slučajevima kada su već na prvoj sjednici donijete odluke je bespredmetno, nepotrebno povećava troškove postupka i angažira (ionako preopterećenog) stečajnog suca. Stoga bi se posebna sjednica trebala određivati samo kada adekvatne odluke nisu donesene.

Sazivanje posebne skupštine vjerovnika u roku od 6 mjeseci od izvještajnog ročišta ima pozitivnu stranu koja se sastoji u obveznom izvješćivanju vjerovnika o tome kakav je tijek stečajnog postupka, te davanju mogućnosti vjerovnicima da donesu odluke koje do tada nisu mogli ili htjeli donijeti. Međutim unovčavanje imovine nije potrebno vezati uz bilo kakav rok, pa tako ne bi trebalo u stavku 2. nametati obvezu vjerovnicima za donošenje odluka.

Umjesto riječi "dužni su" treba stajati "mogu". Zakon ionako ne predviđa prisilu niti je ona moguća.

Bilo je neophodno intervenirati u točku 6. stavka 2. članka 155.a dodavanje pojma «neunovčivi predmeti stečajne mase». Riječ je o predmetima koje, zbog njihovih svojstava ili odsustva tržišne vrijednosti, nije moguće unovčiti (plakete, odlikovanja i sl.). Sve ostalo što je u stečajnoj masi mora se moći unovčiti.

Postojeća odredba članka 155.a stavak 3. promijenjena je. Na ročištu, po prirodi stvari raspravlja se o izvješću stečajnog upravitelja. Ako je potrebno posebno "izjašnjenje" određenih sudionika postupka to se može učiniti prije ročišta. "Očitovanje" je prihvatljiviji

termin. Osim toga, potpuno je nepotrebno izjašnjavanje komora budući one nisu sudionici postupka.

U vezi sa stavcima 4. i 5. članka 155.a , važećeg Zakona treba navesti da je to jedna od apsurdnih odredbi posljednjih izmjena i dopuna SZ iz 2003. godine, s obzirom na pravo vjerovnika na donošenje odluka iz stavka 2. važećeg članka 155.a. Stečajna masa je imovina vjerovnika i samo oni imaju ovlasti odlučivati o njoj. Žele li to pravo koristiti i kako njihova je stvar. Stečajni sudac koji postupak vodi i nadzire stečajnog upravitelja ne bi smio u ime i za račun vjerovnika donositi odluke koje su iz njihove nadležnosti.

Stečajni sudac dužan je, po postojećoj odredbi, donijeti odluku da se bez odgode pristupi prodaji imovine stečajnog dužnika kao cjeline, ako vjerovnici na posebnoj skupštini, koju je po službenoj dužnosti sazvaio (nakon što je donošenje stečajnog plana predložio stečajni dužnik, stečajni upravitelj i/ili skupština vjerovnika) ne donesu odluku o potrebi i mogućnostima da se pristupi pripremi stečajnoga plana (155.a/ 2/ 5). Teško je dokučiti motivaciju za ovakvo zakonsko uređenje, odnosno razumjeti zbog čega je kognitivna posljedica izostanka odluke vjerovnika o pristupanju pripremi stečajnog plana upravo odluka o prodaji imovine dužnika kao cjeline, te je stoga ovu odredbu i inače bilo potrebno brisati. Ovaj Prijedlog odustaje od instituta prodaje u cjelini, pa je i postojeća odredba postala suvišna.

Članak 67. -Treća rečenica (u postojećem SZ glasi: „**Druga ugovorna strana nema pravo zahtijevati naknadu štete zbog prijevremenog prestanka radnog odnosa**“) navedenog stavka druge stečajne vjerovnike privilegira na neopravdan način u odnosu na radnike, čime se omogućuje nejednakost pred zakonom. Osim toga ta se rečenica mora brisati da bi bila u skladu i s člankom 120. stavkom 2. rečenicom 3. SZ.

Članak 68. - Odluke vjerovnika potpuno su uređene člancima 38.e i 155.a, pa ne postoji potreba ponovnog reguliranja iste materije, zbog čega je ovu odredbu i naslov iznad nje potrebno brisati.

Članak 69. – Kao i u cijelom tekstu Zakona, naglašava se da se radi o odlukama skupštine vjerovnika, kao tijela stečajnoga postupka.

Nepotrebno je naglašavanje dijelova imovine (stavak 2.) koja se prodaje jer su odredbe o prodaji u cjelini brisane, a vjerovnici samostalno donose odluku o načinu i uvjetima prodaje imovine dužnika.

Nova odredba iz stavka 4. donosi novu obvezu stečajnom upravitelju u vezi s unovčenjem imovine stečajnoga dužnika. ZID OZ iz 2005. godine propisuje pravila za vođenje očevidnika nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku, te pravila za dostavu i upis podataka. Jedinstveno vođenje podataka za cijelo područje RH o nekretninama i vrednijim pokretninama, koje se prodaju u ovršnom postupku, trebalo bi doprinijeti njihovoj brznoj prodaji, jer će omogućiti svim potencijalnim kupcima da na jednostavan način dođu do svih relevantnih podataka o tim nekretninama i pokretninama. Ovu mogućnost otvorenu izmjenom Ovršnog zakona treba iskoristiti i u stečajnim postupcima, jer je nedvojben interes da se što širem krugu osoba pruži informacija o imovini koja se prodaje u stečajnim postupcima. Ujedno je utvrđena obveza Hrvatske gospodarske komore da nekretnine i vrednije pokretnine evidentira kao što se iste evidentiraju prema pravilima ovršnog postupka.

Članak 70. –Važeća odredba članka 159. stavka 1. nije precizna u pogledu situacije kada odbor vjerovnika nije osnovan, što je sada otklonjeno.

Članak 71. - Prodaja imovine dužnika kao cjeline je ocijenjena je kao komplicirano i neprovedivo zakonsko rješenje. Nejasna je svrha toga instituta, jer ako netko želi biti kupac dužnikovog poduzeća i preuzeti zaposlenike, na što se svodi ovaj institut, to može ostvariti po ostalim, postojećim odredbama SZ-a o unovčenju dužnikove imovine (i odredbama Zakona o radu o prijenosu ugovora o radu). Institut je zapravo "stečajni plan", jer u određenoj mjeri mijenja i zadire u pravo i položaj pojedinih vjerovnika, ili ih pak uređuje na način različit od općih odredbi.

U praksi ovaj institut nije postigao očekivanu svrhu. U praksi hrvatskih sudova provedene su tek dvije – tri prodaje, sa dvojbenim ishodom. Stoga ove odredbe potrebno brisati.

Članak 72. - Konkurencija pravila OZ-a i SZ-a zahtijeva propisivanje jasnih pravila za prodaju imovine pokrivena različnim pravima u stečajnom postupku. Predložene odredbe jasno uređuju pravo na pokretanje postupka, donošenje odluka te otklanjaju neprihvatljive odredbe OZ-a o obustavi postupka prodaje itd.

Međutim, odredbe iz stavka 7. do 11. predstavljaju novinu u pravilima o stečajnom postupku. Naime, ocijenjeno je da pravo razlučnih vjerovnika na namirenje iz cijene ostvarene prodajom nekretnine na kojoj imaju različno pravo valja ograničiti. Naime, u stečajnim postupcima često je potrebno dovršiti započete poslove da bi se zaštitili interesi svih vjerovnika, što inzistiranje razlučnog vjerovnika na nastavku i provođenju ovrhe dovodi u pitanje.

Osim toga, ocijenjeno je da u RH treba započeti sa stvaranjem odgovarajuće zakonske osnove za izradu i provedbu kvalitetnih planova preustroja. Odredbe iz stavka 7. do 11. trebale bi to omogućiti, ne ugrožavajući bitno interese razlučnih vjerovnika. Odgovarajuća rješenja postoji u većini modernih nacionalnih europskih stečajnih prava. Tako npr. par. 11 Konkursordnung (Austrija). I u njemačkom stečajnom pravu, također, postoje odgovarajuće odredbe. Istina, u tekstu InsO nedostajala je takva odredba, jer nije vođeno računa o ostalim insolventijskim pravnim propisima. Ali odgovarajuće odredbe sadržane su u Zakonu o prisilnoj dražbi i upravi (par. 30.d do 30.f). Npr. Par. 30.d st.4. omogućuje da se različna prava ograniče i onda kada to na bilo koji način bitnom otežava primjereno unovčenje stečajne mase (postizanje normalne tržišne cijene).

Slične odredbe sadrže i Zakoni Republike Bosne i Hercegovine, te Republike Srbije.

U prijedlogu ovih ograničenja koristio se poznati institut ovršnoga prava – odgoda ovrhe. Zapravo, nije bilo nikakve zapreke da stečajni upravitelji ne posegnu za ovim institutom i ranije (jer bi potreba dovršetka proizvodnje, onemogućavanje provedbe stečajnog plana i sl. mogli biti okolnost kojom dokazuju da će za dužnika – njegove vjerovnike - nastati nenadoknadiiva šteta). Sada je pravo na odgodu ovrhe (ograničeno samo na nekretnine, zrakoplove, brodove...) ovim zakonom, kao posebnim, regulirano na način koji štiti različne vjerovnike od nastupanja štetnih posljedica (pravo na kamate, mogućnost ovršnoga suda da odbije prijedlog stečajnog upravitelja ako razlučni vjerovnik učini vjerojatnim da bi mu zbog odgode nastupila nenadoknadiiva šteta), a s druge strane, omogućuje da se maksimalno zaštite interesi ostalih vjerovnika stečajnog dužnika.

Članak 73.- Rješava se pitanje naplate troškova kao jedno od najspornijih pitanja u praksi sudova.

Članak 74. – Radilo se očito o propustu pri reguliranju, jer je neposredna pogodba institut ovršnog prava (članak 141. OZ), odnosno jedan od načina prodaje "po pravilima ovrhe", pa je očito da je zakonodavac stečajnom upravitelju uz mogućnosti prodaje uz odgovarajuću primjenu pravila OZ (koji, dakle, uključuje neposrednu pogodbu), želio dati mogućnost prodaje slobodnom pogodbom, po pravilima ZOO-a. Odredbu je valjalo promijeniti jer je unovčavanje predmeta stečajne mase uvijek moguće uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka, pa je termin «neposredne pogodbe» iz ovršnog zakonodavstva valjao precizirati terminom «slobodne pogodbe» shodno Zakonu o obveznim odnosima, kao alternativnom načinu unovčavanja pokretnina u stečajnom postupku. Ujedno je izvršeno preciziranje načina na koji će stečajni upravitelj moći unovčavati pokretnine koje ima u posjedu a pod različitim su pravom.

Članak 75. – Radi se o usklađenju s ostalim odredbama. Prati intenciju potrebe prijave svih tražbina i prava s ciljem omogućiti (obvezom na prijavu tražbina i obavijest prava svih vjerovnika u roku za prijavu iz rješenja o otvaranju stečajnog postupka) stečajnom upravitelju pregled tražbina, odnosno ocjenu dužnikova stanja, te vjerovnicima pregled obveza i donošenje pravilnih odluka unovčenju itd.

Ovim prijedlogom modificirano je dosadašnje uređenje prijave tražbina radnika i prijašnjih radnika stečajnog dužnika, u skladu sa Zakonom o radu i Ovršnim zakonom. «Privilegiranost» radnika zadržana je u obvezi stečajnog upravitelja da izradi popis njihovih tražbina, s time da je radniku ostavljen rok do kojeg može samostalno prijaviti tražbinu. Ukoliko to radnik ne učini, popis tražbine koji je sačinio stečajni upravitelj, tretirat će se kao prijava tražbine tog radnika. U odnosu na naknadne prijave, odgovarajuće će se primjenjivati odredba članka 176. Stečajnog zakona.

Članak 76. - Sadržaj odredbe članka 173.a sada je sadržan u prethodnom članku ovog Zakona, pa je stoga ovu odredbu potrebno brisati.

Članak 77. – Predložena promjena članka 174. slijedi promjenu iz članka 173. SZ kojom se sada pozivaju svi vjerovnici na prijavu svojih tražbina i obavijest o pravima, te je izraz potrebe da se omogući svim sudionicima uvid u sve prijave i ostale podatke o imovini.

Članak 78. - Predložena promjena u stavku 4. slijedi promjenu iz članka 173. SZ.

Članak 79. - Zbog obijesnog osporavanja i kasnijeg parničenja na teret stečajnog postupka valjalo je razdvojiti osporavanje stečajnog upravitelja i ostalih osporavatelja.

Uz stavak 3. članka 79. ovog Zakona - oznaka članaka kojima ZPP regulira radne sporove nepotrebno opterećenje, jer bilo kakva izmjena ZPP-a zahtjeva usklađenje i izmjenu SZ-a.

Uz stavak 5. članka 79. ovog Zakona – Samo se naglašava nesuspensivnost žalbe protiv rješenja o osporavanju i upućivanju u parnicu i utvrđen je zakonski rok za pokretanje parnice.

Članak 80. - Riječ je o usklađivanju i pojašnjavanju postupka preuzimanja parnica. Riješena je i dvojba što je s tužbom koja nije dostavljena tuženiku (jer parnica počinje dostavljanjem tužbe tuženiku), te je izjednačena parnica pred redovnim i arbitražnim sudom.

Ovom odredbom reguliran je nastavak postupka koji je tekao u vrijeme otvaranja stečajnog postupka. U tom slučaju ne postoji ovršna isprava, pa po prirodi stvari ni obveza osporavatelja na predlaganje nastavka postupka.

Propisan je rok za predlaganje nastavka postupka. On je identičan roku za pokretanje postupka radi utvrđivanja tražbina. Time se izbjegava nelogičnost važećih odredbi SZ, jer je za vjerovnike koji su pokretali postupak bio propisan prekluzivan rok, dok za vjerovnika koji su trebali zatražiti nastavak parnice takvog roka nije bilo.

Članak 81. – Vežano za predloženu promjenu (brisanje važećeg stavka 2.) - ova je materija regulirana odredbama ZPP-a (članak 214. stavak 3.), pa je istu potrebno brisati, jer nema razloga za dvostrukom regulacijom.

Članak 82. – Radi se o usklađenju s odredbama Zakona.

Članak 83. – Potrebno je pojasniti odluku stečajnog suca u postupku dioba i omogućiti mu kontrolu nad prijedlogom stečajnog upravitelja, ali samo u situacijama kad to vjerovnici ne mogu. Predloženom promjenom otklonjena je mogućnost kolizije odluke stečajnog suca i odbora vjerovnika. Nedopustivo (i nepotrebno) da se traže suglasnosti oba tijela stečajnog postupka (kako je to u važećoj odredbi), jer postojeći propisi nemaju pravila za razrješenje za koliziju njihovih odluka.

Članak 84. - Važeća odredba iz članka 184. potpuno je promašena interveniranjem ZID SZ-a iz 2003. godine, jer je novelom cijeli postupak učinjen nejasnim pa ju je potrebno brisati. Nije bilo jasno zašto bi stečajni upravitelj "najkasnije u roku od dva mjeseca..." bio dužan izraditi popis tražbina koje će se uzimati u obzir pri narednim diobama. Diobe proizlaze iz općih odredbi SZ, kao i pravo vjerovnika na odluku da se one neće provoditi kroz određeno vrijeme.

Novelom iz 2003. godine izostavljena je obveza na javnu objavu zbroja tražbina i iznosa koji će se raspodijeliti vjerovnicima. Obvezu javne objave nužno je vratiti u zakonski tekst, jer je ona podloga daljnjem postupku diobe.

Predložena promjena je vraćanje na stari tekst zakona, uz određene "popravke", tako da je jasno da nije riječ o kvoti za tražbine, već iznosu koji će se tom diobom isplatiti. Popravci se poglavito odnose na tražbine radnika i prijašnjih radnika stečajnog dužnika, za koje su oni vjerovnici u bruto iznosu, a isplaćivat će se u skladu s odredbama posebnih propisa koji se tiču naplate poreza i obveznih doprinosa.

Članak 85. – Radi se o terminološkom usklađenju te se pojašnjava da to pravo pripada samo razlučnim vjerovnicima koji su ujedno i stečajni vjerovnici.

Članak 86. – Radi se o terminološkom usklađenju.

Članak 87. - Nema potrebe određivati postotak u kojem će se tražbine vjerovnika namiriti prije no što se učine eventualne izmjene diobnog popisa koje zahtijeva članak 189.,

odnosno prije no što se pravomoćno odluči o prigovorima na diobni popis. Naime, tek tada se zna koje će se tražbine uzeti u obzir pri diobi, a to određuje i postotak u kojem se tražbine vjerovnika koje se uzimaju u obzir mogu namiriti. Što je veći broj tražbina, ili su one veće, to je manji postotak u kojem se one iz određenog dijela stečajne mase, koji je predviđen za diobu, mogu namiriti.

Članak 88. – Prijašnjim zakonskim rješenjem nepotrebno su se normirale situacije kada se izvanredno može pristupiti završnoj diobi, i nalagali se u praksi rijetko provediv rok u kojem se završna dioba mora provesti. Odluke o neunovčenim predmetima i nenaplaćenim tražbinama ionako su dužni donijeti vjerovnici na svojim skupštinama, a odluka će im svakako ovisiti o dosad u postupku nastalim troškovima u odnosu na vrijednost dosad neunovčenog i nenaplaćenog, pa su važeće odredbe SZ ponavljanje već normiranoga. Zbog toga se predlagatelj odlučio za generalni pristup i osnovni uvjet za valjanost završne diobe. Završna se dioba, dakle provodi nakon unovčenja stečajne mase samo uz suglasnost stečajnog suca.

Članak 89. - Stečajni sud može dopustiti završnu diobu samo onda kada su gotovo svi predmeti stečajne mase unovčeni. Iznimno, ako se nešto doista faktično ili pravno ne može unovčiti, tada će skupština vjerovnika na završnom ročištu odlučiti što s tim predmetima (npr. odluka da se predmet preda stečajnom dužniku; mogućnost da netko od vjerovnika uz primjerenu cijenu preuzme predmet; mogućnost da se davanje predmeta uračuna u stečajnu kvotu vjerovnika; mogućnost da skupština vjerovnika naloži stečajnom upravitelju da još jednom pokuša s unovčenjem, pri čemu bi se postignuti iznos rasporedio pri naknadnoj diobi u skladu s člankom 199. SZ).

Prema odredbi članka 38.a. SZ vrijeme i mjesto skupštine vjerovnika (ročište) javno se priopćuje, pa to vrijedi i za završno ročište. Upravitelj mora u skladu s člankom 184., rečenica 3. izvršiti javnu objavu zbroja tražbina i iznosa koji će se iz stečajne mase podijeliti vjerovnicima tek nakon što je dobio suglasnost stečajnog suca za završnu diobu, koji zajedno sa suglasnošću određuje i završno ročište. Prema članku 9. stavku 1. rečenica 3. smatrat će se da je javno priopćenje obavljeno protekom osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“. Rok iz članka 185. i 186. računa se od objave zbroja tražbine i iznosa stečajne mase koji će se dijeliti (dakle, po isteku 8 dana od faktične objave), a iznosi 15 dana. Osim toga, stečajni upravitelj prema članku 189. mora imati daljnjih tri dana za ispravke završnog popisa. Na završnom ročištu završni popis mora biti već ispravljen. Zbog toga je postojeći najmanji rok od 15 dana u članku 193. stavku 2. prekratak.

Određivanjem roka od jedne i pol godine od održanog izvještajnog ročišta u kojem se roku mora odrediti završno ročište nametnut je instruktivni rok u svrhu ubrzanja dovršetka postupka, ali je zbog potrebe akceptiranja raznih imovinsko pravnih problema koji će iziskivati pokretanje sudskih i upravnih postupaka normiran i izuzetak. Odredba je usklađena s odredbom članka 16. Konačnog prijedloga koja stečajnom upravitelju nameće dužnost unovčavanja imovine u roku od 1,5 godine, osim u već navedenim opravdanim situacijama.

Članak 90. - Novim pravilima iz članka 193.a i 193.b unesenim u SZ novelom iz 2003. godine, je stvoren novi institut „prijenosa neunovčenih dijelova stečajne mase“. Cilj stečajnog postupka, je unovčiti predmete stečajne mase i namiriti vjerovnike. Navedenim odredbama namjeravalo se skratiti stečajni postupak, međutim namjeravani cilj nije postignut. Takav „nasilan“ dovršetak stečajnog postupka protivian je, prije svega, svrsi stečajnog postupka. Stečajna masa na taj način izlazi izvan kontrole stečajnih vjerovnika i u praksi stvara nemoguće situacije i otvara niz pitanja koja nisu riješena zakonom (pr. prijenos

nekretnine vjerovniku – strancu kad ne postoji uzajamnost; pitanje zastupanja vjerovnika u parnicama; prisilan prijenos imovine u korist RH...).

Podloga za propisivanje cijelog instituta proizlazi iz prava vjerovnika da (važeći članak 193. stavak 1. točka 3.) odlučuju o neunovćenim predmetima stečajne mase. Izvorni zakonski tekst InsO u Paragrafu 197. stavku 1. točka 3. govori o "neunovčivim" (*nicht verwertbare Gegenstaende*), a ne "neunovćenim" predmetima stečajne mase. Sadržaj ova dva pojma bitno je različit, pa je očito zakonodavac novelom iz 2003. godine na pogrešnoj premisi izgradio cijeli institut prijenosa. Predloženom promjenom – brisanjem odredbi članka 192.a i 193. b, ti su problemi uklonjeni.

Članak 91.- Radi se o terminološkom usklađivanju.

Članak 92.- Predloženom izmjenom preciziran je dosadašnji zakonski tekst.

Članak 93. - Radi se o terminološkom usklađivanju, a trebalo je ispraviti i pozivanje na stavak 5. ne postoji u članku 196. Osim toga, sudac će znati koje radnje treba provesti, pa treba brisati kako je predloženo.

Članak 94. – Radi se o terminološkom usklađivanju.

Članak 95.- Radi se o redakcijskoj intervenciji, jer postojeća odredba govori o *isključenju vjerovnika stečajne mase* od namirenja, a ne o *isključenju vjerovnika iz stečajne mase*.

Članak 96. – Prema odredbama SZ-a postoje dva različita slučaja obustave (i dva odvojena postupka) zbog nedostatnosti stečajne mase što se promjenama dva članka nastojalo razriješiti i naglasiti već u naslovu.

Bilo je nejasno zašto je stečajni upravitelj dužan "pribaviti" mišljenja vjerovnika, a "saslušati" vjerovnike stečajne mase (kojih je ponekada na tisuće). Osim toga "saslušanje" usporava, otežava postupak, te se radi o prijedlogu kojim bi se ubrzao postupak.

Članak 97. - Javnom objavom poziva vjerovnicima i vjerovnicima stečajne mase otklonjena je potreba posebne dostave obavijesti vjerovnicima stečajne mase, koja je skupa i nepotrebno odugovlači postupak. Vjerovnicima je omogućeno da se izjasne i dostave mišljenje o prijavi nedostatnosti stečajne mase, a hoće li se oni tim pravom koristiti njihov je izbor.

Članak 98. – Radi se o redakcijskom usklađivanju.

Članak 99. - Jasnije je naglašeno da se moraju poštivati i procesne odredbe prilikom izrade i donošenja stečajnog plana, te da je u slučaju njihove grube povrede, sankcija nepotvrđivanja plana iz takvog postupka.

Izbačena je riječ „ne“ ispred riječi „mogu otkloniti, ili“, jer je riječ o nelogičnosti i očitoj grešci.

Članak 100. - Od stupanja na snagu SZ-a postavljalo se pitanje je li rješenje prema kojem „stečajni plan djeluje samo prema onim razlučnim vjerovnicima koji su za njega

glasovali“ ispravno, jer to znači da isključivo od dobre volje razlučnog vjerovnika zavisi hoće li on sudjelovati u stečajnom planu. Bez podrške odnosno uključivanja razlučnih vjerovnika u plan, koji često imaju prava na najvrednijim dijelovima imovine stečajnog dužnika, teško se može očekivati, da bi se jedan kvalitetan stečajni plan uopće mogao izraditi, a onda i ostvariti. Razlučni vjerovnici, koji nisu ujedno i trajniji poslovni partneri stečajnog dužnika, u pravilu neće mnogo brinuti o sudbini stečajnog dužnika, jer je njihova tražbina osigurana. To je vjerojatno jedan od razloga, zašto se u praksi gotovo i nije pristupalo izradi stečajnih planova.

Općenito o ograničenju prava razlučnih vjerovnika vidjeti obrazloženje uz članka 71. predloženih promjena.

Članak 101. - Pravo predložiti obustavu pripada samo skupštini vjerovnika, a ne svakom pojedinom vjerovniku kako bi proizlazilo iz dosadašnjeg teksta odredbe

Članak 102. – Radi se o terminološkom usklađenju.

Članak 103. – Radi se o redakcijskoj ispravci.

Članak 104. - Opravdano je ne ispitivati stečajni razlog samo u situaciji kada je strana odluka o otvaranju glavnog stečajnog postupka u tuzemstvu priznata. Ukoliko je glavni stečajni postupak u inozemstvu otvoren, ali nije zatraženo njegovo priznanje u Republici Hrvatskoj, ili je njegovo priznanje zatraženo, ali je prijedlog za priznanje odbačen ili odbijen, mora se utvrditi postojanje stečajnog razloga za otvaranje domaćeg posebnog stečajnog postupka, jer strani stečajni postupak nema nikakvog učinka u RH, tako dugo dok njegova odluka o otvaranju ne bude priznata.

Moguće je da je strani glavni stečajni postupak otvoren na način da je u tom postupku povrijeđeno temeljno pravo na saslušanje stečajnog dužnika i da primjerice uopće nije bilo stečajnog razloga.

Članak 105. - Dosadašnja odredba bila je diskriminatorna prema stranim vjerovnicima pa ju je valjalo izmijeniti.

Članak 106. -važno je da se posebni sekundarni postupak u Republici Hrvatskoj može otvoriti na prijedlog navedenih domaćih vjerovnika, jer mnoge države još uvijek ne dozvoljavaju da se u njihovim (glavnim i posebnim) stečajnim, insolventijskim postupcima prijavljuju javnopravne tražbine stranih država (osobito po osnovi poreza) te tražbine stranih državnih socijalnopravnih osiguravatelja.

Nije potrebno voditi računa o gospodarskoj primjerenosti otvaranja domaćeg sekundarnog stečajnog postupka u smislu članka 326. stavka 3., ako je namirenje vjerovnika iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka u stranom postupku ugroženo.

Članak 107. - Moderno autonomno insolventijsko pravo mora imati i izričitu odredbu o mogućnosti priznanja mjera osiguranja iz prethodnog postupka, u kojem se povodom prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ispituju uvjeti za otvaranje stečajnog postupka. To služi zaštititi stečajne mase, a takvu odgovarajuću odredbu ima i njemački Insolvenzordnung (§ 343 st. 2), kao i Europska uredba o insolventijskim postupcima (članak 25. stavak 1. podstavak 3.).

Osim toga predloženom formulacijom izričito su određene i pretpostavke za priznanje odluka koje služe provođenju i završetku jednom otvorenog stranog stečajnog postupka čija je odluka o otvaranju u tuzemstvu priznata. Odgovarajuće rješenje postoji i u § 343 stavak 2. njemačkog Insolvenzordnung-a te u spomenutoj Europskoj uredbi (članak 25. stavak 1. podstavak 1.).

Članak 108 – Naslovom i novom odredbom članka 338.a omogućiti će se da se svi stečajni postupci vode na način propisan tim zakonom. Naime novim zakonom o osiguranju stvorena je podloga za proceduralno postupanje suprotno i neusklađeno s odredbama Stečajnog zakona.

Članak 109. – Odredba koja je potrebna radi pročišćenja zakona od termina koji se više ne rabe u tekstu zakona.

Članak 110. – Odredbama se utvrđuje rok izrade posebnog podzakonskog akta kojim će se propisati postupak uvrštavanja i brisanja s liste stečajnih upravitelja, određuje se rok u kojem će se donijeti pravilnik za program i polaganje stručnog ispita za stečajnog upravitelja, i rok primjene odredbi kojima se utvrđuju uvjeti za obavljanje poslova stečajnog upravitelja.

Članak 111. – Određuje se primjena ovog Zakona na postupke u tijeku.

Članak 112. - Budući je odredbom iz članka 122. Zakona o bankama (Narodne novine 161/98) brisana odredba iz čl. 339. Stečajnog zakona, koja je rješavala primjenu propisa na stečaj banaka do stupanja na snagu toga Zakona (26. prosinca 1998. godine) ostala je pravna praznina. Istovremeno je tim Zakonom (čl. 115.) propisano da će se postupci nad bankama i štedionicama pokrenuti do njegovog stupanja na snagu provesti po odredbama iz čl. 339. SZ-a (koja je čl. 122. brisana !).

Stečajni postupci nad bankama su dugotrajni, pa su još uvijek u tijeku neki od postupaka pokrenuti po ranijem ZPNSL-u. Brisanje odredbe iz čl.339. SZ-a, uz istovremeno upućivanje na njegovu primjenu, izazvalo je brojne probleme i pitanja vezana uz primjenu pravila. Stoga je neusklađenost postupanja zakonodavca u pitanju iste materije, regulirane različitim propisima valjalo ispraviti ponovnim unošenjem odredbe o primjeni propisa na ranije pokrenute postupke stečaja nad bankama.

Članak 113. – S obzirom na brojnost izmjena i dopuna Stečajnog zakona ovom se odredbom ovlašćuje Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Stečajnog zakona.

Članak 114. - Određuje se dan stupanja na snagu ovog Zakona.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA U KONAČNOM PRIJEDLOGU ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA

U Konačnom prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona, nakon rasprave u Hrvatskom saboru izvršene su odgovarajuće izmjene i dopune u odnosu na Prijedlog zakona, kako slijedi:

U članku 2. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 4.st.4.SZ izvršeno je usklađivanje s Ovršnim zakonom korištenjem termina «banka»

U članku 3. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 6. SZ izostavljeno je naglašavanje stečajnog postupka kao posebnog izvanparničnog postupka, te je naglašeno da se isti vodi pred specijaliziranim sudovima.

U članku 6. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl.11. SZ izmijenjen je st. 8. odredbom koja regulira rok za dostavu žalbe na postupanje po žalbi

U članku 9. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 20. SZ dodatno su modificirani kriteriji za imenovanje stečajnog upravitelja.

U članku 10. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 21. SZ precizirani su uvjeti za uvrštavanje i brisanje s liste stečajnih upravitelja.

U članku 11, koji se odnosi na čl. 21 a SZ utvrđeni su nositelji izrade potrebnih propisa, a izostavljeni rokovi za to, jer su rokovi riješeni u čl.110 Konačnog prijedloga.

U članku 12. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 23. st.1. SZ dozvoljena je mogućnost vjerovnicima da imenuju osobu upravitelja i ako nije na listi, a zadovoljava ostale zakonske uvjete.

U članku 16. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 27. SZ u stavku 1. skraćen je rok s dvije godine na godinu i pol dana, nakon kojeg roka stečajni sudac može razriješiti stečajnog upravitelja koji nije unovčio stečajnu masu bez posebno opravdanog razloga (sudski ili upravni postupci).

Dodavanjem novog stavka (8.) uredila se pravna praznina u situaciji kada je stečajni upravitelj razriješen, te pravo vjerovnika na odlučivanje o izboru upravitelja.

Prihvaćena je primjedba saborskih zastupnika i Odbora za zakonodavstvo te je uvedeno brojčano ograničenje stečajeva po jednom upravitelju, koje se ograničenje vezuje za vrijednost stečajne mase uz uvjet da se u tim postupcima nastavlja poslovanje dužnika.

U članku 18. Konačnog prijedloga koji se odnosi na članak 29. SZ izmijenjen je stavak 2. članka 29. SZ na način da se vrijednost nagrade vezala za poseban propis kojim Vlada RH utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima. (sada Uredba vlade NN 189/03).

U članku 19. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 32. st.4.SZ dozvoljen je izuzetak od brojčanog ograničenja članova odbora vjerovnika.

U članku 20. Konačnog prijedloga kojim se dodaje novi čl. 32. a SZ izvršeno je preciziranje ovlaštenja za donošenje odluke o isključivanju članova odbora vjerovnika.

U članku 23. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 38.c SZ ostavljeno je postojeće zakonsko rješenje jer i različni vjerovnici imaju pravo glasovanja o nekim odlukama.

U članku 27. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 39. SZ izmijenjen je prvi stavak u skladu s posebnim zakonima.

U članku 32. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 53. SZ dodan je novi stavak 3. radi racionalizacije i skraćivanja postupka.

U članku 34. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 63. SZ uvedena je mogućnost da se postupak ne zaključuje zbog nedostatnosti mase ako vjerovnici predujme odgovarajući iznos za pokriće troškova, te u tehničkom smislu onemogućilo da se novac stečajne mase drži na privatnom računu.

Članak 37. Prijedloga zakona izbačen je iz teksta Konačnog prijedloga, jer se zadržalo postojeće zakonsko rješenje iz čl. 67.st.2.SZ.

Člankom 38. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl.71. SZ uređena je struktura prijave tražbine iz radnog odnosa radnika u bruto iznosu, otpremnine ali do iznosa propisanom zakonom odnosno kolektivnim ugovorom, te tražbine po osnovi naknade štete zbog ozljede na radu i profesionalne bolesti, te sve ostale tražbine kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

Iz teksta Prijedloga zakona izbačen je čl. 48. koji se odnosio na čl. 87.st. 1. t. 2. SZ jer je zadržano postojeće rješenje.

Izmijenjen je i prijedlog izmjene čl. 95 SZ (sada čl. 46 Konačnog prijedloga) te je precizirana odredba o nastavku parnica.

U članku 50. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl.100. st. 2. SZ izvršeno je preciziranje.

U članku 56. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl.117. SZ uvodi se novi stavak 4.u svrhu sprječavanja zloraba u sklapanju ugovora o zakupu.

U članku 57. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 120. st. 3. SZ odustalo se od predloženih izmjena te je izvršeno samo terminološko usklađivanje.

U članku 61. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 141. SZ modificirano je postojeće zakonsko rješenje iz st. 2., 3. i 7., te je ostavljen st. 4. iz postojećeg zakona, a dodan je novi st. 8. kojim je popunjena pravna praznina.

U članku 62. st. 1. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 145. st.2 SZ ostavljeno je postojeće rješenje iz važećeg Zakona.

U članku 64. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 150.st. 1. SZ izvršeno je preciziranje stavka 1.

U članku 67. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 155. b SZ intervenirano je u dosadašnji tekst zakona s prijedlogom da se briše treća rečenica čl. 155. b st. 2.

Uvažavajući primjedbu Hrvatske gospodarske komore članak 69. Konačnog prijedloga, dopunjen je odredbom koja predstavlja zakonsku osnovu za uspostavljanje očevidnika imovine koja se prodaje u stečajnom postupku, a koji i za ovršne postupke vodi Hrvatska gospodarska komora.

U članku 70. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 159. st.1. SZ modificirane su predložene izmjene radi otklanjanja pravne praznine.

Uvažavajući primjedbu saborskih zastupnika da je prijašnje rješenje o načinu prijavljivanja tražbina radnika bilo pogodnije izvršene su izmjene članka 75. Konačnog prijedloga koji se odnosi na članak 173. stavak 2. Stečajnog zakona te je ponuđeno rješenje kojim stečajni upravitelj sastavlja popis svih tražbina radnika i prijašnjih radnika dužnika dospjelih do otvaranja stečajnog postupka prema propisima po kojima poslodavac sastavlja

izvješće obračuna dospjele a neisplaćene plaće, te radnicima predočuje na potpis prijavu njihovih tražbina. Smatrat će se da je radnik svoju tražbinu prijavio u skladu s popisom koji je sastavio stečajni upravitelj, ako najkasnije 8 dana prije općeg ispitnog ročišta ne podnese svoju samostalnu prijavu. Odredbe članka 176. Stečajnog zakona primjenjuju se na odgovarajući način.

U članku 74. Konačnog prijedloga izvršeno je preciziranje načina na koji će stečajni upravitelj moći unovčavati pokretnine koje ima u posjedu, a pod razlučnim su pravom.

U članku 77. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 174. SZ bolje je riješeno obavješćivanje o izlučnim i razlučnim pravima.

U članku 78. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 175. st. 3. SZ odustalo se od predložene dopune.

Prihvaćena je i primjedba Odbora za zakonodavstvo pa je umjesto ograničavanja vrijednosti predmeta spora za parnice vezane za stečajni postupak, odlučeno da se vrijednost predmeta spora računa prema normama zakona o parničnom postupku, te se stoga u čl. 81. Konačnog prijedloga predlaže brisanje stavka 2. članka 180. Stečajnog zakona.

U članku 89. Konačnog prijedloga, koji se odnosi na članak 193. SZ, dodana je odredba stavka 5. kojom je određeno vrijeme u kojem je stečajni sudac, u pravilu, dužan zakazati završno ročište, koja je odredba sada usklađena s promjenama u čl. 27 st. 1 Stečajnog zakona- čl. 16 st. 1 Konačnog prijedloga

U članku 97. Konačnog prijedloga koji se odnosi na čl. 203. SZ izvršeno je preciziranje teksta radi izbjegavanja ponavljanja.

Odredba Prijedloga koja se odnosi na čl. 214. st. 2. SZ izostavljena je, te je ostavljeno važeće zakonsko rješenje.

U skladu s izmjenom čl. 75. Konačnog prijedloga izmijenjena je i odredba čl. 106. Konačnog prijedloga (čl. 326. SZ) koja se odnosi na međunarodni stečaj i sada je usklađena s pozitivnim propisima.

Napominje se da je iz Nacrta konačnog prijedloga u potpunosti uklonjena nova glava X.a i članci 335.a do 335. d (stečaj nad bankama), uvažavajući primjedbe Hrvatske narodne banke a zbog neophodnosti da se stečaj financijskih institucija normira posebnim propisom.

Radi ujednačenog normiranja insolventijskih postupaka dodan je novi članak 108. kojim se uvodi naslov i novi članak 338. a Stečajnog zakona, a kojim se određuje da se i na stečajne postupke nad osiguravajućim društvima primjenjuje Stečajni zakon.

U članku 111. Konačnog prijedloga izvršene su izmjene u skladu s prenumeriranjem članaka u Konačnom prijedlogu.

Odredbom članka 112. Konačnog prijedloga usklađena je odredba čl. 339. Stečajnog zakona.

V. PRIMJEDBE S RASPRAVE U HRVATSKOM SABORU NA PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA STEČAJNOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO

Prosudujući raspravu, primjedbe i prijedloge radnih tijela i zastupnika Hrvatskoga sabora o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona, dio primjedaba, prijedloga i mišljenja prihvaćen je i ugrađen u Konačni prijedlog zakona.

Međutim, jedan dio primjedaba, prijedloga i mišljenja nije prihvaćen iz sljedećih razloga:

U odnosu na članak 1 Konačnog prijedloga (članak 2. Stečajnog zakona u daljnjem tekstu SZ)

Primjedba Kluba zastupnika HSP, HSS, te zastupnika gđe. Ljubice Lalić, gosp. Josipa Leke, gđe Ivane Sućec-Trakoštanec da cilj Zakona nije oživljavanje pravne osobe, nije prihvaćena jer su ciljevi stečajnog postupka definirani člankom 2 SZ, u skladu s činjenicom da o tijeku stečajnog postupka odlučuju **stečajni vjerovnici** jer je imovina prezaduženog stečajnog dužnika, u stvari imovina njegovih vjerovnika te se ta odredba SZ-a ovim Prijedlogom ne mijenja.

Dva su cilja, namirenje vjerovnika i stečajni plan ako za njega ima uvjeta i ako ga vjerovnici žele, o stečajnim vjerovnicima ovisi prihvaćanja plana, ali ne postoji zapreka da sam dužnik predloži provođenje stečajnog plana, realna mogućnost donošenja stečajnog plana ovisi o pravovremenom pokretanju postupka, a pravovremenost pokretanja postupka od strane uprave dužnika određeno je u Zakonu o trgovačkim društvima i prepisano u članku 4. stavku 10. Stečajnog zakona.

Mišljenje je predlagatelja da je protivno načelu tržišne ekonomije i protivno pravu vjerovnika da se namire iz stečajne mase svaka tendencija da država vjerovnicima nameće način njihovog namirenja.

U odnosu na članak 6. Konačnog prijedloga (članak 11. SZ)

Primjedba Kluba zastupnika HSS nije prihvaćena jer je člankom 6. Prijedloga izmijenjen članak 11. SZ i revizija je predviđena stavkom 9. ovog Zakona.

U odnosu na članak 9. Konačnog prijedloga

Prijedlog Odbora za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da se izmijenjeni stavak 3. članka 20. Stečajnog zakona dopuni odredbom prema kojoj za stečajnog upravitelja ne može biti imenovana osoba protiv koje je pokrenut kazneni postupak, nije prihvaćena zbog moguće povrede ustavnih prava građanina - presumpcija nevinosti (svatko se smatra nevinim dok mu se pravomoćnom odlukom ne utvrdi krivnja), a prijedlog zastupnika gosp. Krune Peronje da upravitelji trebaju imati položen pravosudni ispit se ne prihvaća jer stečajni upravitelj ne mora nužno biti pravnik.

Prijedlog Kluba zastupnika SDP i zastupnika gosp. mr. sc. Mate Arlovića da se vremenski i kvalifikatorno odredi potrebna stručnost i poslovno iskustvo stečajnog upravitelja te da program ispita propisuje Vlada RH, predlagatelj nije prihvatio jer će se dodatni uvjeti za imenovanje stečajnog upravitelja utvrditi propisom koji će urediti stečajno upraviteljsku službu, a podzakonske akte donosi ministar ministarstva koje je predlagatelj zakona.

U odnosu na članak 10. Konačnog prijedloga (članak 21. SZ)

U odnosu na primjedbu i protivljenje Kluba zastupnika SDP i zastupnice gđe. Ingrid Antičević Marinović da će imenovanje stečajnog upravitelja biti u nadležnosti resornog ministarstva - ističe se da se stečajni upravitelj sada kao i dosada imenuje rješenjem o otvaranju stečajnog postupka, a prijedlogom se predlaže rješenje u odnosu na sastavljanje liste.

U odnosu na primjedbu Kluba zastupnika HSS da bi stečajni upravitelji bili politički odabranici primjedba nije prihvaćena jer se stečajni upravitelj imenuje u konkretnom slučaju od strane stečajnog suca, neovisno o političkoj volji.

U odnosu na članak 12. Konačnog prijedloga

Prijedlog Kluba zastupnika SDP u vezi glasovanja predlagatelj nije prihvatio jer bi se predloženim omogućilo velikim vjerovnicima da instrumentaliziraju stečaj za ostvarenje svojih parcijalnih interesa na štetu vjerovničke manjine. Stečaj se treba provoditi u općem interesu svih vjerovnika.

U odnosu na članak 17. Konačnog prijedloga (članak 28. SZ)

Primjedba Kluba zastupnika HSS nije prihvaćena jer predloženo zakonsko rješenje ne dira u odgovornost za štetu u skladu s odredbama o naknadi štete iz Zakona obveznim odnosima.

U odnosu na članak 18. Konačnog prijedloga (članak 29. stavak 2. SZ)

Primjedba Kluba zastupnika HSP da će osiguranje iziskivati visoke premije se ne prihvaća jer je dužnost stečajnog upravitelja osigurati se u stečajnom postupku, a osnova za utvrđivanje premije uvijek je vrijednost imovine - u ovom slučaju pretpostavljene imovine stečajnog dužnika. U odnosu na prijedlog da se stečajni upravitelji osiguravaju preko svoje Komore, prijedlog, se prima na znanje, te ističe da osnivanje Komore i osiguranje preko Komore moguće regulirati posebnim propisom, kojim bi se cjelovito regulirala stečajno upraviteljska služba.

U odnosu na članak 22. Konačnog prijedloga (članak 38. SZ)

Prijedlog Kluba zastupnika SDP o tome da članove odbora vjerovnika ne treba nagrađivati za rad, predlagatelj nije prihvatio iz razloga što isti obavljaju svoju funkciju u interesu svih vjerovnika a ne samo onih u čije su ime delegirani, jer je za rad u Odbora vjerovnika često potrebno utrošiti puno vremena i zato što u Odbor vjerovnika mogu biti uključene i stručne osobe koje nisu stečajni vjerovnici odnosno njihovi predstavnici.

U odnosu na članak 30. Konačnog prijedloga (članak 42. SZ)

Primjedba Kluba zastupnika HSP da su rokovi nerealni nije prihvaćena jer je praksa pokazala da su rokovi optimalni i usklađeni su sa Zakonom o parničnom postupku i Ovršnim zakonom).

Primjedba zastupnika gosp. Pere Kovačevića u odnosu na rokove nije prihvaćena te se ističe da je rok od tri mjeseca rok u kojem se mora dovršiti prethodni postupak (postupak utvrđenja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka), a sljedeći rok od 3 mjeseca se odnosi na rok za rješavanje po žalbi

U odnosu na članak 71. Konačnog prijedloga koja se odnosi na na članke 163.a-163.l Stečajnog zakona

Primjedba zastupnika gosp. Josipa Leke, zastupnika gosp. Slavka Linića i zastupnika gosp. Dragutina Pukleša kojom se protive brisanju odredbi članka 163.a do članka 163.l nije prihvaćena jer ove odredbe nisu zaživjele u praksi i sadržane su u odredbama o stečajnom planu u svojoj punoj funkciji, jer se provedbom stečajnog plana može održati poslovanje društva, između ostalog i prodajom dijela imovine

U odnosu na članak 75. Konačnog prijedloga (članak 173. SZ)

Prijedlog Kluba zastupnika SDP u pogledu rokova za objavu popisa tražbine radnika, isti nije prihvaćen jer je Prijedlogom propisan razumni rok koji se računa u odnosu na opće ispitno ročište.

U odnosu na članak 77. Konačnog prijedloga (članak 174. SZ)

Primjedba Kluba zastupnika SDP nije prihvaćena jer se radi o tablici izlučnih vjerovnika koja služi kao obavijest o toj vrsti imovine.

U odnosu na članak 106. Konačnog prijedloga

Primjedba zastupnika gosp. Dragutina Pukleše da treba izmijeniti isplatne redove kod stečaja banaka, se ne prihvaća jer su ti redovi propisani Zakonom o bankama i usklađeno s drugim propisima prepisani.

Primjedbe koje se odnose na postojeći tekst Stečajnog zakona za koji se ne predlažu izmjene i dopune:

U odnosu na članke 17. i 28. Stečajnog zakona

Primjedba Kluba zastupnika HSP u pogledu ravnopravnosti u odgovornosti stečajnog suca i stečajnog upravitelja se ne prihvaća jer stečajni upravitelj upravlja stečajnom masom, a sudac i skupština vjerovnika imaju ulogu nadzora. Stečajni upravitelj odgovara stečajnim vjerovnicima.

U odnosu članke 42. do 52. Stečajnog zakona

Vezano za primjedbu Kluba zastupnika HSP i zastupnika gosp. Dragutina Pukleša o potrebi uvođenja predstečajnog postupka, ista se ne prihvaća jer je sadašnjom normativom postupak utvrđenja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka-predstečajni postupak već reguliran odredbama članka 42. do 52. SZ. Tijekom tog postupka sudionici imaju slobodu nagodbe, a moguće je održavanje subjekata dužnika uz pomoć instituta preuzimanja duga, tijekom samog stečajnog postupka očuvanje dužnika moguće je kroz stečajni plan.

U odnosu na članak 81. Stečajnog zakona

Primjedba Kluba zastupnika HSP da različiti vjerovnici ne bi smjeli biti pogodovani vjerovnici se ne prihvaća jer se radi o vjerovnicima koji po svom statusu u skladu s Zakonom o vlasništvu i Ovršnom zakonu imaju poseban položaj u postupku.

U odnosu na članak 95. Stečajnog zakona

Primjedba zastupnice gđe. Ingrid Antičević Marinović kojom traži utvrđivanje vremena trajanja parnica vezanih za stečajni postupak, nije prihvaćena jer je parnični postupak uređen pravilima Zakona o parničnom postupku.

U odnosu na članak 173. stavak 4. Stečajnog zakona.

Primjedbu Kluba zastupnika HSP da nije normirana dužnost obavještanja o parnicama se ne prihvaća jer je takva dužnost opisana u članku 173. stavku 4. SZ.

U odnosu na članke 213. do 265. Stečajnog zakona – glava VI -stečajni plan

Primjedba zastupnika gosp. Ante Markova da je potrebno ojačati instituciju stečajnog preustroja nije prihvaćena jer je stečajni plan riješen na adekvatan način, u osnovi u skladu sa standardima vodećih zemalja Europske unije, a primjedba da zakonu nedostaju sankcije za loše vođenje postupka nije prihvaćena jer je sankcija za loše vođenja postupka u odgovornosti stečajnog upravitelja za naknadu štete i mogućnosti njegova razrješenja tijekom postupka.

Ostale primjedbe kojima se predlažu dopune predloženih izmjena zakona.

Nisu prihvaćene primjedbe:

Odbora za zakonodavstvo Hrvatskog sabora

1. Prijedlog uvođenja obveznih, a ne instruktivnih rokova za pojedine radnje u postupku nije prihvaćen jer su u svim pozitivnim propisima rokovi za suce instruktivni.

2. U odnosu na uvođenje stečaja po službenoj dužnosti za pravne osobe koje su u blokadi, prijedlog se ne prihvaća jer za takve postupke nema sredstava.

II. Kluba zastupnika HSP

1. Primjedba da se stečajni postupci koriste da bi se razbila stečajna konkurencija, nije prihvaćen jer se zakonom se ne mogu regulirati motivi zbog kojih netko koristi svoja zakonom utvrđena prava.

2. U odnosu na primjedbu ovog Kluba, ali i zastupnika gosp. Ante Markova, gosp. Mr.sc. Zvonimir Sabatia, gosp. Josipa Leke, gosp. mr. sc. Mate Arlovića, da treba ići s cjelovitim tekstom zakona primjedba je primljena na znanje, ali u ovom je trenutku dostatno izmijeniti i dopuniti postojeći zakon, a kad će u skladu sa zahtjevima Europske unije, biti potrebno regulirati opći stečaj ili stečaj potrošača kao fizičkih osoba, to će biti prilika za cjelovito rješavanje insolventijskog prava.

3. U odnosu na primjedbu da dužnici više nemaju prepoznatljiv žiro račun u postupku, ista nije prihvaćena jer je sadašnje rješenje žiro računa određeno drugim propisom i ne može se uređivati Stečajnim zakonom

III. Kluba zastupnika Hrvatske stranke umirovljenika

U odnosu na primjedbu o nedostatnosti instrumenata za prevenciju stečajnih postupaka, Predlagatelj smatra da primjedbu treba uputiti Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, a u odnosu na mogućnosti očuvanja radnih mjesta isto je moguće u okviru prihvaćenja stečajnog plana, jer stečajni dužnik može pri otvaranju stečajnog postupka podnijeti i prijedlog stečajnog plana. Odluka o planu mora biti ostavljena vjerovnicima.

IV. Pojedinačne primjedbe saborskih zastupnika

U odnosu na traženje zastupnika gosp. Markova analize učinkovitosti dosadašnjih novela Zakona Predlagatelj napominje da je u uvodnom obrazloženju razloga za donošenje izmjena i dopuna navedena analiza razloga za izmjene.

Nije prihvaćena primjedba zastupnice gđe. Ingrid Antičević Marinović o potrebi uklanjanja neusklađenosti, jer je Prijedlog izmjena i dopuna SZ usklađen s pravilima važećeg Ovršnog zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ILI DOPUNJUJU

Ciljevi stečajnoga postupka

Članak 2.

(1) Stečajni postupak se provodi radi skupnoga namirenja vjerovnika stečajnoga dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima.

(2) Tijekom stečajnoga postupka može se provesti i preustroj dužnika po odredbama glave VI. ovoga Zakona radi uređivanja pravnoga položaja dužnika i njegova odnosa prema vjerovnicima, a osobito radi održavanja njegove djelatnosti.

Stečajni razlozi

Članak 4.

(1) Stečaj se može otvoriti samo ako se utvrdi postojanje kojega od zakonom predviđenih stečajnih razloga.

(2) Stečajni razlozi su: nesposobnost za plaćanje i prezaduženost.

(3) Dužnik je nesposoban za plaćanje ako ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze. Okolnost da je dužnik podmirio ili da može podmiriti u cijelosti ili djelomično tražbine nekih vjerovnika sama po sebi ne znači da je on sposoban za plaćanje.

(4) Smatrat će se da je dužnik nesposoban za plaćanje ako u razdoblju od dva mjeseca nije s bilo kojega od njegovih računa kod bilo koje pravne osobe koja za njega obavlja poslove platnoga prometa isplaćena barem jedna petina iznosa koji je trebalo na temelju valjanih osnova za naplatu bez daljnjega pristanka dužnika naplatiti s toga računa. Okolnost da je dužnik u tom razdoblju imao sredstava na kojim drugim svojim računima kojima su se mogle namiriti sve te tražbine ne znači da je on sposoban za plaćanje.

(5) Predmnijeva iz stavka 4. ovoga članka neće se primijeniti ako dužnik tijekom prethodnoga postupka podmiri sve tražbine koje je trebalo na temelju valjanih osnova za naplatu naplatiti sa svih njegovih računa, ili ako dođe do pristupanja dugu (članak 50.). Podmirenje tražbina dužnik može dokazivati samo javnom ili javno ovjerovljenom ispravom ili potvrdom pravne osobe koja obavlja poslove platnoga prometa.

(6) Postojanje okolnosti iz stavka 4. i 5. ovoga članka o tome da je dužnik nesposoban za plaćanje dokazuje se potvrdom pravne osobe koja za dužnika obavlja poslove platnoga prometa. Ta je pravna osoba dužna bez odgode vjerovniku, na njegov zahtjev, izdati takvu potvrdu. U suprotnom ona odgovara za štetu koju bi vjerovnik zbog toga mogao pretrpjeti.

(7) Dužnik može predložiti otvaranje stečajnoga postupka i ako učini vjerojatnim da svoje već postojeće obveze neće moći ispuniti po dospijeću (prijeteća nesposobnost za plaćanje).

(8) Nad pravnom osobom stečaj će se otvoriti i u slučaju njene prezaduženosti. Smatrat će se da je dužnik prezadužen ako njegova imovina ne pokriva postojeće obveze. Neće se smatrati da je dužnik prezadužen, ako se prema okolnostima slučaja (razvojnog programu, raspoloživim izvorima sredstava, vrsti imovine, pribavljenim osiguranjima i sl.) može osnovano pretpostaviti da će nastavkom poslovanja uredno ispunjavati svoje obveze po dospijeću.

(9) Neće se smatrati da je prezaduženo trgovačko društvo osoba (javno trgovačko društvo, komanditno društvo) ako je koji od njegovih članova koji solidarno odgovaraju za njegove obveze fizička osoba.

(10) Ako je trgovačko društvo nesposobno za plaćanje ili prezaduženo, uprava koja vodi društvo mora bez odgode, a najkasnije dvadeset jedan dan po nastanku nesposobnosti za plaćanje ili prezaduženosti, predložiti otvaranje stečajnoga postupka.

Primjena odredaba Zakona o parničnom postupku

Članak 6.

(1) U stečajnom postupku se na odgovarajući način primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/91. i 91/92.), ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) U stečajnom postupku ne primjenjuju se odredbe članka 68. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/91., 91/92. i 112/99.).

Javna priopćenja

Članak 9.

(1) Sudska pismena (odluke, pozivi, obavijesti i sl.) koja treba javno objaviti objavljuju se u "Narodnim novinama" i na oglasnoj ploči suda, u cijelosti ili u izvratku. U objavljenom pismenu treba točno navesti tvrtku, odnosno naziv dužnika, a osobito njegovu adresu i predmet poslovanja. Smatrat će se da je priopćenje obavljeno protekom osmog dana objave u "Narodnim novinama".

(2) Stečajni sud može odrediti da se priopćenje objavi i u kojem drugom javnom glasilu, odnosno da se objavljeno priopćenje ponovno objavi. U slučaju ponovne objave treba naznačiti kada je i gdje prva objava objavljenja. Rokovi vezani uz objavu teku od dana kojega je priopćenje objavljeno na temelju prve objave.

(3) Javno se priopćenje smatra valjanim dokazom da je dostava obavljena svim sudionicima, čak i onda kad ovaj Zakon propisuje posebnu dostavu.

Odluke

Članak 10.

(1) Odluke u stečajnom postupku donose se u obliku rješenja i naredbe.

(2) Naredbom se izdaje nalog službenoj osobi ili tijelu stečajnoga postupka za obavljanje pojedinih radnji, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Žalba protiv rješenja

Članak 11.

(1) Protiv rješenja žalba je dopuštena, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Rok za Žalbu je osam dana, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(3) Ako se prema ovom Zakonu dostava obavlja stavljanjem pismena na oglasnu ploču suda, rok za Žalbu počinje teći istekom trećega dana od dana stavljanja rješenja na oglasnu ploču suda, osim ako dostava nije izvršena i javnim priopćenjem.

(4) Ako se prema ovom Zakonu rješenje mora dostaviti određenim osobama, rok za podnošenje Žalbe teče od dana dostave rješenja, osim ako dostava nije izvršena i javnim priopćenjem.

(5) Žalba protiv rješenja ne zadržava ovrhu rješenja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(6) Ako je protiv rješenja dopuštena posebna žalba, sud će umnožiti dio spisa na koji se žalba odnosi i prijepis toga dijela spisa sa žalbom dostaviti drugostupanjskom

sudu. Dok drugostupanjski sud ne donese odluku, u prvostupanjskom će se postupku poduzimati one radnje koje je moguće poduzimati prije pravomoćnosti pobijanoga rješenja, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(7) Drugostupanjski sud odlučuje o žalbi u vijeću sastavljenom od triju sudaca.

Prigovor protiv naredbe

Članak 12.

(1) Protiv naredbe stečajni upravitelj, odbor vjerovnika i vjerovnici mogu podnijeti prigovor u roku od tri dana od dana njezine objave, a ako nije objavljena – od dana dostave otpravka.

(2) O prigovoru protiv naredbe odlučuje stečajni sudac rješenjem protiv kojega nije dopuštena žalba.

(3) Prigovor ne zadržava provedbu naredbe, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Izvanredni pravni lijekovi

Članak 13.

U stečajnom postupku se ne može podnijeti prijedlog za ponavljanje postupka niti izjaviti revizija.

Tko može biti imenovan za stečajnoga upravitelja

Članak 20.

(1) Za stečajnog upravitelja može biti imenovan samo odvjetnik, odvjetnički ured koji ima financijsko-ekonomskog savjetnika ili član javnog trgovačkog društva upisanog u sudski registar za obavljanje djelatnosti stečajno upraviteljske službe koji ima visoku stručnu spremu (VII/I stupanj) i položen stručni ispit za stečajnog upravitelja.«

(2) Za stečajnoga upravitelja ne može biti imenovana osoba koja bi morala biti izuzeta kao sudac u stečajnom postupku, a osobito osoba koja je bliski srodnik stečajnoga suca, osoba odgovornih za obveze u stečaju, članova uprave i drugih tijela dužnika, vjerovnika te osoba koje su u odnosu suparništva s dužnikom.

(3) Za stečajnoga upravitelja ne može biti imenovana osoba koja po zakonu ne bi mogla biti imenovana za člana uprave dužnika, nadzornoga odbora ili sličnoga tijela, niti osoba koja je bila zaposlena kod dužnika ili je bila članom nekoga njegova tijela.

Lista stečajnih upravitelja

Članak 21.

(1) Listu stečajnih upravitelja utvrđuje predsjednik Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske na vrijeme od četiri godine, nakon što pribavi mišljenje i prijedloge gospodarske i obrtničke komore te trgovačkih sudova. Utvrđena lista može se dopunjavati. Ako to izvanredne prilike zahtijevaju, predsjednik Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske može, uz odobrenje ministra nadležnoga za poslove pravosuđa utvrditi novu listu stečajnih upravitelja.

(2) Komore i trgovački sudovi dužni su svoja mišljenja i možebitne prijedloge dostaviti sudu u roku od trideset dana od dana primitka zahtjeva predsjednika Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske.

(3) Ako komore i trgovački sudovi ne postupe u skladu s odredbom stavka 2. ovoga članka, lista stečajnih upravitelja utvrdit će se neovisno o tome.

Stručni ispit

Članak 21.a

(1) Na listu stečajnih upravitelja od članova odnosno zaposlenika javnih trgovačkih društava upisanih u sudski registar za obavljanje djelatnosti stečajno upraviteljske službe može biti stavljena samo osoba koja ima visoku stručnu spremu (VII/I stupanj) i koja je položila stručni ispit za stečajnog upravitelja.

(2) Vlada Republike Hrvatske će posebnim aktom utvrditi kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima.

Imenovanje drugoga stečajnoga upravitelja

Članak 23.

(1) Na prvom ili kojem kasnijem ročištu stečajnih vjerovnika nakon imenovanja stečajnoga upravitelja, vjerovnici mogu, umjesto stečajnoga upravitelja kojega je imenovao stečajni sudac, izabrati neku drugu osobu. Novoimenovani stečajni upravitelj ne mora biti na listi stečajnih upravitelja. Novoimenovanom stečajnom upravitelju, isprava o imenovanju, predat će se nakon što da izjavu da će savjesno obavljati svoju dužnost.

(2) Stečajni sudac donosi rješenje kojim se potvrđuje imenovanje stečajnoga upravitelja. Ako stečajni sudac to rješenje ne donese u roku od tri dana smatrat će se da je potvrdilo imenovanje stečajnoga upravitelja.

(3) Na zahtjev vjerovnika koji predstavljaju većinu potraživanja, stečajni sudac mora potvrditi imenovanje stečajnog upravitelja kojega su predložili vjerovnici, osim ako imenovana osoba ne ispunjava uvjete iz članka 20. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno zbog toga što postoji koji od razloga iz članka 20. stavka 2. i 3. ovoga Zakona.

(4) Protiv rješenja kojim je stečajni sudac odbio potvrditi imenovanje stečajnoga upravitelja svaki stečajni vjerovnik ima pravo na Žalbu.

(5) Ovlasti ranijeg stečajnoga upravitelja prestaju predajom isprave o imenovanju novom stečajnom upravitelju.

(6) Raniji stečajni upravitelj je dužan izvršiti predaju svoje dužnosti novom stečajnom upravitelju u roku od tri dana.

(7) Stečajni sudac će odrediti potrebne mjere radi ostvarenja primopredaje dužnosti između stečajnih upravitelja.

Ovlasti stečajnoga upravitelja

Članak 24.

(1) Stečajni upravitelj ima prava i obveze tijela dužnika pravne osobe, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ako stečajni dužnik nastavlja poslovati tijekom stečajnoga postupka, poslovanje vodi stečajni upravitelj.

(3) Stečajni upravitelj zastupa dužnika.

(4) Stečajni upravitelj vodi samo one poslove dužnika pojedinca koji se odnose na stečajnu masu i zastupa ga kao stečajnoga dužnika s ovlastima zakonskoga zastupnika.

(5) Stečajni upravitelj može stečajnom sucu podnijeti pisani prigovor protiv njegovih naredbi i uputa u roku od tri dana, a ako je rok za provedbu naredbe ili upute

kraći od tri dana, unutar toga roka. Do odluke stečajnoga suca stečajni upravitelj može odgoditi provedbu dobivene naredbe ili upute, ako u njima nije drukčije određeno.

Dužnosti stečajnoga upravitelja

Članak 25.

(1) Stečajni upravitelj je dužan postupati savjesno i uredno, a osobito:

1. dovesti u red očevidnik knjigovodstvenih podataka do dana otvaranja stečajnoga postupka,
2. sastaviti, u suglasnosti sa stečajnim sucem, predračun troškova stečajnoga postupka i podnijeti ga na odobrenje stečajnom sucu,
3. odrediti povjerenstvo za popis imovine,
4. sastaviti početno stanje imovine dužnika,
5. kao dobar gospodar brinuti se o završetku započelih, a neizvršenih poslova dužnika i poslova potrebnih da bi se spriječilo nastupanje štete nad sredstvima dužnika,
6. brinuti se o ostvarivanju tražbine dužnika,
7. savjesno voditi poslovanje dužnika ako je određeno da se poslovanje nastavlja,
8. unovčiti, odnosno naplatiti s pažnjom dobroga gospodara stvari i prava dužnika koje ulaze u stečajnu masu,
9. pripremiti isplatu vjerovnika i nakon odobrenja izvršiti isplatu,
10. dostaviti odboru vjerovnika završni stečajni račun,
11. izvršiti naknadne isplate vjerovnika.

(2) Stečajni upravitelj je dužan podnositi pisana izvješća o tijeku stečajnoga postupka i o stanju stečajne mase, i to najmanje jedanput u tri mjeseca ili kada to zatraže stečajni sudac ili odbor vjerovnika.

Nadzor nad stečajnim upraviteljem

Članak 26.

(1) Rad stečajnog upravitelja nadziru stečajni sudac, odbor vjerovnika i skupština vjerovnika, koji su ovlaštene u svako doba zatražiti obavijesti ili izvješća o stanju stvari i vođenju poslova.

(2) Ako stečajni upravitelj ne postupi po nalogu stečajnog suca za poduzimanje neke od radnji iz članka 25. ovog Zakona, stečajni sudac ga može novčano kazniti, Iznos pojedine novčane kazne ne može biti veći od 10.000,00 kuna. Protiv rješenja kojim je izrečena novčana kazna, stečajni upravitelj ima pravo na žalbu.

Razrješenje stečajnoga upravitelja

Članak 27.

(1) Stečajni će sudac razriješiti stečajnoga upravitelja istekom dvije godine od dana održavanja izvještajnog ročišta, odnosno od prestanka poslovanja dužnika ako je odlučeno da dužnik privremeno nastavlja poslovanje, ako nije unovčio imovinu koja ulazi u stečajnu masu tako da se može pristupiti završnoj diobi, osim ako do neunovčenja nije došlo iz posebno opravdanih razloga. Ako se imovina dužnika koja ulazi u stečajnu masu sastoji većim dijelom od pokretnina koje se lako mogu unovčiti, taj rok iznosi godinu dana.

(2) Stečajni sudac može, po službenoj dužnosti ili na zahtjev odbora vjerovnika ili vjerovnika, razriješiti stečajnoga upravitelja i prije isteka rokova iz stavka 1. ovoga članka ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga.

(3) Prije donošenja odluke stečajni će sudac omogućiti stečajnome upravitelju da se očituje, osim ako važni razlozi ne zahtijevaju da se drukčije postupi.

(4) Protiv rješenja o razrješenju stečajni upravitelj nema pravo na žalbu.

(5) Stečajni upravitelj razriješit će se dužnosti i kad to sam zatraži. Protiv rješenja o odbijanju zahtjeva za razrješenje pravo na žalbu ima samo stečajni upravitelj.

(6) Stečajni sudac može rješenjem razriješenom stečajnom upravitelju naložiti vraćanje onoga što je tijekom postupka primio.

(7) Stečajni sudac može u rješenju, iz stavka 4. ovoga članka, stečajnom upravitelju zaprijetiti novčanom kaznom iz članka 26. stavka 2. ovoga Zakona.

Odgovornost stečajnoga upravitelja

Članak 28.

(1) Stečajni upravitelj dužan je naknaditi štetu svim sudionicama ako je skrivljeno povrijedio koju od svojih dužnosti.

(2) Stečajni upravitelj ne odgovara za štetu nastalu zbog radnje koju je odobrio stečajni sudac, odnosno zbog radnje koju je poduzeo u ovrsi naloga ili upute stečajnoga suca, osim ako je odobrenje ili uputu isposlovao na prijevaran način.

(3) Za štetu koju počine zaposlenici stečajnoga upravitelja stečajni upravitelj odgovara samo ako je šteta nastala uslijed propusta u njihovu nadzoru.

(4) Stečajni upravitelj dužan je naknaditi štetu vjerovniku stečajne mase koju je ovaj pretrpio zbog neispunjenja obveze stečajne mase preuzete njegovom pravnom radnjom, osim ako stečajni upravitelj u vrijeme preuzimanja te obveze nije mogao predvidjeti da stečajna masa neće biti dostatna za njeno ispunjenje.

(5) Pravo na podnošenje zahtjeva za naknadu štete nastale zbog povrede dužnosti stečajnoga upravitelja zastarijeva protekom roka od tri godine od saznanja oštećenoga za štetu i okolnosti na kojima se zasniva obveza stečajnoga upravitelja za naknadu štete. Pravo na podnošenje zahtjeva za naknadu štete zastarijeva najkasnije protekom roka od tri godine od pravomoćnosti odluke o zaključenju stečajnoga postupka. Pravo na podnošenje zahtjeva za naknadu štete prouzrokovane povredom dužnosti počinjene u svezi s naknadnom diobom ili s nadzorom nad ispunjenjem plana, zastarijeva protekom roka od tri godine od provedbe naknadne diobe ili završetka nadzora.

(6) Stečajni upravitelj dužan je odmah nakon stupanja na dužnost osigurati se kod osiguravateljnog društva od odgovornosti u smislu odredaba ovoga članka. Visinu osigurarine određuje stečajni sudac uzimajući u obzir veličinu stečajne mase te predvidivu složenost postupka. Troškovi osiguranja su troškovi stečajnoga postupka.

(7) O zahtjevima za naknadu štete podnesenim protiv stečajnog upravitelja sud odlučuje u parničnom postupku.

Nagrada za rad i naknada troškova

Članak 29.

(1) Stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad te na naknadu stvarnih troškova.

(2) Visinu nagrade u vrijeme zaključenja stečajnoga postupka određuje stečajni sudac uzimajući u obzir obujam poslova i rad stečajnoga upravitelja te vrijednost stečajne mase.

(3) Nagradu i naknadu stečajnom upravitelju određuje rješenjem stečajni sudac. Nagradu i naknadu troškova stečajni sudac može unaprijed odrediti u postotku od ukupno unovčene stečajne mase. Ako se naknadno, s obzirom na daljnji tijek stečajnoga postupka, pokaže da je iznos nagrade ili naknade troškova koji je unaprijed određen u postotku od ukupno unovčene stečajne mase nerazmjerno previsok ili

prenizak, stečajni sudac može, na prijedlog stečajnoga upravitelja ili odbora vjerovnika primjereno smanjiti ili povećati unaprijed određeni postotak.

(4) Rješenje iz stavka 3. ovoga članka posebno se dostavlja članovima odbora vjerovnika, ako je osnovan te dužniku pojedincu. Obavijest o određivanju nagrade i naknade bez naznake visine iznosa objavljuje se na oglasnoj ploči suda, uz napomenu da se u pisarnici može izvršiti uvid u potpuni tekst rješenja.

(5) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka stečajni upravitelj, dužnik pojedinac i svaki stečajni vjerovnik imaju pravo na Žalbu.

(6) Stečajni sudac može tijekom stečajnoga postupka odobravati predujmove nagrade stečajnom upravitelju te odlučivati o naknadi troškova koje je imao u obavljanju svoje dužnosti. Predujam se može odrediti i u mjesečnim iznosima.

(7) Ako u stečajnom postupku nema sredstava za isplatu nagrade i naknade troškova stečajnoga upravitelja, nagrada i naknada troškova isplatit će se iz sredstava fonda iz članka 39.a stavka 1. ovoga Zakona.

Osnivanje odbora vjerovnika prije ročišta vjerovnika

Članak 32.

(1) Radi zaštite interesa vjerovnika u stečajnom postupku, prije prvoga ročišta vjerovnika, stečajni sudac može osnovati odbor vjerovnika i imenovati njegove članove.

(2) U odboru vjerovnika moraju biti zastupljeni stečajni vjerovnici s najvišim tražbinama i vjerovnici s malim tražbinama. U odboru treba biti zastupljen i predstavnik ranijih dužnikovih zaposlenika, osim ako oni kao stečajni vjerovnici ne sudjeluju tek s beznačajnim tražbinama. Predstavnik Republike Hrvatske u odboru vjerovnika za tražbine Republike Hrvatske, fondova koji se financiraju iz proračuna Republike Hrvatske, Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje i Hrvatskog zavoda za zapošljavanje je Ministarstvo financija - Porezna uprava.

(3) Za članove odbora mogu biti postavljene i osobe koje nisu vjerovnici ako bi svojim stručnim znanjem mogle pridonijeti radu odbora.

(4) Broj članova odbora određuje stečajni sudac i taj broj mora biti neparan.

(5) Kad je ovim Zakonom određeno da odbor vjerovnika poduzima određene radnje u postupku, podneske u ime odbora vjerovnika podnosi, odnosno izjave daje predsjednik odbora vjerovnika na temelju odluke odbora.

(6) Ako je broj stečajnih vjerovnika manji od pet, ovlasti odbora vjerovnika imaju svi vjerovnici.

Sjednice odbora vjerovnika i donošenje odluka

Članak 37.

(1) Odbor vjerovnika o pitanjima iz svoga djelokruga odlučuje na sjednicama.

(2) Prvu sjednicu odbora vjerovnika saziva stečajni sudac po službenoj dužnosti ili na prijedlog stečajnoga upravitelja ili većine članova odbora vjerovnika. Na toj sjednici članovi odbora izabiru predsjednika.

(3) Naredne sjednice odbora vjerovnika može sazvati i predsjednik odbora vjerovnika.

(4) Člana odbora vjerovnika na sjednicama može zamjenjivati osoba koju on na to ovlasti ovjerovljenom punomoći.

(5) Sjednicama odbora vjerovnika mogu biti nazočni stečajni sudac i stečajni upravitelj bez prava glasa. Stečajni sudac i stečajni upravitelj obvezatno se pozivaju na sjednice odbora vjerovnika.

(6) Odbor vjerovnika odlučuje većinom glasova nazočnih članova, a ako su glasovi podijeljeni, odlučuje stečajni sudac.

Nagrada za rad i naknada troškova

Članak 38.

(1) Članovi odbora vjerovnika imaju pravo na nagradu za svoj rad, kao i na naknadu stvarnih troškova. Pri određivanju nagrade uzima se u obzir utrošak vremena i obujam obavljenog posla.

(2) Na nagradu za rad i naknadu troškova članova odbora vjerovnika na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o nagradi i naknadi troškova stečajnoga upravitelja.

Sjednice skupštine vjerovnika i odlučivanje

Članak 38.c

(1) Skupštinu vjerovnika vodi stečajni sudac.

(2) Smatrat će se da je na skupštini vjerovnika odluka donesena ako zbroj iznosa tražbina stečajnih vjerovnika koji su glasovali za neku odluku iznosi više od zbroja iznosa tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv te odluke. Za različne vjerovnike kojima dužnik ne duguje osobno prigodom utvrđivanja prava glasa umjesto iznosa tražbina uzet će se u obzir vrijednost razlučnog prava.

Pravo glasa

Članak 38.d

(1) Pravo glasa imaju vjerovnici čije je tražbine priznao stečajni upravitelj, a nije osporio koji od vjerovnika s pravom glasa. Vjerovnici nižih isplatnih redova nemaju pravo glasa.

(2) Smatrat će se da vjerovnik ima pravo glasa iako je njegova tražbina osporena ako postojanje svoje tražbine dokazuje ovršnom ispravom ili ako je njegova tražbina osigurana različnim pravom upisanim u zemljišnoj ili kojoj drugoj javnoj knjizi, osim ako dužnik javnom ili javno ovjerenom ispravom ne dokaže prestanak postojanja tražbine.

(3) Vjerovnicima osporenih tražbina priznat će se pravo glasa ako se na skupštini vjerovnika stečajni upravitelj i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazumiju. Ako se sporazum ne može postići, o tome odlučuje stečajni sudac.

(4) Stečajni sudac može prigodom glasovanja na sljedećim skupštinama vjerovnika, na prijedlog stečajnoga upravitelja ili kojega od nazočnih vjerovnika s pravom glasa, izmijeniti svoju odluku o pravu glasa vjerovnika osporenih tražbina.

(5) Odredba stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na vjerovnike čije su tražbine vezane za odgovni uvjet te na različne vjerovnike.

Ovlasti skupštine vjerovnika

Članak 38.e

(1) Skupština vjerovnika ovlaštena je na izvještajnom ročištu ili kojem kasnijem ročištu:

1. osnovati odbor vjerovnika, ako on nije osnovan, odnosno izmijeniti njegov sastav ili ga ukinuti,
2. imenovati novoga stečajnog upravitelja,
3. odlučiti o nastavku poslovanja dužnika i o načinu unovčenja njegove imovine,

4. odlučiti o preustroju, te

5. donijeti sve odluke iz nadležnosti odbora vjerovnika.

(2) Skupština vjerovnika ima pravo zatražiti od stečajnoga upravitelja obavijesti i izvještaje o stanju stvari i vođenju poslova. Ako odbor vjerovnika nije osnovan, tada skupština vjerovnika može naložiti provjeru prometa i iznosa gotovine kojom upravlja stečajni upravitelj.

Ukidanje odluke skupštine vjerovnika

Članak 38.f

(1) Ako je koja od odluka skupštine vjerovnika u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika, stečajni će sudac, na zahtjev kojeg od razlučnih vjerovnika, stečajnoga vjerovnika koji nije nižega isplatnog reda ili stečajnoga upravitelja, tu odluku ukinuti.

(2) Rješenje kojim se ukida odluka skupštine vjerovnika javno se objavljuje. Protiv te odluke pravo na posebnu žalbu ima svaki razlučni vjerovnik te svaki stečajni vjerovnik koji nije nižega isplatnog reda.

3. Pokretanje stečajnoga postupka

Prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka

Članak 39.

(1) Stečajni postupak se pokreće prijedlogom vjerovnika ili dužnika.

(2) Vjerovnik je ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i kojega od stečajnih razloga.

(3) Prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad pravnom osobom može u ime dužnika podnijeti svaka osoba ovlaštena za zastupanje pravne osobe po zakonu te svaki likvidator.

(4) Prijedlog iz stavka 3. ovoga članka koji ne podnesu sve osobe ovlaštene za zastupanje pravne osobe po zakonu ili svi likvidatori, bit će dopušten samo ako podnositelj prijedloga učini vjerojatnim postojanje kojega od stečajnih razloga. Stečajni sudac će u tom slučaju saslušati ostale osobe ovlaštene za zastupanje po zakonu ili likvidatore.

(5) Dužnik pojedinac osobno podnosi prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad svojom imovinom.

(6) Osobe ovlaštene za zastupanje dužnika po zakonu, odnosno dužnik pojedinac dužni su podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka najkasnije u roku od dvadeset jedan dan od dana nastupanja nesposobnosti za plaćanje.

(7) Osobe iz stavka 6. ovoga članka osobno odgovaraju vjerovnicima za štetu koju su im prouzročili propustom svoje dužnosti utvrđene tom odredbom.

(8) Uz prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka dužnik će priložiti:

1. potvrdu pravne osobe koja za njega obavlja poslove platnoga prometa o stanju sredstava na računu i o nenamirenim tražbinama koje se trebaju namiriti s računa,

2. javnobilježnički ovjeren i prokazni popis imovine koji sadržajno treba odgovarati odredbama Ovršnoga zakona o prokaznom popisu imovine. Dužnik, odnosno odgovorne osobe dužnika odgovaraju kazneno za podatke dane u prokaznom popisu imovine kao za lažan iskaz u sudskom postupku.

3. rješenje o iskazu nekretnina ili potvrdu Hrvatskog fonda za privatizaciju o nekretninama koje su iskazane u vrijednosti društvenog kapitala u postupku pretvorbe, ako se radi o trgovačkom društvu nastalom pretvorbom društvenog poduzeća.

(9) Ako dužnik uz prijedlog za pokretanje stečajnoga postupka ne priloži isprave navedene u stavku 8. ovoga članka, sud će prijedlog odbaciti kao neuredan, ne pozivajući dužnika da naknadno pridonese te isprave.

(10) Državna i druga tijela te pravne osobe koje Državno odvjetništvo zastupa po zakonu i na temelju punomoći, zatim fondovi koji se financiraju iz proračuna Republike Hrvatske, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje i Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje dužni su po službenoj dužnosti bez odgode obavijestiti to odvjetništvo o postojanju uvjeta za pokretanje stečajnog postupka nad određenim njihovim dužnicima.

(11) Državno odvjetništvo dužno je u ime i za račun Republike Hrvatske te pravnih osoba iz stavka 10. ovoga članka podnijeti prijedlog za pokretanje stečajnoga postupka.

Dodatna pristojba za vođenje stečajnoga postupka

Članak 39.a

(1) Vjerovnik koji predlaže pokretanje stečajnoga postupka dužan je uz pristojbu na prijedlog za pokretanje stečajnoga postupka prema Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine", br. 74/95. i 57/96.) uplatiti i dodatnu pristojbu u iznosu od 10.000,00 kuna radi osnivanja fonda za pokriće troškova stečajnih postupaka koji se ne mogu namiriti iz imovine dužnika (članak 63. stavak 4.), odnosno za predujmljivanje sredstava za vođenje stečajnoga postupka dok se u tom postupku ne prikupe za to potrebna sredstva.

(2) Dodatna pristojba iz stavka 1. ovoga članka uplaćuje se na poseban račun trgovačkoga suda.

(3) Dodatnu pristojbu iz stavka 1. ovoga članka dužne su uplatiti i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave kada kao vjerovnik predlaže pokretanje stečajnog postupka. Tu pristojbu nisu dužni uplatiti zaposlenici i raniji zaposlenici dužnika koji kao vjerovnici predlažu pokretanje stečajnog postupka radi namirenja dospjelih tražbina po osnovi rada, Republika Hrvatska kao ni kada se stečaj pokreće temeljem odredbe članka 41. Zakona o platnom prometu.

(4) Uplaćena sudska pristojba i dodatna pristojba iz stavka 1. ovoga članka jesu troškovi stečajnoga postupka na čiju naknadu vjerovnik koji je uplatio predujam ima pravo.

(5) Predujam iz fonda iz stavka 1. ovoga članka za vođenje stečajnoga postupka dok se u tom postupku ne prikupe za to potrebna sredstva trošak je stečajnoga postupka i stečajni upravitelj dužan je vratiti taj predujam u fond nakon što u stečajnom postupku prikupi za to potrebna sredstva.

Predujmljivanje troškova prethodnoga postupka

Članak 41.

(1) Predlagatelj je dužan predumiti iznos što ga odredi stečajni sudac za pokriće troškova prethodnoga postupka.

(2) Ako predlagatelj ne položi predujam u roku koji mu je određen, stečajni će sudac rješenjem odbaciti prijedlog.

(3) Stečajni sudac može iznimno odlučiti da se postupak nastavi iako predujam nije položen.

(4) Ako stečajni postupak bude otvoren, predujmljeni iznos ulazi u troškove stečajnoga postupka.

(5) Ako vjerovnik postojanje stečajnoga razloga dokazuje potvrdom iz članka 4. stavka 6. ovoga Zakona, od njega se u pravilu neće tražiti predujmljivanje sredstava

za pokriće troškova prethodnoga postupka. Vjerovnik je, međutim, i u tom slučaju dužan platiti sudsku pristojbu i dodatnu pristojbu iz članka 39.a stavka 1. ovoga Zakona.

(6) Kad stečajni postupak radi namirenja dospjelih tražbina pokreću zaposlenici i prijašnji zaposlenici dužnika, oni nisu dužni predujmiti iznos potreban za pokriće troškova prethodnoga postupka. U tom će se slučaju sredstva za pokriće troškova prethodnoga postupka predujmiti iz fonda iz članka 39.a stavka 1. ovoga Zakona.

Pokretanje prethodnoga postupka

Članak 42

(1) Na temelju prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka stečajni sudac donosi rješenje o pokretanju postupka radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnoga postupka (prethodni postupak), protiv kojega nije dopuštena posebna žalba ili taj prijedlog odbacuje rješenjem.

(2) U rješenju o pokretanju prethodnoga postupka stečajni sudac može imenovati privremenoga stečajnog upravitelja.

(3) Ako dužnik predloži otvaranje stečajnoga postupka ili ako nakon pokretanja prethodnoga postupka prizna postojanje kojega od razloga za otvaranje stečajnoga postupka, stečajni sudac može bez prethodnoga postupka, odnosno bez daljnjega vođenja toga postupka donijeti rješenje o otvaranju stečajnoga postupka.

Izjava o pristupanju dugu

Članak 50.

(1) Ako se na ročištu iz članka 49. ovoga Zakona da izjava o pristupanju dugu stečajnoga dužnika, stečajni sudac će ocijeniti danu izjavu i, po potrebi, provjeriti je i zatražiti odgovarajuće jamstvo. Radi toga može odgoditi i ročište.

(2) Ako se pokaže da je izjava o pristupanju dugu bez valjanoga pokrića, njen davatelj odgovara za prouzročenu štetu i troškove postupka.

(3) Stečajni će sudac odobriti pristupanje dugu ako se pristupitelj obvezao da će najkasnije u roku od dva mjeseca od dana donošenja rješenja o odobrenju pristupanja dugu namiriti sve dospjele obveze stečajnoga dužnika, a ostale, u vrijeme pristupanja dugu već nastale obveze, kako budu dospijevale.

(4) Davatelj izjave o pristupanju dugu i njegovi jamci, nakon što stečajni sudac odobri pristupanje dugu, solidarno odgovaraju s dužnikom za njegove obveze koje su nastale do davanja izjave o pristupanju dugu.

(5) Rješenjem kojim se odobrava pristupanje dugu, stečajni sudac će obustaviti stečajni postupak. Protiv toga rješenja pravo na Žalbu imaju predlagatelj i dužnik.

(6) Vjerovnici stečajnoga dužnika čija je tražbina prema dužniku nastala do pristupanja dugu i koja je utvrđena ovršnom ispravom mogu na temelju te isprave i rješenja kojim se odobrava pristupanje dugu izravno tražiti ovrhu protiv pristupitelja i njegovih jamaca.

(7) Dužnik odgovara solidarno s pristupiteljem dugu za preuzete obveze. Vjerovnici koji imaju prema stečajnom dužniku ovršnu ispravu mogu i nakon pristupanja dugu izravno na temelju te isprave tražiti protiv njega ovrhu.

5. Otvaranje stečajnoga postupka

Rasprava i odlučivanje o otvaranju stečajnoga postupka

Članak 53.

(1) Nakon što primi izvješće privremenoga stečajnoga upravitelja, te mišljenje vještaka o nesposobnosti za plaćanje i prezaduženosti dužnika, stečajni sudac će odrediti ročište radi rasprave o uvjetima za otvaranje stečajnoga postupka. Na ročište se pozivaju predlagatelj, a za dužnika pravnu osobu zastupnici po zakonu, odnosno dužnik pojedinac, privremeni stečajni upravitelj te, po potrebi, vještaci.

(2) Na ročištu iz stavka 1. ovoga članka može se ispitati mogućnost pristupanja dugu. I u ovom će se slučaju primijeniti odredba članka 50. stavka 4. ovoga Zakona.

(3) Stečajni sudac će na ročištu, a najkasnije u roku od tri dana nakon njegova zaključenja, donijeti rješenje o otvaranju stečajnoga postupka ili o odbijanju prijedloga za otvaranje toga postupka.

(4) U rješenju o odbijanju prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka, stečajni sudac će odrediti tko je dužan snositi troškove postupka.

(5) Protiv rješenja o otvaranju stečajnoga postupka žalbu može podnijeti osoba koja je bila zastupnik po zakonu dužnika pravne osobe do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnoga postupka i dužnik pojedinac, a protiv rješenja stečajnoga suca kojim se odbija prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka žalbu može podnijeti predlagatelj.

(6) Ako se utvrdi da je dužnik do završetka prethodnoga postupka postao sposoban za plaćanje, postupak će se obustaviti. Troškove provedenoga postupka u tom slučaju snosi dužnik.

Sadržaj rješenja o otvaranju stečajnoga postupka

Članak 54.

(1) Ako otvori stečajni postupak, stečajni sudac će u tom rješenju imenovati stečajnoga upravitelja.

(2) U rješenju o otvaranju stečajnoga postupka posebno će se navesti podaci o:

1. tvrtki, nazivu, predmetu poslovanja i sjedištu dužnika,
2. prezimenu, imenu i adresi stečajnoga upravitelja,
3. danu otvaranja stečajnoga postupka.

(3) Rješenjem o otvaranju stečajnoga postupka pozvat će se vjerovnici da u određenom roku, u skladu s pravilima ovoga Zakona o prijavi tražbina, stečajnom upravitelju prijave svoje tražbine. Rok za prijavu tražbina ne može biti kraći od petnaest dana niti dulji od mjesec dana.

(4) Razlučni vjerovnici će se pozvati da u roku iz stavka 3. ovoga članka mogu obavijestiti stečajnoga upravitelja u pisanom obliku o postojanju svojih razlučnih prava.

(5) Rješenjem o otvaranju stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca pozvat će se dužnikovi dužnici da svoje obveze više ne ispunjavaju izravno dužniku nego stečajnom upravitelju za stečajnoga dužnika.

(6) U rješenju o otvaranju stečajnoga postupka stečajni sudac će odrediti da se otvaranje stečajnoga postupka upiše u sudski, odnosno obrtni upisnik, u zemljišne knjige, upisnik brodova, upisnik brodova u izgradnji, upisnik zrakoplova te upisnik prava intelektualnog vlasništva.

Slučajevi u kojima se otvoreni stečajni postupak ne provodi

Članak 63.

(1) Ako tijekom prethodnoga postupka utvrdi da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti, stečajni sudac će donijeti odluku o otvaranju i zaključenju stečajnoga postupka. U tom se slučaju stečajni postupak neće provesti i na odgovarajući će se način primijeniti odredbe članka 196. do 202. ovoga Zakona.

(2) Rješenja iz stavka 1. ovoga članka objavljuju se u "Narodnim novinama".

(3) Predlagatelj iz stavka 4. ovoga članka može od svake osobe koja je odgovorna zato što prijedlog za pokretanje stečajnoga postupka nije pravodobno podnesen zahtijevati naknadu predumjlenog iznosa i pretrpljene štete. Na toj je osobi teret dokaza da nije postupala protivno svojim dužnostima i da za to nije kriva. Pravo predlagatelja da sudski zahtijeva naknadu troškova i pretrpljene štete zastarijeva protekom roka od pet godina od objave iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Ako se stečajni postupak zaključi u skladu s odredbama stavka 1. ovoga članka, a dužnik nema sredstava niti za pokriće najnužnijih troškova (oglas, sređivanje arhivske građe i sl.), ta će se sredstva isplatiti na teret državnog proračuna. U tom se slučaju na pravo Republike Hrvatske da zahtijeva naknadu troškova iz državnog proračuna na odgovarajući način primjenjuje odredba stavka 3. ovoga članka.

(5) Stečajni će upravitelj i nakon zaključenja stečajnog postupka u ime stečajnog dužnika, a za račun stečajne mase unovčiti imovinu dužnika i prikupljenim sredstvima podmiriti nastale troškove stečajnoga postupka, a eventualni ostatak uplatiti u državni proračun. O obavljenim radnjama stečajni upravitelj podnosi izvještaje stečajnom sudu.

(6) Ako se ispune pretpostavke iz članka 199. stavka 1. ovoga Zakona, stečajni sudac će rješenjem o nastavku postupka radi naknade diobe pozvati stečajne vjerovnike da u roku od trideset dana stečajnom upravitelju prijave svoje tražbine i zakazati ročište na kojem će se ispitati prijavljene tražbine (ispitno ročište). Na odgovarajući način će se primijeniti odredbe članka 158. do 163. te članka 164. do 195. ovoga Zakona.

(7) Trgovački će sud o tome da su ispunjeni uvjeti iz stavka 4. i 5. ovoga članka obavijestiti nadležno Državno odvjetništvo, koje će poduzeti odgovarajuće mjere radi ostvarenja tražbina osoba koje zastupa po zakonu.

Oglas o otvaranju stečajnoga postupka

Članak 64.

(1) O otvaranju stečajnoga postupka vjerovnici se obavješćuju oglasom.

(2) Oglas se objavljuje isticanjem na oglasnoj ploči suda i objavom u "Narodnim novinama". Oglas mora biti istaknut na oglasnoj ploči suda istoga dana kada je doneseno rješenje o otvaranju stečajnoga postupka.

(3) Oglas o otvaranju stečajnoga postupka sadrži:

1. naziv suda koji je donio rješenje o otvaranju stečajnoga postupka,
2. izvadak iz rješenja o otvaranju stečajnoga postupka,
3. tvrtku ili naziv dužnika,
4. ime i sjedište stečajnoga suca,
5. ime i adresu stečajnoga upravitelja,
6. pozive vjerovnicima da u skladu s odredbama članka 54. ovoga Zakona prijave svoje tražbine,
7. mjesto, dan i sat izvještajnog i ispitnog ročišta,
8. poziv dužnikovim dužnicima da svoje dugove izmire bez odgode,
9. dan isticanja oglasa na oglasnoj ploči suda.

Dostava i objava rješenja o otvaranju stečajnoga postupka

Članak 65.

(1) Rješenje o otvaranju stečajnoga postupka dostavlja se predlagatelju, dužniku, pravnim osobama koje za dužnika obavljaju poslove platnoga prometa, ispostavi porezne uprave prema sjedištu dužnika i državnom odvjetništvu. Rješenje se pravnim osobama koje za dužnika obavljaju poslove platnoga prometa upućuje telefaksom i dostavlja poštom.

(2) Rješenje o otvaranju stečajnoga postupka dostavit će se i tijelima koja vode upisnike, odnosno javne knjige iz članka 54. stavka 6. ovoga Zakona. Tim će se tijelima dostaviti i rješenje o otvaranju stečajnoga postupka iz članka 53. ovoga Zakona.

(3) Tijela iz stavka 2. ovoga članka dužna su po službenoj dužnosti na temelju dostavljenoga rješenja zabilježiti otvaranje stečajnoga postupka.

(4) Ako je dužnik pojedinac, stečajni sudac će ga uputiti da se, u skladu s ovim Zakonom, može osloboditi svojih preostalih obveza.

(5) Rješenje o otvaranju stečajnoga postupka objavljuje se isticanjem na oglasnoj ploči suda.

(6) Stečajni sudac može naložiti stečajnom upravitelju da rješenja o otvaranju stečajnoga postupka dostavi vjerovnicima i dužnicima stečajnoga dužnika čija je adresa poznata.

Imovina koja ne ulazi u stečajnu masu

Članak 68.

Imovina dužnika pojedinaca na kojoj se ovrha protiv njega ne bi mogla provesti, kad on ne bi bio trgovac pojedinac ili obrtnik, ne ulazi u stečajnu masu.

Tražbine viših isplatnih redova

Članak 71.

U tražbine viših isplatnih redova spadaju:

1. tražbine zaposlenika i ranijih zaposlenika koje su ostvarene prije otvaranja stečajnog postupka a u koje spadaju: plaća za zadnja tri mjeseca prije otvaranja stečaja ili prestanka ugovora o radu do iznosa koji za određeni mjesec odgovara iznosu dvije trećine prosječne mjesečne plaće u Republici Hrvatskoj, naknada plaće za godišnji odmor na koji je zaposlenik stekao pravo u kalendarskoj godini u kojoj je otvoren stečaj ili u kojoj je prestao ugovor o radu, te u prethodnoj godini do iznosa koji za određeni mjesec odgovara iznosu dvije trećine prosječne mjesečne plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj, naknada plaće za posljednja tri mjeseca prije otvaranja stečaja ili prestanka ugovora o radu do iznosa koji za određeni mjesec odgovara iznosu dvije trećine prosječne mjesečne plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj, otpremnine do iznosa jedne trećine prosječne mjesečne plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj za svaku navedenu godinu rada kod tog poslodavca, naknada štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti stečajnoga dužnika i tražbine Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i Hrvatski zavod za zapošljavanje, koje se iz tih tražbina po zakonu obvezatno namiruju kao doprinosi iz plaće i na plaću, osim tražbina za koje je zakonom određeno da će se namiriti kao troškovi stečajnoga postupka ili kao ostale obveze stečajne mase,

2. sve ostale tražbine prema dužniku, osim onih koje su razvrstane u niže isplatne redove (opći isplatni red).

Stečajni vjerovnici nižih isplatnih redova

Članak 72.

(1) Nakon tražbina viših isplatnih redova, kao tražbine nižih isplatnih redova, namiruju se prema navedenom redoslijedu:

1. kamate na tražbine stečajnih vjerovnika od otvaranja stečajnoga postupka,
2. troškovi koji za pojedine vjerovnike nastanu njihovim sudjelovanjem u postupku,
3. novčane kazne za kazneno ili prekršajno djelo kao i takve sporedne posljedice kaznenoga ili prekršajnoga djela kojima se nameće obveza plaćanja novca,
4. tražbine za besplatnu činidbu dužnika,
5. tražbine za povrat zajma kojim se nadomješta kapital nekoga člana društva ili odgovarajuće tražbine.

(2) Tražbine iz stavka 1. ovoga članka koje spadaju u isti isplatni red namiruju se razmjerno.

(3) Tražbine za koje je između vjerovnika i dužnika ugovoreno da će u stečajnom postupku biti nižega isplatnoga reda, u slučaju dvojbe, namirivat će se nakon tražbina iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Kamate na tražbine stečajnih vjerovnika nižih isplatnih redova i troškovi koji za te vjerovnike nastanu njihovim sudjelovanjem u postupku, istoga su reda kao i tražbine tih vjerovnika.

Tražbine vezane uz raskidni uvjet

Članak 74.

Tražbine vezane uz raskidni uvjet u stečajnom postupku se, sve dok uvjet ne nastupi, uzimaju u obzir kao bezuvjetne tražbine.

Preračunavanje tražbina

Članak 77.

Nenovčane tražbine ili one čiji je novčani iznos neodređen, ističu se u vrijednosti na koju se mogu procijeniti u vrijeme otvaranja stečajnog postupka. Tražbine izražene u stranoj valuti ili u obračunskoj jedinici obračunavaju se u valutu Republike Hrvatske po tečaju mjerodavnom za mjesto plaćanja u vrijeme otvaranja stečajnog postupka.

Sudsko ili javnobilježničko osiguranje tražbine prijenosom vlasništva na stvari ili prijenosom prava

Članak 81.a

(1) Otvaranjem stečajnoga postupka predlagatelj osiguranja (vjerovnik) gubi pravo otuđenja i opterećenja stvari ili prava koji su na njega preneseni sudskim ili javnobilježničkim osiguranjem tražbine.

(2) Pravni poslovi sklopljeni protivno odredbi stavka 1. ovoga članka nemaju pravnog učinka.

(3) Predlagatelj osiguranja (vjerovnik) čija je tražbina osigurana prijenosom stvari ili prava koji su upisani u javnoj knjizi (zemljišnoj knjizi, upisniku brodova, zrakoplova, intelektualnog vlasništva i sl.) imaju pravo na odvojeno namirenje na toj stvari ili pravu prema odredbama propisa o ovrsi (članak 81. i članak 164. stavak 4. i 5.).

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka predlagatelj osiguranja (vjerovnik) ovlašten je zatražiti, najkasnije u prijedlogu za ovrhu, da se stvar ili pravo ne mogu prodati za cijenu koja bi bila niža od osigurane tražbine, uvećane za kamate, troškove i za predvidivi porez na promet, te izjaviti da je spreman, ako se ta cijena ne postigne na prvoj prodaji, zadržati stvar ili pravo kao punopravni vlasnik, odnosno imatelj za tu cijenu.

(5) Ako stečajni sudac odluči prodati stvari ili prava iz stavka 3. ovoga članka (članak 164. stavak 1. do 3. i 5.), predlagatelj osiguranja (vjerovnik) ovlašten je zatražiti, najkasnije do donošenja zaključka o prodaji, da se stvar ili pravo ne mogu prodati za cijenu koja bi bila niža od osigurane tražbine, uvećane za kamate, troškove i za predvidivi porez na promet, te izjaviti da je spreman, ako se ta cijena ne postigne, zadržati stvar ili pravo kao punopravni vlasnik odnosno imatelj za tu cijenu.

(6) Ako se stvar ili pravo iz stavka 3. ovoga članka, u slučajevima iz stavka 4. i 5. ovoga članka, ne uspiju na prvoj prodaji prodati za cijenu višu od osigurane tražbine, uvećane za kamate i troškove te za predvidivi porez na promet, smatrat će se da je predlagatelj osiguranja (vjerovnik) postao punopravnim vlasnikom stvari ili punopravnim imateljem prava koji su na njega preneseni za cijenu koja odgovara iznosu osigurane tražbine s kamatama i troškovima te poreza na promet.

(7) U slučajevima iz stavka 6. ovoga članka stečajni će sudac, na zahtjev predlagatelja osiguranja (vjerovnika), donijeti rješenje kojim će odrediti brisanje zabilježbe u zemljišnoj ili drugoj javnoj knjizi da je prijenos vlasništva, odnosno prava obavljen radi osiguranja. To će rješenje zemljišnoknjižni sud provesti po službenoj dužnosti.

(8) Predlagatelj osiguranja (vjerovnik) čija je tražbina osigurana prijenosom stvari ili prava koji nisu upisani u javnoj knjizi imaju pravo na odvojeno namirenje na toj stvari ili pravu prema odredbama ovoga Zakona o unovčenju drugih stvari ili prava (članak 165. do 172.).

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka predlagatelj osiguranja (vjerovnik) ovlašten je, sve dok stečajni upravitelj ne unovči stvar ili pravo, obavijestiti stečajnoga upravitelja da je spreman zadržati stvar ili pravo za cijenu koja odgovara osiguranoj tražbini uvećanoj za kamate i troškove te za predvidivi porez na promet, ako stečajni upravitelj ne uspije prodati stvar ili pravo za višu cijenu u roku od tri mjeseca računajući od dana kojega je predlagatelj osiguranja (vjerovnik) zatražio od stečajnoga upravitelja da proda stvar ili pravo.

(10) Ako u slučaju iz stavka 8. ovoga članka predlagatelj osiguranja (vjerovnik) koji je ovlašten sam prodati stvar ili pravo koji su na njega preneseni radi osiguranja želi stvar ili pravo zadržati za cijenu koja odgovara osiguranoj tražbini uvećanoj za kamate i troškove te za predvidivi porez na promet, dužan je ovlastiti stečajnoga upravitelja da pokuša obaviti prodaju za tu cijenu. U tom se slučaju odredba stavka 9. ovoga članka primjenjuje na odgovarajući način.

(11) U slučajevima iz stavka 9. i 10. ovoga članka predlagatelj osiguranja (vjerovnik) postaje punopravnim vlasnikom stvari odnosno imateljem prava ako stečajni upravitelj ne uspije prodati stvari ili pravo barem za cijenu koja odgovara osiguranoj tražbini uvećanoj za kamate i troškove postupka te predvidivi porez na promet - u roku od tri mjeseca od dana kad je predlagatelj osiguranja (vjerovnik) zatražio od stečajnoga upravitelja da stvar ili pravo proda (stavak 9.), odnosno od dana kojega je na to ovlastio stečajnoga upravitelja (stavak 10.).

(12) Odredbe stavka 1. do 11. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na dionice odnosno udjele ili poslovne udjele u trgovačkom društvu koji su sudski ili javnobilježnički preneseni radi osiguranja.

(13) Na prijedlog predlagatelja osiguranja (vjerovnika) ili stečajnoga upravitelja stečajni sudac može, ako ocijeni da je to opravdano, rješenjem, koje će biti objavljeno na oglasnoj ploči suda, ovlastiti stečajnoga upravitelja da sklopi s predlagateljem osiguranja (vjerovnikom) sporazum o tome da on zadrži kao punopravni vlasnik, odnosno imatelj stvar ili pravo koji su na njega preneseni radi osiguranja, i to za cijenu koja odgovara osiguranoj tražbini uvećanoj za kamate, troškove i predvidivi porez na promet.

(14) Protiv rješenja iz stavka 13. ovoga članka pravo na žalbu imaju dužnik pojedinac, vjerovnici i stečajni upravitelj ako on nije podnio prijedlog. Sporazum iz stavka 13. ovoga članka može se sklopiti tek kad to rješenje postane pravomoćno.

Pokretanje ovršnog postupka

Članak 81.b

(1) U slučaju iz članka 81.a stavka 3. ovoga Zakona predlagatelj osiguranja (vjerovnik) ovršni postupak pokreće kao ovrhovoditelj protiv stečajnoga dužnika kao ovršenika.

(2) U postupku iz stavka 1. ovoga članka predlagatelj osiguranja (vjerovnik) svoje svojstvo razlučnog vjerovnika i osobe ovlaštene da postupak pokrene kao ovrhovoditelj dokazuje izvatkom iz javne knjige i prijepisom rješenja o otvaranju stečajnog postupka protiv stečajnoga dužnika ili drugom odgovarajućom javnom ispravom kojom se to potvrđuje.

Članak 81.c

U slučajevima iz članka 81.a ovoga Zakona prednosni red predlagatelja osiguranja (vjerovnika) određuje se prema vremenu stjecanja prenesenog vlasništva na stvari odnosno prenesenog prava.

6.5. Vjerovnici stečajne mase

Obveze stečajne mase

Članak 85.

(1) Iz stečajne mase najprije se namiruju troškovi stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase.

(2) Troškovi stečajnog postupka namiruju se prije ostalih obveza stečajne mase, i to razmjerno njihovoj veličini.

(3) Ostale obveze stečajne mase namiruju se razmjerno njihovoj veličini.

Utvrđivanje troškova stečajnoga postupka

Članak 86.a

(1) O zahtjevima za namirenje tražbina po osnovi troškova stečajnoga postupka odlučuje rješenjem stečajni sudac.

(2) U slučaju potrebe stečajni sudac može prije donošenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka zatražiti izjašnjenje stečajnoga upravitelja.

Preuzimanje parnica

Članak 95.

(1) Parnice o imovini koja ulazi u stečajnu masu koje su u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka bile u tijeku preuzet će u ime i za račun dužnika stečajni upravitelj.

(2) Parnice koje su u vrijeme otvaranja stečajnog postupka bile u tijeku protiv stečajnog dužnika preuzet će u njegovo ime stečajni upravitelj ako se tiču:

1. izlučenja nekog predmeta iz stečajne mase,
2. odvojenog namirenja,
3. obveza stečajne mase.

(3) Ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja parnica iz stavka 1. i 2. ovoga članka prizna tužbeni zahtjev ili ga se odrekne, protivna će stranka troškove parničnog postupka moći ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik, a ako stečajni upravitelj nastavi parnicu i izgubi je, obveza na naknadu daljnjih troškova postupka protivnoj stranci je obveza stečajne mase.

Prestanak prava stečenih ovrhom ili osiguranjem

Članak 97.

Ako stečajni vjerovnik tijekom posljednjih trideset dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga sudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem stekne koje razlučno ili slično pravo na imovini dužnika koja ulazi u stečajnu masu, to pravo otvaranjem stečajnoga postupka prestaje.

Zabrana ovrhe i osiguranja

Članak 98.

(1) Nakon otvaranja stečajnoga postupka pojedini stečajni vjerovnici ne mogu protiv dužnika tražiti osiguranje ili ovrhu na dijelovima imovine koja ulazi u stečajnu masu niti na drugoj imovini dužnika.

(2) Ni vjerovnici koji nisu stečajni vjerovnici nisu ovlašteni tražiti ovrhu ili osiguranje na budućim tražbinama dužnika pojedinca po osnovi njegova radnoga odnosa ili druge službe, ili na njegovim tražbinama po toj osnovi tijekom stečajnoga postupka, osim ovrhu ili osiguranje radi naplate zahtjeva za uzdržavanje i drugih tražbina koje se mogu namiriti iz onoga dijela prihoda dužnika iz radnoga odnosa iz kojega se ne mogu namiriti tražbine drugih vjerovnika.

(3) Postupci ovrhe i osiguranja iz stavka 1. i 2. ovoga članka koji su u tijeku u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka prekidaju se. Nakon što ti postupci budu nastavljeni, ovršni će ih sud obustaviti.

(4) Nakon otvaranja stečajnoga postupka izlučni vjerovnici mogu radi ostvarenja svojih prava pokrenuti protiv dužnika postupke ovrhe i osiguranja po općim pravilima ovršnoga postupka. Prekinute postupke ovrhe i osiguranja koje su ti vjerovnici pokrenuli prije otvaranja stečajnoga postupka, nastaviti će i provesti ovršni sud po pravilima ovršnoga postupka.

(5) Nakon otvaranja stečajnoga postupka razlučni vjerovnici ovlašteni su pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja po općim pravilima ovršnoga postupka. Prekinuti postupci ovrhe i osiguranja koje su ti vjerovnici pokrenuli prije otvaranja stečajnoga postupka, nastaviti će i provesti ovršni sud po pravilima ovršnoga postupka.

(6) I nakon otvaranja stečajnoga postupka dopustiti će se i provesti upisi u javne knjige, ako su uvjeti za upis ostvareni prije toga.

Zabrana ovrhe radi ostvarenja tražbina prema stečajnoj masi

Članak 99.

(1) Ovrha radi ostvarenja tražbina prema stečajnoj masi koje nisu zasnovane pravnom radnjom stečajnoga upravitelja nije dopuštena šest mjeseci od otvaranja stečajnoga postupka.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na:

1. obveze stečajne mase iz dvostranoobveznoga ugovora koje je stečajni upravitelj odlučio ispuniti,
2. obveze iz trajnoga obveznoga odnosa za vrijeme prvoga roka u kojemu je stečajni upravitelj mogao otkazati ugovor,
3. obveze iz trajnoga obveznoga odnosa ako je stečajni upravitelj primio protučinidbu u korist stečajne mase,
4. porezi koji su prihod državnoga proračuna ili proračuna jedinica lokalne uprave i samouprave, ili prihodi mirovinskih i invalidskih fondova te Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

Isključenje drugih oblika pravnoga stjecanja

Članak 100.

(1) Nakon otvaranja stečajnoga postupka ne mogu se valjano stjecati prava na dijelovima imovine koja ulazi u stečajnu masu i ako se to stjecanje ne temelji na raspolaganju dužnika ili ovrsi ili osiguranju u korist stečajnoga vjerovnika.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na slučajeve stjecanja na temelju raspoložbi stečajnoga upravitelja, sudske prodaje, radnji izlučnih i razlučnih vjerovnika u skladu s ovim Zakonom, na naplatu poreza koji su prihod državnog proračuna ili proračuna jedinica lokalne samouprave i uprave te na slučajeve stjecanja povjerenjem u javne knjige.

Dovođenje, zatvor i novčana kazna

Članak 107.

(1) Ako radi pribavljanja odgovarajućih obavijesti to bude potrebno, sud može odrediti saslušanje dužnika pojedinca. Za slučaj neodazivanja, sud može odrediti dovođenje.

(2) Stečajni sudac može, nakon saslušanja, zatvoriti dužnika:

1. ako je unatoč nalogu suda odbio dati potrebne obavijesti i surađivati sa stečajnim upraviteljem u ispunjavanju njegovih zadataka,
2. ako unatoč nalogu suda izbjegava ili namjerava izbjeći davanje obavijesti i suradnju, a osobito ako se unatoč zabrane udaljavanja priprema za bijeg,
3. ako se unatoč zabrani suda ponaša na način kojim bi mogao onemogućiti ili otežati prikupljanje potrebnih isprava i obavijesti, a osobito radi zaštite stečajne mase.

(3) Vijeće suda prvoga stupnja može odrediti zatvor u trajanju od najviše tri mjeseca. Sud drugoga stupnja može na prijedlog vijeća suda prvoga stupnja zatvor produžiti za još dva mjeseca. Protiv rješenja o određivanju zatvora dopuštena je Žalba koja ne odgađa provedbu rješenja. O Žalbi protiv rješenja suda drugoga stupnja o produljenju zatvora odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske.

(4) Rok za Žalbu iz prethodnog stavka je tri dana. Sud koji odlučuje o Žalbi dužan je odluku donijeti u roku od tri dana.

(5) Stečajni sudac može dužniku ispunjavanje dužnosti iz članka 106. ovoga Zakona uvjetovati izricanjem novčane kazne. Pojedinačno izrečena novčana kazna ne može biti veća od 10.000,00 kuna. Na izricanje i provedbu novčane kazne na odgovarajući se način primjenjuju pravila ovršnog postupka o ovrsi radi ostvarenja radnje koju može obaviti samo dužnik.

(6) Dužniku koji ne ispunjava svoje dužnosti iz članka 106. ovoga Zakona stečajni sudac može, neovisno o odredbi stavka 5. ovoga članka, izreći novčanu kaznu do 50.000,00 kuna.

(7) Ministar pravosuđa u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijet će pravilnik kojim će se urediti način izvršavanja kazni zatvora određenih prema prethodnim stavcima ovoga članka.

Zastupnici po zakonu. Zaposlenici
Članak 109.

(1) Ako je dužnik pravna osoba, odredbe članka 106. i 107. ovog Zakona na odgovarajući se način primjenjuju na članove njegove uprave ili nadzornog odbora te na osobno odgovorne članove dužnika, koji imaju ovlasti za zastupanje. Odredbe članka 106. stavka 1. i članka 107. ovog Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na osobe koje su svojstvo pravne osobe izgubile tijekom zadnje dvije godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka. Odredbe članka 108. ovog Zakona na odgovarajući se način primjenjuju na osobno odgovorne članove dužnika koji imaju ovlast za zastupanje.

(2) Odredba članka 106. stavka 1. ovog Zakona na odgovarajući se način primjenjuje na zaposlenike i bivše zaposlenike dužnika, osim onih koji su to svojstvo izgubili prije više od dvije godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

Pravo stečajnoga upravitelja na izbor
Članak 110.

(1) Ako dužnik i njegov suugovaratelj u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka nisu ili nisu u potpunosti ispunili neki dvostranoobvezni ugovor, stečajni upravitelj može umjesto dužnika ispuniti ugovor i tražiti ispunjenje od druge strane.

(2) Ako upravitelj odbije ispunjenje, druga strana svoje tražbine zbog neispunjenja može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. Ako druga strana pozove stečajnoga upravitelja da se izjasni o svom pravu na izbor, stečajni upravitelj je dužan u roku od osam dana preporučenom pošiljkom obavijestiti tu stranu o tome namjerava li zatražiti ispunjenje ugovora. Ako tako ne postupi, stečajni upravitelj neće moći tražiti ispunjenje.

Najamni i zakupni odnosi
Članak 115.

(1) Najamni i zakupni odnosi dužnika o nekretninama i prostorijama obvezuju stečajnu masu i nakon otvaranja stečajnog postupka. To vrijedi i za najamne i zakupne odnose koje je dužnik sklopio kao najmodavac ili zakupodavac, a tiču se predmeta koji su radi osiguranja preneseni na treću osobu koja je financirala njihovu nabavku ili proizvodnju.

(2) Prava koja se odnose na vrijeme prije otvaranja stečajnoga postupka druga strana može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik.

Dužnik kao najmoprimac i zakupac
Članak 116.

(1) Najam ili zakup nekretnine ili prostorije u koju je dužnik ušao kao najmoprimac ili zakupoprimac, stečajni upravitelj može otkazati bez obzira na dogovoreno trajanje ugovora, pridržavajući se zakonskoga otkaznoga roka. Ako upravitelj izjavi otkaz, druga strana može kao stečajni vjerovnik zahtijevati naknadu štete nastale prijevremenim prestankom ugovornoga odnosa.

(2) Ako dužnik u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka još uvijek nije preuzeo nekretninu ili prostoriju, upravitelj i druga strana mogu odustati od ugovora. Ako upravitelj odustane, druga strana može kao stečajni vjerovnik zahtijevati naknadu štete nastale prijevremenim prestankom ugovornoga odnosa. Svaka strana je dužna u roku od petnaest dana obavijestiti drugu stranu, na njezin zahtjev, o tome namjerava li odustati od ugovora. Ako to ne učini, gubi pravo na odustanak.

Dužnik kao najmodavac ili zakupodavac

Članak 117.

(1) Ako je dužnik kao najmodavac ili zakupodavac nekretnine ili prostorije prije otvaranja stečajnoga postupka raspolagao tražbinama iz najamnoga i zakupnoga odnosa za neko kasnije vrijeme, ta je raspoložba djelotvorna samo u mjeri u kojoj se odnosi na najamninu, odnosno zakupninu za kalendarski mjesec koji teče u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka. Ako je otvaranje stečajnoga postupka uslijedilo nakon petnaestoga dana u mjesecu, raspoložba proizvodi pravni učinak i za slijedeći kalendarski mjesec.

(2) Raspoložba iz stavka 1. ovoga članka osobito se odnosi na naplatu najamnine ili zakupnine. Raspoložba na temelju prisilne ovrhe izjednačena je s ugovornom raspoložbom.

(3) Najmoprimac ili zakupoprimac može prebiti svoju tražbinu prema dužniku s tražbinama dužnika iz najamnoga ili zakupnoga odnosa u smislu odredbe stavka 1. ovoga članka. Odredba ovoga stavka ne utječe na primjenu odredaba članka 104. i 105. točke 2. do 4., ovoga Zakona.

Ugovori o radu

Članak 120.

(1) Otvaranjem stečajnoga postupka ugovori o radu ili službi sklopljeni s dužnikom kao poslodavcem ne prestaju.

(2) Otvaranje stečajnoga postupka je poseban opravdani razlog za otkaz ugovora o radu.

(3) Nakon otvaranja stečajnoga postupka stečajni upravitelj u ime dužnika poslodavca i zaposlenik mogu otkazati ugovor o radu, bez obzira na dogovoreno trajanje ugovora ili dogovoreno isključenje prava na redoviti otkaz te bez obzira na zakonske ili ugovorene odredbe o zaštiti zaposlenika. Otkazni rok iznosi mjesec dana, ako zakonom nije predviđen kraći rok. Ako otkaz izjavi stečajni upravitelj, druga strana može kao stečajni vjerovnik zahtijevati naknadu štete zbog prijevremenoga prestanka radnoga odnosa.

(4) Ako zaposlenik smatra da otkaz njegova radnoga odnosa nije pravno valjan, može tražiti zaštitu svojih prava u skladu s odredbama Zakona o radu.

(5) Stečajni upravitelj može, na temelju odobrenja stečajnoga suca, sklopiti nove ugovore o radu na određeno vrijeme radi dovršenja započetih poslova i otklanjanja moguće štete.

(6) Plaće i ostala primanja iz radnoga odnosa određuje stečajni upravitelj, na temelju odobrenja stečajnoga suca, u skladu sa zakonom i kolektivnim ugovorom.

(7) Plaće i ostala primanja iz radnoga odnosa na koja je pravo nastalo nakon otvaranja stečajnoga postupka namiruju se kao obveze stečajne mase.

Opća odredba

Članak 127.

(1) Pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnoga postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Propuštanje je izjednačeno s pravnom radnjom.

Izračunavanje rokova prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka

Članak 137.

(1) Rokovi određeni u odredbama članka 128. do 136. ovog Zakona računaju se od početka dana u mjesecu koji brojem odgovara danu kojega je prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka zaprimljen u sudu. Ako taj dan s tim brojem ne postoji, rok se računa od početka sljedećeg dana.

(2) Ako je podneseno više prijedloga za otvaranje postupka, mjerodavan je prvi dopušteni i obrazloženi prijedlog, pa i ako je postupak otvoren u povodu nekog kasnijeg prijedloga. Pravomoćno odbijen prijedlog uzima se u obzir jedino ako je odbijen zbog nedostatnosti stečajne mase.

Vrijeme poduzimanja pravne radnje

Članak 138.

(1) Smatra se da je pravna radnja poduzeta u vrijeme kada nastupe njeni pravni učinci.

(2) Ako je za pravovaljanost nekoga pravnoga posla potreban upis u zemljišnu knjigu, upisnik brodova, brodova u izgradnji ili zrakoplova, smatrat će se da je pravni posao poduzet čim budu ispunjene ostale pretpostavke za njegovu valjanost, izjava volje o upisu postane obvezujuća za dužnika i druga strana podnese zahtjev za upis pravne promjene.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na zahtjev za upis predbilježbe radi osiguranja prava na pravnu promjenu.

(4) Ako je pravna radnja s uvjetom ili rokom, mjerodavno je vrijeme njena poduzimanja, a ne vrijeme nastupa uvjeta ili isteka roka.

Pravna sredstva i pravne posljedice pobijanja

Članak 141.

(1) Pravne radnje stečajnoga dužnika ovlašteni su pobijati stečajni vjerovnici te stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika.

(2) Tužba za pobijanje pravnih radnji može se podnijeti u roku od dvije godine od otvaranja stečajnoga postupka, a najkasnije do zaključenja stečajnoga postupka.

(3) Tužba iz stavka 1. ovoga članka podnosi se protiv osobe prema kojoj je pobijana radnja poduzeta te protiv dužnika ako on nije tužitelj.

(4) Stečajni upravitelj može podnijeti tužbu za pobijanje pravnih radnji samo na temelju odobrenja stečajnoga suca.

(5) Ako se zahtjev za pobijanje pravne radnje prihvati, pobijena pravna radnja je bez učinka prema stečajnoj masi i protivna je strana dužna vratiti u stečajnu masu sve imovinske koristi stečene na osnovi pobijene radnje.

(6) Primatelj činidbe bez naknade ili uz neznatnu naknadu mora vratiti ono što je primio samo ako je time obogaćen, osim ako je znao ili je morao znati da se takvom činidbom oštećuje vjerovnike.

(7) Pravne radnje dužnika mogu se pobijati i isticanjem prigovora u parnici bez vremenskoga ograničenja iz stavka 2. ovoga članka.

Preuzimanje stečajne mase

Članak 145.

(1) Nakon otvaranja stečajnoga postupka stečajni upravitelj je dužan cjelokupnu imovinu koja ulazi u stečajnu masu odmah uzeti u posjed i njome upravljati.

(2) Stečajni upravitelj može na temelju ovršnoga otpravka rješenja o otvaranju stečajnoga postupka zahtijevati od suda da naredi dužniku predaju stvari i odrediti ovršne radnje kojima će se ta naredba prisilno ostvariti. Uz nalog za predaju sud može po službenoj dužnosti odrediti i mjere prisile protiv zastupnika koji po zakonu zastupa dužnika pravnu osobu ili dužnika pojedinca iz članka 107. ovoga Zakona.

Novac i predmeti od vrijednosti

Članak 148.

(1) Odbor vjerovnika može odrediti gdje će se i pod kojim uvjetima novac, vrijednosni papiri ili dragocjenosti pohraniti ili uložiti. Ako odbor vjerovnika nije osnovan ili ako još nije donio odluku, stečajni sudac može donijeti odgovarajuću odluku.

(2) Ako je odbor vjerovnika osnovan, stečajni upravitelj ima pravo pohranjeni ili uloženi novac, vrijednosne papire ili dragocjenosti preuzeti samo ako priznanicu supotpíše i jedan od članova odbora vjerovnika. Upute koje je stečajni upravitelj dao o uvjetima pohrane ili ulaganja obvezuju samo ako ih supotpíše i jedan od članova odbora vjerovnika.

(3) Vjerovnici na ročištu mogu donijeti odluku kojom se uređuje način pohrane ili ulaganja novca ili predmeta od vrijednosti.

(4) Ako stečajni upravitelj ne može dobiti supotpis kojega od članova odbora vjerovnika u skladu s odredbom stavka 2. ovoga članka, stečajni sudac ga u slučaju potrebe može ovlastiti da sam preuzme pohranjeni ili uloženi novac, vrijednosne papire ili dragocjenosti.

Popis predmeta stečajne mase

Članak 150.

(1) Stečajni upravitelj dužan je sastaviti popis pojedinih predmeta stečajne mase. Dužnik pojedinac i prijašnji zastupnici po zakonu dužnika pravne osobe dužni su u tome surađivati sa stečajnim upraviteljem, ako je to moguće bez štetnoga odugovlačenja.

(2) Za svaki predmet potrebno je navesti njegovu vrijednost. Ako vrijednost ovisi o tome hoće li dužnikovo poduzeće nastaviti poslovanje ili ne, potrebno je navesti obje vrijednosti. Ako je to potrebno, procjena pojedinih dijelova imovine može se povjeriti vještacima.

2. ODLUKA O UNOVČENJU

Izvještajno ročište

Članak 155.

(1) Na izvještajnom ročištu stečajni upravitelj je dužan podnijeti izvješće o gospodarskom položaju dužnika i njegovim uzrocima. Posebno treba istaknuti postoje li izgledi da se poslovanje poduzeća dužnika nastavi u cijelosti ili djelomično i kakve bi učinke to moglo imati na namirenje vjerovnika.

(2) Dužniku pojedincu i odboru vjerovnika omogućit će se da se na izvještajnom ročištu izjasne o izvješću stečajnog upravitelja. Na ročištu se o izvješću mogu izjasniti i predstavnici gospodarske ili obrtničke komore.

Članak 155.a

(1) Stečajni sudac zakazat će posebnu sjednicu skupštine vjerovnika najkasnije u roku od šest mjeseci od dana održavanja prvoga izvještajnog ročišta radi raspravljanja o provedenom stečajnom postupku i donošenju odluke o njegovu nastavljanju.

(2) Na ročištu iz stavka 1. ovoga članka vjerovnici su dužni - na temelju izvješća stečajnoga upravitelja o provedenom stečajnom postupku i njegovim troškovima, o opravdanosti nastavljanja poslovanja stečajnoga dužnika ako ono nije obustavljeno, o unovčenoj stečajnoj masi i obavljenim isplatama vjerovnicima, o sporovima i drugim postupcima u tijeku i njihovim izgledima, o opravdanosti nastavljanja s unovčenjem stečajne mase i o potrebi i izgledima da se pripremi stečajni plan - donijeti odluku:

1. o prihvatanju u cijelosti ili djelomice izvješća stečajnoga upravitelja, odnosno o njegovu razrješenju i zamjeni drugim stečajnim upraviteljem,

2. o potrebi provedbe revizije poslovanja stečajnog upravitelja,

3. o tome hoće li se nastaviti s poslovanjem stečajnog dužnika i na koji način,

4. o tome hoće li se nastaviti s unovčenjem preostalog neunovčenog dijela imovine stečajnoga dužnika,

5. o potrebi i mogućnostima da se pristupi pripremi stečajnoga plana,

6. o neunovčenim predmetima stečajne mase i o nenaplaćenim tražbinama,

7. o drugim pitanjima od važnosti za provedbu i okončanje stečajnoga postupka.

(3) Prije donošenja odluke iz stavka 2. ovoga članka pribavit će se očitovanje odbora vjerovnika o izvješću stečajnoga upravitelja ako je osnovan. Na ročištu se o izvješću mogu izjasniti dužnik pojedinac te predstavnici gospodarske i obrtničke komore.

(4) Ako vjerovnici na ročištu iz stavka 1. ovoga članka ne donesu niti jednu od odluka predviđenih u stavku 2. točki 1., 2., 3., 4., 6. i 7. ovoga članka, nju može donijeti stečajni sudac, osim odluke o nastavljanju djelatnosti dužnika i o pripremi stečajnoga plana. Nakon toga ročišta stečajni sudac može donijeti i odluke iz članka 193. stavak 3. i 4. te iz članka 193.a ovoga Zakona.

(5) Ako vjerovnici na ročištu iz stavka 1. ovoga članka ne donesu odluku iz stavka 2. točka 5. o potrebi i mogućnostima pripreme i donošenju stečajnog plana ako je stečajni plan predložen od stečajnog dužnika, stečajnog upravitelja i skupštine vjerovnika stečajni će sudac donijeti odluku da se bez odgode pristupi prodaji imovine stečajnog dužnika kao cjeline.

Članak 155.b

(1) U svakom slučaju, ako vjerovnici na ročištu iz članka 155.a stavka 1. ovoga Zakona ne donesu odluku o nastavljanju djelatnosti stečajnoga dužnika, ta će se djelatnost obustaviti i bez odgode će se pristupiti unovčenju imovine stečajnoga dužnika.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka stečajni će upravitelj otkazati sve ugovore koje do tada nije otkazao (članak 120.), osim s onim radnicima za koje ocijeni da su potrebni radi prikupljanja, očuvanja i unovčenja stečajne mase. Okolnost da se djelatnost dužnika obustavlja je poseban opravdani razlog za otkaz ugovora o radu (članak 120. stavak 2. i 3.).

Odluka o daljnjem tijeku poslovanja stečajnoga dužnika

Članak 156.

(1) Vjerovnici na ročištu odlučuju o tome hoće li se poslovanje dužnika obustaviti ili će se privremeno nastaviti i dalje. Vjerovnici svoje odluke mogu izmijeniti na kasnijim ročištima.

(2) Vjerovnici mogu odrediti način i uvjete unovčenja imovine dužnika.

Unovčenje stečajne mase

Članak 158.

(1) Nakon izvještajnoga ročišta stečajni upravitelj je dužan bez odgode unovčiti imovinu koja ulazi u stečajnu masu, ako to nije u suprotnosti s odlukom vjerovnika.

(2) Prigodom unovčenja dijelova imovine stečajne mase stečajni upravitelj je dužan držati se odluka vjerovnika i odbora vjerovnika.

(3) Stečajni upravitelj može predložiti sudu da unovčenje određenih dijelova imovine koja ulazi u stečajnu masu odredi i provede po pravilima koja vrijede za sudsku ovrhu radi naplate novčane tražbine.

Pravne radnje od posebne važnosti

Članak 159.

(1) Stečajni upravitelj dužan je pribaviti suglasnost odbora vjerovnika za pravne radnje koje su od posebne važnosti za stečajni postupak. Ako odbor vjerovnika nije osnovan, suglasnost daju vjerovnici.

(2) Suglasnost iz stavka 1. ovog članka potrebna je osobito:

1. ako se namjerava otuđiti poduzeće ili neki pogon, robno skladište u cjelini, nekretnina, udio dužnika u nekom drugom poduzeću koje treba služiti uspostavljanju neke trajne veze s tim poduzećem, ili pravo na povremena primanja,
2. ako se namjerava uzeti zajam, kojim bi stečajna masa bila znatno opterećena,
3. ako se namjerava pokrenuti ili preuzeti parnica znatne vrijednosti predmeta spora, ako se preuzimanje takve parnice namjerava odbiti ili radi rješavanja ili izbjegavanja takve parnice namjerava sklopiti nagodba ili ugovor o izabranom sudu.

2A. PRODAJA IMOVINE DUŽNIKA KAO CJELINE

Odluka o prodaji

Članak 163.a

(1) Odluku o prodaji donosi stečajni sudac kad su ispunjeni uvjeti iz članka 155.a stavka 5. i vjerovnici na izvještajnom ročištu iz stavka 2. ovog članka.

(2) Vjerovnici mogu na izvještajnom ročištu ili na kojoj kasnijoj sjednici skupštine vjerovnika, na temelju izvještaja stečajnoga upravitelja, odnosno nalaza i mišljenja vještaka, odlučiti da se umjesto unovčenja pojedinih dijelova imovine dužnika odredi prodaja imovine dužnika kao cjeline (odluka o prodaji).

(3) U odluci iz stavka 1. ovoga članka vjerovnici će odrediti uvjete i način prodaje imovine dužnika kao cjeline.

(4) Odluka o prodaji valjana je donesena ako je za nju glasovala većina vjerovnika i ako zbroj tražbina vjerovnika koji su tako glasovali dvostruko premašuje zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prodaje, ne računajući različne vjerovnike.

(5) Odluka vjerovnika I stečajnog suca iz stavka 1. ovoga članka izložiti će se u pisarnici suda i objaviti u »Narodnim novinama«. Svaki stečajni i različni vjerovnik ima pravo podnijeti prigovor protiv te odluke u roku od petnaest dana od dana njezine objave u »Narodnim novinama«.

(6) Odluku vjerovnika iz stavka 1. ovoga članka stečajni će sudac, nakon isteka roka za podnošenje prigovora iz stavka 4. ovoga članka, potvrditi rješenjem ako ocijeni da se prodajom vjerovnici ne dovode u nepovoljniji položaj glede namirenja od onoga u kojemu bi bili kad bi se imovina dužnika unovčila po pojedinim dijelovima. Prigodom donošenja toga rješenja stečajni će sudac uzeti u obzir i moguće prigovore vjerovnika iz stavka 4. ovoga članka.

(7) Pravo na posebnu žalbu protiv rješenja o potvrđivanju odluke vjerovnika iz stavka 3. ovoga članka i rješenja stečajnog suca iz stavka 1. ovog članka imaju vjerovnici koji su podnijeli prigovor protiv te odluke (stavak 4.). Pravo na posebnu žalbu protiv odluke o uskrati potvrde odluke vjerovnika iz stavka 1. ovoga članka ima svaki vjerovnik koji se ima pravo namiriti iz stečajne mase.

(8) Drugostupanjski sud dužan je o žalbi odlučiti u roku od petnaest dana.

(9) Danom pravomoćnosti rješenja o potvrđivanju ugovora o prodaji prekidaju se svi postupci koje prema odredbama ovoga Zakona nastavlja kupac u svoje ime i za svoj račun.

Sklapanje ugovora o prodaji

Članak 163.b

(1) Na temelju odluke vjerovnika i stečajnog suca iz članka 163.a stavka 1. ovoga Zakona i pravomoćnoga rješenja stečajnoga suca iz članka 163.a stavka 5. ovoga Zakona stečajni će upravitelj objaviti u »Narodnim novinama« i u dnevnom tisku prodaju imovine stečajnoga dužnika kao cjeline, uz naznaku uvjeta i načina prodaje prema odluci o prodaji iz članka 163.a stavka 2. ovoga Zakona. U oglasu će se naznačiti gdje će se moći obaviti uvid u popis imovine stečajnoga dužnika i popis razlučnih prava te kako će se i kada moći pregledati ta imovina, odnosno dokazi o tome da ona pripada dužniku. U oglasu će se isto tako naznačiti gdje će se, kako i kada moći obaviti uvid u poslovne knjige i dokumentaciju stečajnoga dužnika. Prodaju imovine po nalogu stečajnog suda provodi FINA.

(2) Popis razlučnih prava iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća liste razlučnih prava koja su upisana u zemljišnim i drugim javnim knjigama, prijavljenih razlučnih prava te neprijavljenih razlučnih prava za koja je stečajni upravitelj utvrdio da postoje.

(3) Zainteresirana osoba može tražiti da joj se, na njezin trošak, umnože popisi iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ugovor o prodaji sklapa s kupcem u ime i za račun stečajnoga dužnika stečajni upravitelj.

(5) Ugovorom o prodaji odredit će se osobito ostaju li i koji dijelovi imovine stečajnoga dužnika na kojima postoje različna prava u stečajnoj masi te preuzima li kupac zaposlenike stečajnoga dužnika i uz koje uvjete. Prigodom utvrđivanja prodajne cijene uzet će se u obzir i okolnost jesu li dijelovi imovine koji se

preuzimaju opterećeni različnim pravima i drugim teretima (članak 163.f).

(6) Ako se kupovna cijena ne isplaćuje odmah po sklapanju ugovora o prodaji, ona se mora isplatiti najkasnije u roku od šest mjeseci, ali je u tom slučaju kupac dužan dati odgovarajuće osiguranje. Stečajni sudac može odobriti kupcu da u stečajnu masu ne uplati onaj dio kupovne cijene koji odgovara predvidivom iznosu koji bi kupac dobio kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku.

(7) U kupovnu cijenu uračunat će se i vrijednost razlučnih prava kojima je opterećena imovina koju kupac preuzima. Prigodom utvrđivanja vrijednosti tih prava uzet će se u obzir i pretpostavljena cijena po kojoj bi stvar ili pravo na kojima postoji različno pravo mogli biti unovčeni u stečajnom postupku.

(8) Na prodaju imovine dužnika kao cjeline na odgovarajući se način primjenjuju pravila o učincima prodaje u ovrsi radi naplate novčane tražbine.

Potvrđivanje ugovora o prodaji

Članak 163.c

(1) Ugovor o prodaji stečajno vijeće potvrđuje rješenjem, protiv kojega svaki stečajni i razlučni vjerovnik ima pravo na posebnu žalbu.

(2) Svaki stečajni i razlučni vjerovnik imaju pravo na posebnu žalbu i protiv rješenja kojim stečajno vijeće nije odobrilo ugovor o prodaji.

(3) Drugostupanjski sud dužan je o žalbama iz stavka 1. i 2. ovoga članka odlučiti u roku od petnaest dana.

Opća predmnijeva o predmetu prodaje

Članak 163.d

Predmet ugovora o prodaji jesu sve stvari i prava stečajnoga dužnika koja ulaze u stečajnu masu, osim ako daljnjim odredbama ovoga odjeljka ili ugovora o prodaji nije drukčije izrijekom određeno.

Izlučna prava

Članak 163.e

(1) Ako se stvar koja nije upisana u zemljišne ili javne knjige nalazi u vrijeme prodaje u posjedu dužnika, danom pravomoćnosti rješenja o potvrđivanju ugovora o prodaji kupac postaje njezinim vlasnikom u skladu s pravilima o stjecanju vlasništva stvari kupnjom u ovršnom postupku iako u odnosu na nju treći imaju izlučno pravo.

(2) Danom pravomoćnosti rješenja o potvrđivanju ugovora o prodaji kupac postaje nositeljem tražbina i drugih prava stečajnoga dužnika koja nisu upisana u zemljišne i druge javne knjige u skladu s općim pravilima o stjecanju prava od osoba koje nisu njihovim nositeljima iako na njima treći imaju izlučna prava.

(3) U slučajevima iz stavka 1. i 2. ovoga članka izlučni vjerovnik ima prava iz članka 80. stavka 3. ovoga Zakona.

Razlučna prava

Članak 163.f

(1) Ugovorom o prodaji kupac preuzima imovinu stečajnoga dužnika koja je kao njegova upisana u zemljišnim ili drugim javnim knjigama zajedno s različnim pravima te drugim teretima koji su na njoj upisani u tim knjigama.

(2) Ako na dijelovima imovine stečajnoga dužnika koji su upisani u zemljišnoj ili kojoj drugoj javnoj knjizi nije upisano neko različno pravo ili drugi teret koji inače na njima postoje, kupac ugovorom o prodaji preuzima te dijelove imovine opterećene različnim pravom ili drugim teretom:

1) ako su različna prava i drugi tereti prijavljeni u stečaju,

2) ako je to određeno u ugovoru o prodaji, ili

3) ako to nije u protivnosti s pravilima o zaštiti povjerenja u javne knjige.

(3) Ako se stvar koja nije upisana u zemljišnoj ili kojoj drugoj javnoj knjizi nalazi u posjedu stečajnoga upravitelja, ugovorom o prodaji kupac preuzima tu stvar zajedno s različnim pravima i drugim teretima koji na njoj postoje:

1) ako su oni prijavljeni u stečaju,

2) ako je to određeno u ugovoru o prodaji, ili

3) ako je kupac znao ili morao znati za njihovo postojanje.

(4) Ako se stvar koja nije upisana u zemljišnoj ili kojoj drugoj javnoj knjizi ne nalazi u posjedu stečajnoga upravitelja, ugovorom o prodaji kupac preuzima tu stvar zajedno s različnim pravima te drugim teretima koji na njoj postoje, neovisno o tome jesu li ta prava prijavljena u stečaju, odnosno jesu li navedena u ugovoru o prodaji.

(5) Ako su tražbina ili koje drugo pravo stečajnoga dužnika koji nisu upisani u javne knjige preneseni na vjerovnika radi založnopravnoga osiguranja njegove tražbine, kupac preuzima tu tražbinu ili pravo opterećeno različnim pravom:

1) ako je to različno pravo prijavljeno u stečaju,

2) ako je to određeno u ugovoru o prodaji, ili

3) ako je kupac znao ili morao znati za njihovo postojanje.

(6) Ako su tražbina ili koje drugo pravo stečajnoga dužnika koji nisu upisani u javne knjige preneseni na vjerovnika radi založnopravnoga osiguranja njegove tražbine, kupac stječe tražbinu odnosno pravo neopterećene različnim pravom ako to različno pravo nije prijavljeno u stečaju ili ako to nije određeno u ugovoru o prodaji, osim ako je već prema sadržaju tražbine ili prava ili prema ispravama na kojima se oni temelje bilo moguće razumno pretpostaviti da na njima postoje različna prava, odnosno da ih stečajni upravitelj nije ovlašten otuđiti bez tereta.

(7) U mogućim parnicama ili drugim postupcima radi prisilnoga ostvarivanja prava različitih vjerovnika iz stavka 3. ovoga članka stečajni dužnik može sudjelovati kao umješać radi zaštite svojih prava.

(8) Tražbine i radi njihova osiguranja zasnovana različna prava koja su priznata u stečajnom postupku prije prodaje dužnika kupac ne može nakon toga osporavati.

Namirenje različitih prava iz stečajne mase

Članak 163.g

(1) Ugovorom o prodaji može se odrediti da određeni dijelovi imovine dužnika na kojima postoje različna prava ostanu u stečajnoj masi. U tom se slučaju ti dijelovi imovine unovčuju po pravilima stečajnoga postupka o unovčenju dijelova imovine dužnika na kojima postoje različna prava.

(2) Različni vjerovnici koji su u stečajnom postupku prijavili iznos do kojega njihove tražbine neće biti pokriveno različnim pravom namiruju se glede toga iznosa iz stečajne mase kao stečajni vjerovnici. Iz stečajne će se mase izdvojiti sredstva potrebna za namirenje različitih vjerovnika kao stečajnih vjerovnika do okončanja postupka njihova prisilnoga namirenja iz predmeta različitoga prava koji je preuzet ugovorom o prodaji imovine dužnika kao cjeline.

(3) Sporazum između kupca i različitoga vjerovnika o načinu i uvjetima namirenja različitoga vjerovnika ne obvezuje stečajnu masu. U tom će slučaju na prijedlog stečajnoga upravitelja, nakon što različnom vjerovniku koji je prijavio dio svoje tražbine u stečajnom postupku (stavak 2.) omogućiti da se o njemu očituje, stečajno

vijeće odlučiti hoće li i u kojoj mjeri priznati tu tražbinu. Protiv rješenja stečajnoga vijeća pravo žalbe imaju različni vjerovnik i stečajni upravitelj.

Prijenos vlasništva na stvari i prijenos prava radi osiguranja

Članak 163.h

Ako je na vjerovnika preneseno vlasništvo stvari ili je prenesno pravo radi osiguranja neke tražbine, prodajom imovine dužnika kao cjeline na kupca prelaze prava i obveze koje je stečajni dužnik imao prema vjerovniku u svezi s tim prijenosom prije otvaranja stečajnoga postupka.

Prava kupca

Članak 163.i

(1) Na kupca prelaze sva prava stečajnoga dužnika prema trećim osobama koja se tiču preuzete imovine dužnika, ako ovim Zakonom ili ugovorom o prodaji nije što drugo određeno.

(2) Kupac ne odgovara za obveze stečajnoga dužnika nastale do dana pravomoćnosti rješenja o potvrđivanju ugovora o prodaji dužnika, osim za obveze osigurane različnim pravima u onoj mjeri u kojoj su one pokrivene vrijednošću preuzetog predmeta opterećenog različnim pravom. Za obveze osigurane različnim pravima kupac odgovara vrijednošću preuzetog predmeta opterećenog različnim pravom.

(3) Parnice pokrenute radi ostvarivanja prava dužnika prema trećima kupac nastavlja u svoje ime i za svoj račun, ako ovim Zakonom ili ugovorom o prodaji nije drukčije određeno.

(4) Parnice o osporavanju tražbina vjerovnika nastavljaju se u ime i za račun stečajne mase, osim parnica koje se tiču različitih prava kojima je opterećena imovina koju je dužnik preuzeo, koje kupac nastavlja u svoje ime i za svoj račun.

(5) Ako ugovorom o prodaji nije drukčije određeno, parnice o pobijanju pravnih radnji stečajnoga dužnika mogu se pokrenuti i nastaviti za račun stečajnoga dužnika, osim parnica koje se tiču različitih prava kojima je opterećena imovina koju je dužnik preuzeo, koje kupac nastavlja u svoje ime i za svoj račun, koje, po pravilima ovoga Zakona o pobijanju pravnih radnji stečajnoga dužnika, može pokrenuti, odnosno nastaviti kupac u svoje ime i za svoj račun.

(6) U slučajevima iz stavka 3. i 5. ovoga članka u kojima je kupac ovlašten nastaviti parnicu u svoje ime i za svoj račun tuženik se ne može protiviti stupanju kupca u parnicu umjesto stečajnoga dužnika ili vjerovnika koji ju je pokrenuo.

(7) Kupac je ovlašten stupiti u parnicu do zaključenja glavne rasprave.

(8) Ako se vjerovnik koji je parnicu pokrenuo ili stečajni dužnik usprotive tome da je kupac preuzme umjesto njih, kupac je ovlašten zatražiti da o tome odluči sud.

(9) Ako je prema ugovoru o prodaji ili ovom Zakonu kupac ovlašten očekivati koristi od pobijanja pravne radnje stečajnoga dužnika, ovlašten je tražiti od stečajnoga dužnika korist koju je stekao u povodu pobijanja, odnosno da se na njega prenesu prava iz ovršne isprave stečene u povodu pobijanja.

Pravne posljedice otvaranja stečajnoga postupka

Članak 163.j

(1) Pravne posljedice otvaranja stečajnoga postupka ostaju na snazi i nakon prodaje imovine dužnika kao cjeline, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Prodajom imovine dužnika kao cjeline kupac na kojeg je time prešla određena

tražbina ulazi u pravni položaj stečajnoga dužnika glede mogućnosti njezina prijetoja (članak 103. do 105.).

(3) Prodajom imovine dužnika kao cjeline kupac stječe prava koja je stečajni dužnik imao u vrijeme prodaje u svezi s pravnim poslovima koji su bili zasnovani prije otvaranja stečajnoga postupka, ako ugovorom o prodaji nije drukčije određeno. Svoja prava da se u svezi s tim poslovima namiruju kao stečajni vjerovnici treći ostvaruju prema stečajnom dužniku.

Obveze stečajne mase

Članak 163.k

Obveze stečajne mase terete stečajnu masu.

Nastavljanje stečajnoga postupka

Članak 163.l

Nakon pravomoćnosti rješenja o potvrđivanju ugovora o prodaji stečajni se postupak nastavlja protiv stečajnoga dužnika kojega zastupa stečajni upravitelj.

Unovčenje nekretnina, brodova i zrakoplova

Članak 164.

(1) Nekretnine na kojima postoji razlučno pravo stečajni sudac prodaje, na prijedlog stečajnoga upravitelja, uz odgovarajuću primjenu odredaba propisa o ovrsi kojima je uređena ovrha na nekretnini. Namirenje razlučnih vjerovnika obavlja se po pravilima ovršnoga prava, a ostalih vjerovnika po pravilima stečajnoga prava. Ako je vrijednost nekretnine utvrđena prije donošenja rješenja o prodaji, ta će se vrijednost u pravilu u zaključku o prodaji odrediti kao vrijednost nekretnine. Odredbe ovršnoga prava o pravnom položaju ovršenika i trećih osoba nakon prodaje nekretnine u ovršnom postupku primjenjuju se na odgovarajući način.

(2) U rješenju o prodaji nekretnine stečajni sudac će odrediti da se nekretnina prodaje u stečajnom postupku. U zemljišnoj knjizi će se upisati zabilježba rješenja o prodaji nekretnine.

(3) Ako se nekretnina nije mogla prodati na prvom ročištu za prodaju za utvrđenu vrijednost, na narednim ročištima može se prodati za nižu vrijednost koju odredi stečajni sudac.

(4) Ako je razlučni vjerovnik pokrenuo postupak ovrhe na nekretnini radi prisilnoga namirenja svoje tražbine prije nego što je stečajni upravitelj predložio njenu prodaju prema odredbi stavka 1. ovoga članka, nekretnina će se prodati u ovršnom postupku koji je pokrenuo razlučni vjerovnik.

(5) Odredbe prethodnih stavaka ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na prodaju brodova, brodova u izgradnji i zrakoplova, te prava upisanih u javne knjige.

Namirenje razlučnih vjerovnika u ovršnom postupku

Članak 164.a

(1) Nakon što unovči stvar ili pravo na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi (članak 164. stavak 4.) ovršni će sud, pošto namiri troškove do tada provedenoga ovršnoga postupka, preostali novac, predati stečajnom sudu.

(2) Stečajni će sud iz novca dobivenog od ovršnog suda najprije namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redosljedu predviđenom pravilima ovršnoga prava, a preostali će iznos predati stečajnom upravitelju.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka odredbe članka 170. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način.

Unovčenje drugih pokretnih stvari i prava

Članak 165.

(1) Stečajni upravitelj smije i neposrednom pogodbom unovčiti pokretnu stvar na kojoj postoji razlučno pravo, ako se ta stvar nalazi u njegovu posjedu.

(2) Stečajni upravitelj smije naplatiti ili na drugi način unovčiti tražbinu ili drugo pravo koje je dužnik ustupio radi osiguranja nekoga prava.

Prijavljivanje tražbine

Članak 173.

(1) Stečajni vjerovnici prijavu svojih tražbina podnose stečajnom upravitelju u dva primjerka. Prijavi se u prijepisu prilažu isprave iz kojih tražbina proizlazi, odnosno kojima se dokazuje.

(2) Stečajni upravitelj sastavit će popis svih tražbina zaposlenika i ranijih zaposlenika dužnika dospjelih do otvaranja stečaja i predočiti im na potpis prijavu njihovih tražbina u dva primjerka. Zaposlenici i raniji zaposlenici mogu prijaviti razliku svojih tražbina ako smatraju da popisom stečajnoga upravitelja njihove tražbine nisu u cijelosti obuhvaćene.

(3) U prijavi je potrebno navesti osnovu i iznos tražbine u kunama te broj Žiro-računa ili drugoga računa vjerovnika, ako ga ima.

(4) Ako se prijavljuju tražbine o kojima se vodi parnica, u prijavi treba navesti sud pred kojim se vodi parnica s naznakom broja spisa.

(5) Tražbine vjerovnika nižih isplatnih redova prijavljuju se samo ako stečajni sudac posebno pozove i te vjerovnike da prijave svoje tražbine. U prijavi takvih tražbina treba naznačiti da se radi o tražbini nižega isplatnoga reda te označiti redno mjesto na koje vjerovnik ima pravo.

Prijavljivanje razlučnih prava

Članak 173.a

(1) Stečajni vjerovnici čije su tražbine osigurane razlučnim pravom prijavljuju svoje tražbine na način propisan u članku 173. ovoga Zakona.

(2) Vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka mogu u prijavi navesti da je njihova tražbina osigurana razlučnim pravom i označiti dio imovine na koji se razlučno pravo odnosi, a mogu stečajnoga upravitelja o svom razlučnom pravu obavijestiti i posebnim podneskom u rokovima koji su propisani za prijavu tražbina. O svom razlučnom pravu stečajnog upravitelja mogu u istom roku obavijestiti i razlučni vjerovnici kojima dužnik osobno ne odgovara.

(3) Razlučni vjerovnici koji nisu obavijestili stečajnoga upravitelja o razlučnom pravu na način iz prethodnog stavka ne gube pravo odvojenog namirenja iz predmeta razlučnog prava.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, razlučni vjerovnici gube pravo na odvojeno namirenje i nemaju pravo tražiti naknadu štete ili bilo kakvu drugu naknadu

od stečajnoga dužnika ili od vjerovnika, ako je predmet razlučnog prava mimo njih unovčen u stečajnom postupku, a razlučno pravo nije bilo upisano u javnoj knjizi ili za njega stečajni upravitelj nije znao niti morao znati

Tablica

Članak 174.

(1) Stečajni upravitelj svaku prijavljenu tražbinu s podacima navedenim u članku 173. ovoga Zakona upisuje u tablicu. Tablica se nakon isteka roka za prijavljivanje a prije ispitnoga ročišta, zajedno s prijavama kao i priloženim ispravama, izlaže u pisarnici stečajnoga suda na uvid sudionicima.

(2) Stečajni upravitelj će sastaviti posebnu tablicu o razlučnim pravima koja su upisana u javnim knjigama, o kojima je obaviješten od razlučnih vjerovnika i o kojima je saznao na drugi način. U tablicu će unijeti ime i prezime, odnosno tvrtku ili naziv razlučnog vjerovnika, iznos i osnovu tražbine i dio imovine dužnika na koji se razlučno pravo odnosi.

(3) Stečajni sudac može u slučaju potrebe odrediti da se tablice s priložima iz stavka 1. ovoga članka izlože umjesto u pisarnici suda na kojem drugom mjestu.

Tijek ispitnoga ročišta

Članak 175.

(1) Na ispitnom ročištu se prijavljene tražbine ispituju prema svojim iznosima i redu.

(2) Stečajni upravitelj je dužan određeno se izjasniti priznaje li ili osporava svaku prijavljenu tražbinu.

(3) Tražbine koje su osporili stečajni upravitelj, dužnik pojedinac ili koji od stečajnih vjerovnika moraju se posebno raspraviti.

(4) Razlučna prava nisu predmet ispitivanja.

Osporene tražbine

Članak 178.

(1) Ako je stečajni upravitelj ili koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu, stečajni sudac će vjerovnika uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Sporovi radi utvrđivanja osporenih tražbina zaposlenika po osnovi ugovora o radu su radni sporovi.

(2) Ako su osporene dospjele tražbine zaposlenika i ranijih zaposlenika stečajnog dužnika, parnica radi utvrđivanja osporene tražbine vodi se po općim odredbama u postupku pred sudovima, te posebnim odredbama za parnice u radnim sporovima (članak 433. do 437. Zakona o parničnom postupku).

(3) Ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, stečajni sudac će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja.

(4) Vjerovnici čije su tražbine utvrđene o tome neće biti posebno obaviješteni, o čemu će biti upozoreni prije ispitnoga ročišta. Ti vjerovnici mogu na svoj trošak tražiti da im se izda ovjerovljeni izvadak rješenja.

(5) Ako osoba koja je upućena na parnicu ne pokrene parnicu u roku koji joj je za to određen u rješenju suca o upućivanju na parnicu, smatrat će se da je odustala od prava na vođenje parnice.

(6) Na zahtjev vjerovnika koji je upućen na parnicu stečajni sudac može rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba odlučiti da se rješavanje spora povjeri

kojem stalnom izbranom sudištu u Republici Hrvatskoj. U tom slučaju rok za pokretanje parnice počinje teći od dostave rješenja kojim je odbijen zahtjev vjerovnika.

(7) Zahtjev iz stavka 6. ovoga članka vjerovnik je dužan podnijeti u roku od osam dana od dana kada mu je dostavljena odluka o upućivanju na parnicu.

(8) Rješenje stečajnoga suca iz stavka 6. ovoga članka u cijelosti zamjenjuje ugovor stranaka o izbranom sudu.

(9) U postupku pred izbranim sudom iz stavka 5. (op. ur.: umjesto stavka 5. treba stajati: stavka 6.) ovoga članka svaki stečajni vjerovnik, odnosno stečajni dužnik može se umiješati i sudjelovati u svojstvu umješača s položajem jedinstvenoga suparničara.

(10) Pravorijek izbranoga suda kojim je utvrđena tražbina i njezin isplatni red ili kojim je utvrđeno da tražbina ne postoji, djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima. Odredbe članka 181. stavka 2. i 3. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način.

Nastavljanje parnica

Članak 179.

(1) Ako je u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka tekla parnica o tražbini, postupak radi utvrđivanja nastaviti će se preuzimanjem te parnice. Prijedlog za nastavak parnice može staviti vjerovnik čija je tražbina osporena ili osporavatelj. Osporavatelj parnicu nastavlja u ime i za račun dužnika.

(2) Ako sud pred kojim je parnica nastavljena nije stečajni sud, oglasiti će se nenadležnim i predmet ustupiti stečajnom sudu. Protiv rješenja o ustupanju predmeta stečajnom sudu nije dopuštena žalba.

Opseg utvrđivanja i vrijednost predmeta spora

Članak 180.

(1) U parnici se utvrđenje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

(2) Vrijednost predmeta spora radi utvrđivanja tražbine koju je osporio stečajni upravitelj ili stečajni vjerovnik, određuje se prema iznosu koji se za tu tražbinu može očekivati pri razdiobi stečajne mase.

Učinak odluke

Članak 181.

(1) Pravomoćna odluka kojom se utvrđuje tražbina i njezin isplatni red ili kojom se utvrđuje da tražbina ne postoji, djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima.

(2) Stranka koja dobije parnicu može tražiti od stečajnoga suda ispravak tablice ispitanih tražbina.

(3) Vjerovnici koji su vodili parnicu bez sudjelovanja stečajnoga upravitelja mogu zahtijevati naknadu svojih troškova iz stečajne mase ako je vođenje parnice bilo korisno za masu.

Namirenje stečajnih vjerovnika

Članak 183.

(1) S namirenjem stečajnih vjerovnika može se započeti tek nakon općeg ispitnoga ročišta.

(2) Namirenje vjerovnika provodi se prema pritjecanju gotovinskih sredstava. Stečajni vjerovnici nižih isplatnih redova ne uzimaju se u obzir kod djelomičnih dioba.

(3) Diobe obavlja stečajni upravitelj. Prije svake diobe on je dužan pribaviti suglasnost odbora vjerovnika ako je osnovan i stečajnoga suca.

Diobni popis

Članak 184.

(1) Stečajni upravitelj dužan je najkasnije u roku od dva mjeseca nakon održanja općeg ispitnog ročišta sastaviti popis tražbina koje će se uzimati u obzir pri narednim diobama, u kojem će biti utvrđeni njihova visina i isplatni red, te, ako prikupljena sredstva to omogućavaju, i iznos koji će pojedini vjerovnik dobiti prigodom prve djelomične diobe. Taj se popis izlaže u pisarnici stečajnoga suda na uvid sudionicima.

(2) Narednim djelomičnim diobama stečajni je upravitelj dužan pristupiti najkasnije svaka tri mjeseca, ako prikupljena sredstva to omogućavaju.

(3) Na izvještajnom ročištu vjerovnici mogu odlučiti da se djelomične diobe ne obavljaju ako je to potrebno radi osiguranja nastavljanja djelatnosti dužnika ili pripreme stečajnoga plana.

(4) Stečajni upravitelj koji bez opravdana razloga odugovlači s obavljanjem djelomičnih dioba osobno odgovara vjerovnicima na štetu koju im je time prouzročio.

Razlučni vjerovnici

Članak 186.

(1) Vjerovnik koji ima pravo na odvojeno namirenje treba najkasnije u roku od petnaest dana nakon javne objave iz članka 184. ovoga Zakona podnijeti dokaz stečajnom upravitelju da se i u kojem iznosu odrekao odvojenoga namirenja ili da nije odvojeno namiren. Ako dokaz ne podnese pravodobno, njegova se tražbina neće uzeti u obzir pri djelomičnoj diobi.

(2) Da bi tražbina razlučnoga vjerovnika bila uzeta u obzir pri djelomičnoj diobi, dovoljno je da vjerovnik unutar roka iz stavka 1. ovoga članka upravitelju dokaže da će se unovčiti predmet na kojem postoji razlučno pravo te da učini vjerojatnim visinu iznosa u kojem neće biti odvojeno namiren. U tom će se slučaju pri diobi odvojiti iznos koji odgovara dijelu u kojem tražbina neće biti odvojeno namirena. Ako uvjeti iz stavka 1. ovoga članka ne budu ispunjeni do završne diobe, iznosi odvojeni radi namirenja razlučnoga vjerovnika raspodijelit će se stečajnim vjerovnicima.

(3) Ako samo stečajni upravitelj ima pravo unovčiti predmet na kojem postoji razlučno pravo, odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka neće se primjenjivati. Kod djelomične diobe upravitelj će, ako predmet još nije unovčio, procijeniti u kojem iznosu tražbina razlučnoga vjerovnika neće biti odvojeno namirena i pri djelomičnoj diobi odvojiti iznos koji odgovara dijelu u kojemu tražbina neće biti namirena.

Prigovori na diobni popis

Članak 190.

(1) Kod djelomične diobe vjerovnici mogu stečajnom sucu podnijeti prigovor na popis u roku od osam dana nakon isteka roka iz članka 185. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Odluka suda kojom se prigovor odbija dostavlja se vjerovniku i stečajnom upravitelju. Protiv rješenja o prigovoru vjerovnik ima pravo na žalbu.

(3) Rješenje kojim se određuje ispravak popisa dostavlja se vjerovniku i upravitelju te se izlaže u sudskoj pisarnici na uvid svim sudionicima. Upravitelj i stečajni vjerovnici protiv ovoga rješenja imaju pravo izjaviti Žalbu. Rok za Žalbu počinje teći od dana kada je rješenje izloženo.

(4) Djelomičnoj diobi može se pristupiti tek po pravomoćnosti rješenja iz stavka 3. ovoga članka.

Određivanje visine dijela koji se isplaćuje

Članak 191.

(1) Odbor vjerovnika određuje, na prijedlog stečajnoga upravitelja, visinu dijela koji se isplaćuje. Ako odbor vjerovnika nije osnovan, visinu dijela određuje upravitelj.

(2) Upravitelj će visinu dijela koji se isplaćuje priopćiti vjerovnicima koji se pri diobi uzimaju u obzir.

Završna dioba

Članak 192.

(1) Završnoj diobi pristupa se čim se okonča unovčenje stečajne mase.

(2) Završna dioba smije se poduzeti samo uz suglasnost stečajnoga suda.

(3) Stečajni sudac odlučit će, na prijedlog stečajnoga upravitelja ili kojega od vjerovnika, odnosno po službenoj dužnosti, da se pristupi završnoj diobi i kad ocijeni:

1. da je unovčen znatniji dio stečajne mase, a da se ne može očekivati da bi moglo doći do uspješnog unovčenja njezina preostalog dijela, odnosno da se ono ne bi moglo okončati u razumnom roku, ili

2. da predvidivi troškovi nastavljanja stečajnoga postupka radi unovčenja preostalog dijela stečajne mase ne opravdavaju njegovo nastavljanje.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka stečajni sudac može u zaključku o sazivanju završnog ročišta naložiti stečajnom upravitelju da pripremi obrazloženi prijedlog odluke o neunovčenim predmetima stečajne mase i o nenaplaćenim tražbinama, odnosno pozvati vjerovnike da sami pripreme odgovarajuću odluku."

(5) Ročište iz stavka 4. stečajni će sudac sazvati najkasnije u roku od dvije godine od otvaranja stečajnoga postupka. Iznimno, stečajni će sudac, kada okolnosti konkretnoga slučaja to opravdavaju, odgoditi zakazivanje završnog ročišta.

Završno ročište

Članak 193.

(1) Prigodom davanja suglasnosti za završnu diobu stečajni sudac određuje završno ročište vjerovnika. Na tom ročištu se:

1. raspravlja o završnom računu stečajnoga upravitelja,

2. podnose prigovori na završni popis i

3. vjerovnici odlučuju o neunovčenim predmetima stečajne mase i o nenaplaćenim tražbinama.

(2) Između objavljivanja poziva za ročište i njegova održavanja mora proći rok od najmanje petnaest dana, a najviše trideset dana.

(3) Na odluku suda o prigovorima vjerovnika na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 190. stavka 2. i 3. ovoga Zakona.

Odluka stečajnoga suca o postupanju s neunovčenom stečajnom masom

Članak 193.a

(1) Ako vjerovnici na završnom ročištu ne donesu odluku o neunovčenoj stečajnoj masi, stečajni sudac će rješenjem odlučiti da se ona prenese na stečajne vjerovnike razmjerno nenamirenim iznosima njihovih tražbina utvrđenih u stečajnom postupku (članak 177. stavak 3.). U pogledu tražbina koje su im ustupljene ti vjerovnici postaju solidarni vjerovnici.

(2) Pravni učinak rješenja iz stavka 1. nastupa njegovom pravomoćnošću.

(3) Na vjerovnike iz stavka 1. ovoga članka prelaze i obveze prema vjerovnicima osporenih tražbina i tražbina vezanih uz odgodni uvjet, za koje odgovaraju kao solidarni dužnici do visine vrijednosti na njih prenesenog dijela stečene mase.

(4) Ako procijenjena vrijednost neunovčene stečajne mase prelazi ukupan iznos nenamirenih tražbina stečajnih vjerovnika, suvlasnicima stvari, sunositeljima prava odnosno solidarnim vjerovnicima razmjerno toj razlici zajedno sa stečajnim vjerovnicima postaju osobe koje imaju pravo da im se preda višak utroška imovine stečajnoga dužnika nakon namirenja tražbina stečajnih vjerovnika (članak 195.).

(5) Protiv rješenja stečajnog suca iz stavka 1. ovoga članka pravo na žalbu imaju vjerovnici, stečajni upravitelj i osobe iz članka 195.

(6) Osobe iz stavka 1. i 4. ovoga članka stupaju na mjesto stečajnoga dužnika u sve postupke u kojima je dužnik sudjelovao u vezi s prenesenim dijelom imovine prije pravomoćnosti rješenja o prijenosu, neovisno o pristanku protivne stranke.

(7) U rješenju iz stavka 1. ovoga članka stečajni će sudac odrediti da će stečajni dužnik u sudski polog položiti novčana sredstva u visini vrijednosti sporova koji se vode u trenutku donošenja ovog rješenja.

Upozorenje stečajnim vjerovnicima o posljedicama nedonošenja odluke o neunovčenoj stečajnoj masi

Članak 193.b

(1) U pozivu za završno ročište vjerovnici će se upozoriti na posljedice iz članka 193.a ovoga Zakona ako ne donesu odluku o neunovčanim dijelovima stečajne mase te da svaki vjerovnik može unaprijed, a najkasnije do završnoga ročišta, izjaviti da nije voljan preuzeti dio neunovčene imovine dužnika na koji bi imao pravo.

(2) Dijelovi neunovčene imovine dužnika za koje su pojedini vjerovnici izjavili u smislu stavka 7. ovoga članka da ih nisu voljni preuzeti pravomoćnošću rješenja iz stavka 1. ovoga članka postaju imovinom Republike Hrvatske.

Polaganje zadržanih iznosa

Članak 194.

Iznose koji su odvojeni prigodom završne diobe stečajni upravitelj će uz suglasnost stečajnoga suda, a za račun zainteresiranih osoba, položiti kod suda ili javnoga bilježnika.

3. ZAKLJUČENJE STEČAJNOG POSTUPKA

Rješenje o zaključenju stečajnog postupka

Članak 196.

(1) Odmah nakon okončanja završne diobe stečajni sudac će donijeti rješenje o zaključenju stečajnoga postupka.

(2) Rješenje i osnova zaključenja postupka moraju se objaviti. Oglas se objavljuje u izvodu u "Narodnim novinama" i po pravilima o javnom priopćenju. Na odgovarajući se način primjenjuju i odredbe članka 65. ovoga Zakona.

(3) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se sudu ili kojem drugom tijelu koje vodi upisnik dužnika pravne osobe i trgovca pojedinca radi brisanja dužnika iz sudskoga upisnika, odnosno drugoga upisnika u koji je upisan. Brisanjem iz upisnika stečajni dužnik prestaje postojati.

(4) Stečajni dužnik obrtnik briše se iz obrtnoga upisnika.

Naknadna dioba

Članak 199.

(1) Stečajni sudac će na prijedlog stečajnoga upravitelja, kojega od stečajnih vjerovnika ili po službenoj dužnosti odrediti nastavak postupka radi naknadne diobe, ako se nakon završnoga ročišta:

1. stvore uvjeti da se zadržani iznosi podijele stečajnim vjerovnicima,
2. iznosi koji su isplaćeni iz stečajne mase vrate natrag u masu,
3. pronađe imovina koja ulazi u stečajnu masu.

(2) Nastavak postupka radi naknadne diobe sud će odrediti bez obzira na to je li postupak bio zaključen.

(3) Sud može odustati od određivanja nastavka postupka radi naknadne diobe, te iznos koji stoji na raspolaganju za podjelu vjerovnicima ili pronađeni predmet prepustiti dužniku pojedincu, ako to smatra primjerenim s obzirom na neznatnu visinu iznosa ili malu vrijednost predmeta te troškove nastavka postupka radi naknadne diobe. Određivanje nastavka postupka radi naknadne diobe sud može uvjetovati uplatom predujma kojim će se pokriti troškovi nastavka postupka radi naknadne diobe.

(4) Imovina iz stavka 1. ovoga članka jest stečajna masa i glede nje se na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o stečajnom dužniku i njegovim tijelima. U ime i za račun te mase mogu se voditi sporovi radi prikupljanja imovine koja u nju ulazi, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Nakon provedbe naknadne diobe stečajni će sudac donijeti rješenje o zaključenju stečajnoga postupka (članak 196. stavak 1., 2., 3. i 5.).

Provedba naknadne diobe

Članak 201.

Nakon određivanja naknadne diobe stečajni upravitelj će iznos kojim se može slobodno raspolagati ili iznos dobiven unovčenjem naknadno pronađenoga dijela stečajne mase podijeliti prema završnom popisu. Stečajni upravitelj račun polaže stečajnom sudu.

Isključenje vjerovnika iz stečajne mase

Članak 202.

Vjerovnici stečajne mase za čije je zahtjeve stečajni upravitelj saznao:

1. pri djelomičnoj diobi, tek nakon određivanja djela za diobu,
 2. pri završnoj diobi, tek nakon okončanja završnog ročišta, ili
 3. pri naknadnoj diobi, tek nakon objavljivanja popisa o toj diobi,
- mogu tražiti namirenje samo iz sredstava koja nakon diobe preostanu u stečajnoj masi.

Obustava zbog nedostatnosti mase

Članak 203.

(1) Ako se nakon otvaranja stečajnoga postupka pokaže da stečajna masa nije dostatna ni za pokriće troškova postupka, stečajni sudac će obustaviti i zaključiti postupak. Postupak se neće obustaviti i zaključiti ako se predumi dostatan iznos novca - na odgovarajući način primjenjuje se odredba članka 63. ovoga Zakona.

(2) Prije obustave stečajni sudac će pribaviti mišljenje vjerovnika te saslušati stečajnoga upravitelja i vjerovnike stečajne mase.

(3) Ako u stečajnoj masi postoje gotovinska sredstva, upravitelj će prije obustave postupka podmiriti troškove postupka razmjerno visini njihovih iznosa. On više neće biti dužan unovčavati predmete stečajne mase.

Prijava nedostatnosti mase

Članak 204.

(1) Ako su troškovi stečajnoga postupka pokriveni, ali stečajna masa nije dostatna za ispunjenje ostalih dospjelih obveza stečajne mase, stečajni upravitelj će podnijeti prijavu stečajnom sudu o nedostatnosti stečajne mase. Tako će postupiti i ako se može pretpostaviti da stečajna masa neće biti dostatna za ispunjenje ostalih postojećih obveza stečajne mase kad one dospiju.

(2) Sud će objaviti prijavu o nedostatnosti stečajne mase, koja će se posebno dostaviti vjerovnicima stečajne mase.

(3) Obveza stečajnoga upravitelja na upravljanje i unovčenje stečajne mase postoji i nakon podnošenja prijave o nedostatnosti stečajne mase.

Objava i učinak obustave

Članak 211.

(1) Sud će objaviti rješenje kojim se stečajni postupak obustavlja te razlog za obustavu. Sud će prije toga izvijestiti dužnika, stečajnoga upravitelja i članove odbora vjerovnika o vremenu kada će obustava početi proizvoditi pravne učinke. U tom slučaju će se na odgovarajući način primijeniti odredbe članka 196. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) S obustavom stečajnoga postupka dužnik ponovno stječe pravo na slobodno raspolaganje stečajnom masom. U tom slučaju se na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 197. i 198. ovoga Zakona.

Povreda postupovnih odredbi

Članak 246.

Stečajni sudac će po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu stečajnoga plana:

1. ako su pri njegovoj izradi bitno povrijeđeni propisi o njegovu sadržaju, obradi i prilogima, o prihvatu od strane vjerovnika i o pristanku dužnika, osim ako se ti nedostaci ne mogu otkloniti, ili
2. ako je prihvata plana postignut na nedopušten način, osobito stavljanjem u povoljniji položaj pojedinih vjerovnika.

3. UČINCI POTVRĐENOG PLANA I NADZOR NAD ISPUNJENJEM PLANA

Osnovni učinci plana

Članak 250.

(1) Rješenje o potvrdi plana djeluje prema svim sudionicima od svoje pravomoćnosti. Ako je predviđeno zasnivanje, izmjena, prijenos ili ukidanje prava na dijelovima imovine, ili prijenos poslovnih udjela u nekom društvu s ograničenom odgovornošću, smatrat će se da su u rješenju sadržane izjave volje sudionika dane u propisanom obliku; to na odgovarajući način vrijedi i za rješenjem obuhvaćene izjave o preuzimanju obveza na kojima se temelji zasnivanje, izmjena, prijenos ili ukidanje prava na dijelovima imovine ili prijenos poslovnih udjela i dionica. Ovo vrijedi i za stečajne vjerovnike koji svoje tražbine nisu prijavili te za sudionike koji su planu prigovorili.

(2) Stečajni plan djeluje samo prema onim razlučnim vjerovnicima koji su za njega glasovali.

(3) Rješenje o potvrdi plana ne djeluje na prava stečajnih vjerovnika protiv sudužnika i dužnikovih jamaca te na prava tih vjerovnika na dijelovima imovine koji ne spadaju u stečajnu masu, ili na temelju predbilježbe koja se odnosi na te predmete. Dužnik se, međutim, na temelju rješenja oslobađa od obveza prema svojim sudužnicima, jancima ili drugim regresnim ovlaštenicima na isti način kao i prema svojim vjerovnicima.

(4) Ako je neki vjerovnik namiren u većoj mjeri nego što bi imao pravo prema planu, on nema obvezu vratiti primljeno.

Obustava osobne uprave

Članak 268.

(1) Stečajni sudac će obustaviti osobnu upravu na prijedlog:

1. vjerovnika,

2. razlučnoga ili stečajnoga vjerovnika, ako stečajni vjerovnik koji je predložio pokretanje stečajnoga postupka opozove svoju suglasnost za provedbu osobne uprave, te

3. dužnika.

(2) Prije donošenja odluke o prijedlogu stečajni sudac će saslušati dužnika. Protiv odluke o prijedlogu vjerovnik i dužnik imaju pravo na samostalnu žalbu.

(3) Nakon donošenja rješenja o obustavi osobne uprave postupak se nastavlja po pravilima stečajnoga postupka. U rješenju o obustavi osobne uprave stečajni sudac će imenovati stečajnoga upravitelja. Za stečajnoga upravitelja može se postaviti dotadašnji stečajni povjerenik.

Posebni slučajevi pribavljanja suglasnosti stečajnoga povjerenika

Članak 273.

(1) Na prijedlog vjerovnika, stečajni sudac će odrediti pravne poslove za čiju će pravnu valjanost biti potrebna prethodna suglasnost stečajnoga povjerenika. Na radnje koje dužnik poduzme bez takve suglasnosti na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o radnjama stečajnoga dužnika poduzetim nakon otvaranja stečajnoga postupka mimo stečajnoga upravitelja. Ako se stečajni povjerenik suglasio sa zasnivanjem neke obveze stečajne mase, na njegovu se odgovornost vjerovnicima stečajne mase zbog neispunjenja obveza stečajne mase na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o odgovornosti stečajnoga upravitelja.

(2) Obvezatno pribavljanje prethodne suglasnosti može se odrediti i na prijedlog razlučnoga vjerovnika ili stečajnoga vjerovnika ako je to potrebno da bi se izbjeglo oštećenje vjerovnika. Takav će prijedlog biti dopušten samo ako vjerovnik učini vjerojatnim postojanje opasnosti oštećenja vjerovnika.

(3) Rješenje o potrebi pribavljanja suglasnosti objavit će se i upisati u zemljišne i druge javne knjige.

Namirenje stečajnih vjerovnika

Članak 279.

(1) Pri ispitivanju tražbina, osim stečajnih vjerovnika, prijavljene tražbine mogu osporavati dužnik i stečajni povjerenik. Tražbina koju ospori stečajni upravitelj, dužnik ili stečajni povjerenik ne smatra se utvrđenom.

(2) Diobe provodi dužnik. Stečajni povjerenik dužan je ispitati diobene popise i pismeno izjaviti je li prema rezultatima ispitivanja potrebno protiv tih popisa podnijeti prigovore.

Međunarodna nadležnost prema poslovnoj jedinici, odnosno imovini stranoga dužnika u Republici Hrvatskoj

Članak 302.

(1) Ako sud Republike Hrvatske nije nadležan prema odredbi članka 301. stavka 1. ovoga Zakona, taj je sud nadležan za provedbu stečajnoga postupka protiv dužnika ako on ima poslovnu jedinicu bez svojstva pravne osobe u Republici Hrvatskoj.

(2) Kada se u Republici Hrvatskoj ne nalazi ni središte poslovnoga djelovanja, a ni poslovna jedinica dužnika, već samo njegova imovina, stečajni postupak u Republici Hrvatskoj moguće je otvoriti u ovim slučajevima:

1. kada se u državi u kojoj dužnik ima središte poslovnoga djelovanja stečajni postupak protiv njega ne može otvoriti zbog uvjeta predviđenih u stečajnom pravu te države, premda postoji stečajni razlog,

2. kada prema pravu države u kojoj dužnik ima središte poslovnoga djelovanja stečajni postupak obuhvaća samo imovinu dužnika u toj državi,

3. kada se otvaranje stečajnoga postupka u Republici Hrvatskoj predlaže na temelju članka 334. ovoga Zakona,

4. kada se otvaranje posebnoga stečajnoga postupka u Republici Hrvatskoj predlaže u okviru postupka za priznanje strane odluke o otvaranju stečajnoga postupka.

(3) Za provođenje postupka iz stavka 1. i stavka 2. točke 1., 2. i 3. ovoga članka nadležan je trgovački sud na čijem se području nalazi poslovna jedinica dužnika, a ako dužnik nema poslovne jedinice u Republici Hrvatskoj trgovački sud na čijem se području nalazi imovina dužnika. Ako bi više trgovačkih sudova bilo mjesno nadležno, postupak provodi sud kojemu je prvom podnesen prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka.

(4) Postupak iz stavka 1. i 2. ovoga članka obuhvaća samo imovinu dužnika, koja se nalazi u Republici Hrvatskoj (poseban stečajni postupak).

(5) Kada je stečajni postupak već otvoren u državi u kojoj dužnik ima središte poslovnoga djelovanja, prilikom otvaranja domaćega stečajnoga postupka na temelju stavka 1., odnosno 2. ovoga članka sud neće ispitivati postojanje stečajanoga razloga.

Oglas u povodu prijedloga za priznanje

Članak 313.

(1) Pošto primi prijedlog za priznanje, stečajni sudac će bez odgode objaviti oglas u "Narodnim novinama" i na oglasnoj ploči suda u kojem će navesti:

1. podatke o sudu koji objavljuje oglas,

2. podatke o svom predmetu s naznakom podataka o stranoj odluci čije se priznanje traži i njenom bitnom sadržaju,

3. podatke o stranom stečajnom upravitelju te podatke o odluci kojom je imenovan, ako nije imenovan odlukom o otvaranju stečajnoga postupka,

4. poziv vjerovnicima, stranom stečajnom dužniku i svim drugim osobama koje imaju pravni interes da u roku od petnaest dana od objave oglasa u "Narodnim novinama" prijave stečajnom sucu svoje tražbine te da se u podnesku izjasne o postojanju pretpostavki za priznanje strane odluke te mogućim teškoćama u namirenju tražbina u stranom stečajnom postupku.

(2) Pismeno s izvješćem o stavljenom prijedlogu za priznanje te podacima i pozivu iz stavka 1. ovoga članka stečajni sudac će dostaviti stranom stečajnom dužniku, stranom stečajnom upravitelju te onim vjerovnicima, čije je prebivalište, odnosno sjedište u Republici Hrvatskoj poznato.

5. OTVARANJE POSEBNOGA STEČAJNOGA POSTUPKA U REPUBLICI HRVATSKOJ KAO POSLJEDICA PRIZNANJA STRANE ODLUKE O OTVARANJU STEČAJNOGA POSTUPKA

Otvaranje stečajnoga postupka u Republici Hrvatskoj na prijedlog vjerovnika

Članak 326.

(1) Sud će uvijek otvoriti domaći stečajni postupak na prijedlog:

1. Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje i Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje za tražbine koje se po zakonu obvezno izdvajaju iz prihoda, odnosno plaća, te tijela državne vlasti Republike Hrvatske i njezinih jedinica lokalne samouprave i uprave, za tražbine po osnovi poreza i druge tražbine koje čine prihod proračuna,

2. zaposlenika dužnika s redovnim mjestom rada u Republici Hrvatskoj.

(2) Na prijedlog vjerovnika, koji ne pripada vjerovnicima iz stavka 1. ovoga članka, sud će otvoriti stečajni postupak u Republici Hrvatskoj samo ako vjerovnik učini vjerojatnim da bi namirenje njegove tražbine u stranom stečajnom postupku bilo vezano uz osobite teškoće.

(3) Iznimno, od odredaba stavka 1. i 2. ovoga članka, radi ostvarenja što ravnomjernijeg i potpunijeg namirenja vjerovnika na međunarodnoj razini, stečajni sudac neće otvoriti stečajni postupak u Republici Hrvatskoj ako ocijeni da bi otvaranje toga postupka s obzirom na veličinu tražbina vjerovnika iz stavka 1. i 2. ovoga članka bilo gospodarski neprimjereno. Pri ocjeni sud se može savjetovati sa stranim stečajnim upraviteljem.

7. STRANE PRISILNE NAGODBE I DRUGI STEČAJNI POSTUPCI

Strana odluka o odobrenju prisilne nagodbe ili stranoga stečajnoga plana

Članak 335.

Na priznanje strane odluke o odobrenju prisilne nagodbe ili stečajnoga plana, kao i priznanja strane odluke donesene u kojem drugom sličnom postupku na odgovarajući način primijenit će se odredbe ovoga Zakona o priznanju strane odluke o otvaranju stečajnoga postupka.

Primjena prava na stečaj banaka

Članak 339.

(1) Do donošenja posebnog zakona, na stečaj i likvidaciju banaka primjenjuju se odredbe Glave VI. - Stečaj i likvidacija banaka Zakona o prisilnoj nagodbi stečaju i likvidaciji.

(2) Na stečajni i likvidacijski postupak nad bankama na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona, ako nisu u suprotnosti s Glavom VI. Zakona o prisilnoj nagodbi, stečaju i likvidaciji.